

БЪЛГАРСКИ
ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

АЛМАНАХ
2007

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

www.olympic.bg

спонсори

MOTO-РФОНЕ

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ КОМИТЕТ

От началото на 2007 г. Българският олимпийски комитет стартира издаването на електронен бюлетин „Олимпик БГ“ – www.olympic.bg. Чрез мрежата бяха популяризирани идеите и проектите, реализирането им, дейностите и всичко, свързано с олимпийското движение и дух у нас и по света. Специално място беше отделено на спортистите. На настоящите действащи лица в борбата за квоти за Олимпийските игри в Пекин. И на състезателите, които вече са извървели своя път и са оставили незабравима диря в историята.

Всичко най-интересно от това е събрано в „Алманах 2007“, издание на БОК, защото от древността се знае, че написано остава.

Скъпи приятели на спорта и олимпизма,

Пред Вас е Алманахът на Българския олимпийски комитет, който представя най-значимите събития от дейността ни през 2007 г. в България и в чужбина. В предолимпийската година и на прага на неговата 85-годишнина работихме мащабно и, струва ми се, многопосочно и съдържателно.

Българският олимпийски комитет е един от най-рано учредените в Европа. Създаден през 1923 г., той не изневери на традициите си и в същото време предприе нови инициативи, които, вярвам, ще допринесат за укрепване на авторитета му в спортния живот на България и в проявите му извън страната. От представените материали читателите ще добият ясна и систематизирана представа за всичко, което се случи по наши предложения и с нашето съдействие.

Отдадохме заслужена почит на големите шампиони, треньори и деятели на Олимпийското движение в България. Това винаги е било и ще остане приоритетна наша дейност. 2008 е годината на XXIX Изгри в Пекин. БОК работи усърдно по подготовката, организирането на участието и достойното представяне на българските спортисти на най-големия спортен форум на планетата.

България е една от 14-те страни – учредителки на модерния олимпизъм, която заема своето място в олимпийското семейство. Вярвам, че и на Изгрите в Пекин българските спортисти ще защитят името ѝ на спортна нация.

Ще продължим да подпомагаме младите таланти в спорта: в подготовката им и при участието им в международни прояви под егидата на МОК. Благодаря на всички наши спонсори, които активно подпомагаха дейността ни през изтеклата година. Надявам се на добро сътрудничество и през следващата 2008 г.

БОК е отворен за всички, които допринасят за утвърждаването на олимпийските идеи.

Като председателка на БОК ще продължавам да подкрепям всички инициативи, които изграждат образа на България като достоен член на голямото олимпийско семейство.

СТЕФКА КОСТАДИНОВА Председател на БОК

Едно кафе време...

Кредитна карта от ПИБ с 0% лихва*
Три лесни стъпки

1. **Попитайте** – в клон на банката, на **0800 11 011**, или на **www.fibank.bg**
2. **Отговорете** само на **8 въпроса** и разберете какъв е Вашият кредитен лимит
3. **Вземете** след **3 дни**** Вашата кредитна карта

*За първите 3 месеца.
**Важи за София; за страната след 4 дни.

Чип-карти от ПИБ!
Сигурност от ново поколение.

 ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА
въпрос на избор

Пълна информация можете да получите във всички клонове на ПИБ в страната, на тел.: **0800 11 011** (безплатен), както и на **www.fibank.bg**

БЪГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

БРОЙ 1-2

ФОТОКОНКУРС:
СПОРТЪТ ПРЕЗ ОБЕКТИВА НА ЛЮБИТЕЛИТЕ

ФОТОКОНКУРС: СПОРТЪТ ПРЕЗ ОБЕКТИВА НА ЛЮБИТЕЛИТЕ

Дами спечелиха конкурса на БОК

105 снимки от 50 автори се включиха в конкурса на Българския олимпийски комитет „Спорт и фотография“, за да достигнат до финалния кръг на Международния олимпийски комитет. Там първите ще бъдат наградени с 3000 долара. В надпреварата можеха да участват само любители, които спориха за призовите места в три категории: снимки от събитие, серия от 12 кадъра и портрет.

Две дами спечелиха първите награди в родната надпревара. Графичната дизайнерка Лора Василева беше отличена в раздела „Прояви и събития“ за серията „Белмекен“. Петчленното жури с председател Бончук Андонов (представител на Националното сдружение „Фотографска академия“) и членовете Белчо Горанов (генерален секретар на БОК), Явор Попов (председател на ФА), Владимир Памуков (председател на Медийната комисия към БОК) и Антон Узунов (фоторепортер от в. „Меридиан мач“) реши да не присъжда втора и трета награда.

За серия от снимки приз № 1 получи Теодора Сакалийска за „Децата над всичко“. Подгласник на геоложката от БАН е Антон Савов за серията „Паркур“. Трета награда не беше присъдена.

Журито реши да не даде първо отличие за „Портрети, илюстрации, идеи“. Втора награда беше присъдена на финансиската Надежда Павлова за „Спускане“, а трета награда си поделиха Виолетка Карушева за „Техния свят“ и Венцислав Илиев за „Гейм“.

Присъдени бяха и три поощрителни награди – на Гриша Григоров за „Ветроходство“, на Владислав Любенов за „Спортен хъс“ и на Антон Савов за „Дух – 1, 2“. Те обаче няма на участват в световната надпревара. Очаква се от МОК да обявят датите.

Отличените получиха фотоапарати и стативи от председателката на БОК Стефка Костадинова.

Лора Василева – фотос от серията „Белмекен“

Венцислав Илиев – „Гейм“.

Лора Василева – фотос от серията „Белмекен“

Надежда Павлова – „Спускане“

Антон Савов – фотос от серията „Паркур“

БЪГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

Новият Ford Mondeo.
Искам го.

Ford Mondeo

Feel the difference

< # >

МОТО - РФОНЕ

www.ford.bg

София "Люлин" - 984 22 50; София "Младост" - 817 88 88; Пловдив - 606 606; Варна - 680 200; Бургас - 880 460; Русе - 845 235; Стара Загора - 869 070; Габрово - 808 423; Сливен - 662 915; Монтана - 300 131; Добрич - 602 647; Велико Търново - 637 801; Благоевград - 885 601; Хасково - 601 180; Шумен - 861 352; Плевен - 885 222.

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

БРОЙ 3

ГРАНДИОЗЕН ФИНАЛЕН АКОРД ЗА БЪЛГАРИЯ

СПУСКАНЕ ЗА СВЕТОВНАТА КУПА У НАС
ЩЕ ИМА ПРЕЗ 2009 ГОДИНА

ГОЛЯМАТА СЪПКА КЪМ ЗАВРЪЩАНЕТО

БИВШАТА СВЕТОВНА РЕКОРДЬОРКА
ОБМИСЛЯ ТУРНИР НА ЗВЕЗДИ В СОФИЯ

65 ГОДИНИ БОЯН РАДЕВ

ЗА „ЦАРИЦАТА“ С ПРИЗНАНИЕ И ЛЮБОВ
ОТ ГРИШАТА

ЙОРДАН ЙОВЧЕВ ЗАВЪРТЯ „ЗВЕЗДНА ОРБИТА“

ГРАНДИОЗЕН ФИНАЛЕН АКОРД ЗА БЪЛГАРИЯ

17-годишният Рагослав Янков написа нова страница в историята на сноуборда и след 14 години отново имаме медал от младежкия форум

Антоанета ИЛИЕВА, bTV, Хака – София

Победителят в паралелния гигантски слалом на сноуборд – Рагослав Янков с българското знаме

Сноубордистът ни на почетната стълбичка със златния медал

Европейският младежки олимпийски зимен фестивал се провежда на всеки две години, като началото е дадено през 1991 г. в Брюксел с летните спортове. Най-голямата зимна спортна проява за състезатели от 15 до 18 години започва през 1993 г. по инициатива на Европейските олимпийски комитети. Тогава два медала за България – сребро и бронз, печели Евгения Раганова в шорттрека. Страната ни участва във всички издания на форума, без този през 1995 г., и винаги оставаше без спечелени отличия. Олимпийските дни са изключително стойностни за участниците и тяхното израстване като елитни спортисти. Статистиката, изготвена от ЕОК, е, че спортистите, печелили медали на този фестивал, по-късно стават и олимпийски медалисти.

VIII Европейски младежки олимпийски фестивал се провежда от 17 до 24 февруари 2007 г. в зимния курорт Хака, в североизточната част на Испания, близо до границата с Франция. Градът е дребната столица на кралство Арагон, с население около 13 000 души. На новата легена пързалка, която организаторите откриха официално преди грандиозната церемония, на дните се събраха 1 284 спортисти от 43 страни.

Програмата на фестивала включваше състезания в зимните спортове – биатлон, ски – алпийски дисциплини, ски бягане, сноуборд, фигурно пързаляне и хокей, където страната ни нямаше представители. В продължение на 5 дни младежите се състезаваха за призовите места в 4 различни курорта, които предложиха прекрасни условия за състезание. Един от тези курорти разполагаше със 17 лифта за любителите на скиите.

Българските спортисти бяха 22-ма, а с най-многобройни делегации – от по 76 души, дойдоха Русия и Швейцария. Кипър пък имаше само един ски алпиец.

Състезанието беше открито от Патрик Хики – президент на Европейския олимпийски комитет и член на МОК. В Хака ръководителят на българската делегация – Белчо Горанов, генерален секретар на БОК, направи официална среща с г-н Хики, на която го уведоми, че Академичният съвет на НСА е гласувал единодушно да бъде обявен за носител на званието „доктор хонорис кауза“ на Академията. Патрик Хики заяви, че приема титлата и оказаната му чест, а датата на визитата му в България е 22–23 април.

Първа от българите стартира 14-годишната състезателка по фигурно пързаляне Дебора Радева. Независимо от несигурността ѝ, породена от поставената едва преди два месеца нова волна програма, Дебора и личната ѝ треньорка Даниела Величкова направиха изключително впечатление на съдийската колегия и публиката. От 29 фигуристки, състезателката ни се нареди 19-а след кратката програма, а в крайното класиране след изпълнението на волната си програма Дебора Радева зае 17-а позиция. Едно добро представяне, грациозност и стабилност на леда, които при подходяща бъдеща подготовка могат да изведат Дебора до най-добрите 10 фигуристки в света. Всичко все още се определя от обстоятелствата, а те никак не са благоприятни към фигурното пързаляне в България.

След Дебора стартираха и двамата ни алпийци Стефан Присадов и Светослав Георгиев. Сред конкуренцията на 105 скиори талантливият Присадов успя да заеме 14-а позиция след двата манша в слалом на писта Астун. Класиране, което напълно удовлетвори делегацията ни, но не и двамата треньори Едуард Рейнхард и Иван Гребенчарски,

които смятат, че Присадов е част от новата светла ера в алпийските ни ски. В другата дисциплина от програмата – гигантски слалом, перспективният ни 17-годишен състезател реши да заложи на максимално и рисковано каране, вследствие на което не завърши в първия манш и отпадна от надпреварата. Тук дружицата ни скиор – Светослав Георгиев, направи прилично класиране, заемайки 17-о място.

Грандиозният финален акорд за България беше сътворен от 17-годишния ни национал по сноуборд Рагослав Янков. След като даде 3-то време в квалификациите на паралелен гигантски слалом, Раго, или както съотборниците го наричат – Дивака, успя да се събере и на следващия ден, при не толкова добри климатични условия на пистата от дъжд, мъгла и вятър, направи 8 успешни спускания – всички срещу трудни и мотивирани съперници. Рагослав победи всички конкуренти до големия финал, където срещна основния претендент за титлата – австриец Лукас Матиес.

Финалът можем да обобщим като грама в две действия. В едното Рагослав Янков изоставаше от австриец, но в следващото действие сноубордистът ни успя да изпревари Матиес и спечели златния медал в PGS. За първи път ав-

стрийската делегация пое по пътя към хотела безмълвно, с ентузиазма на охлюв, нагълтал се с успокоителни. След официалното награждаване, което се проведе вечерта на централния площад в Хака, Белчо Горанов връчи от името на БОК златна значка и лаптоп Lenovo на шампиона ни. Триумф, който мога да опиша с думите „Големи усилия – брилянтен резултат“.

В биатлона страната ни участва с 8 състезатели, от които най-добро класиране постигна Зорница Костадинова. Тя се нареди 12-а в спринта и 17-а в преследването на 7,5 км. Емилия Йорданова завърши 25-а, а първите три места бяха окупирани от германки.

В ски бягането участваха 4 българи – по 2 момчета и 2 момичета. Най-добре от тях се представи Кристина Тютионарова – 37-а позиция в дисциплината 7,5 км. Другата ни ски бегачка – Любослава Дюлгерова, остана 62-а от общо 82 стартирали състезателки. VIII Европейски младежки олимпийски зимен фестивал завърши повече от успешно за страната ни, която се нареди на 9-о място в общото класиране по медали от 43 страни. Следващ домакин на зимния форум след 2 години ще е Полша.

Българската делегация в Хака

Стартият на ски бягането

Дебора Радева по време на изпълнение

Румяна Динева, Пепи Мицева и Камелия Игнатова (отляво надясно) се грижеха за нашите състезатели

ЦЕКО МИНЕВ: „СПУСКАНЕ ЗА СВЕТОВНАТА КУПА У НАС ЩЕ ИМА ПРЕЗ 2009 ГОДИНА”

С председателя на БФСки и член на Изпълнителното бюро на БОК Цеко Минев за старта за жени от Европейската купа по ски в Банско, за бъдещето на курорта и белия спорт у нас и перспективите на българските алпийци разговаря Светла Стойкова, главна редакторка на „Олимпик БГ”

За Цеко Минев писта „Томба” е в топ 5 на света

– Какво извън протокола ви каза олимпийската шампионка Михаела Дорфмайстер, че трябва да се подобри в Банско?

– Думите ѝ бяха, че пистата, която се използва за Европейската купа и която ще бъде приготвена за Супер Г за Световната купа е една от топ 5 в света. Тя е една от първите пет писти по сложност наред с Кицбюел и Леик Луис. Нищо не ѝ липсва като възможности и състояние на трасето. Трябва ни малко опит, за да усвоим ноу-хау, как става цялата организация, още една-две години да правим такива състезания, за да преминем към Световната купа. И тя, и шефовете, които бяха от ФИС – Янец Шлере, главен координатор за Европейската купа, заявиха, че в някои отношения сме на нивото на Световната купа. Това са ВИП палатките, трибуните – това е, което се търси. Трябва ни опит, и то в детайлите по самото трасе – завличания, мрежи и много други.

– Кога ще се разбере дали за гогодина ще получим ново домакинство?

– Почти със сигурност през следващата година ще имаме кръг от Европейската купа, но за мъже. Тази писта, която ще е за Световната купа за жените, ще се тества с европейския елит при жените. Това ще се разбере в края на май в Порторош (Словения) на пролетната годишна конференция. През септември в Цюрих (Швейцария) ще потвърдят световния старт за 2009 г.

– Колко струваше състезанието в Банско и какви са разчетите за Световната купа?

– Разликата е около 30 процента в парите. Цялата организация ни струваше от 800 хиляди до 1 милион лева. По света е прието, че състезанията за спускане и Супер Г, тъй като са и по-дълги трасета, струват повече. Достатъчни са само наемите на мрежите – от двете страни са по три реда, а километри – със специални колове. Страшно много се държи на мерките за сигурност, обезопасяването на трасето, особено в скоростните дисциплини. Наемът на пакета от всички мрежи е 250 хиляди евро за състезанието. Основните фирми, които работят в Европа, са две австрийски – „Алпина Сейфти Систем”, която ние ползваме, и „Майнгаст”. Има наеми и за трибуни. Тази година изградихме трибуни за 2 хиляди души и платихме около 50 хиляди евро. Всичко трябва да е професионално направено. Има нива, категории и изисквания на обезпеченост. Тази година до Бъндеришка поляна качихме седем тира с техника. Снимането на живо на състезанието го направихме с 10 камери – още два тира с ПТС-и и техника. За да се добие представа за какво стана дума, ще ви кажа, че Евроспорт, който има договор за излъчването на Световната купа, идва с 13 тира техника. Световната купа по ски е на ниво Шампионска лига във футбола. Разликата е, че си навън и правиш всичко на земята, и се качва горе в планината. Тук целият свят ти се изсипва накуп за една седмица. Логистиката е много тежка. За Световната купа трябва минимум и един медицински хеликоптер.

– Нали Марк Жирардели не се е отказал от плановете си да прави свой ски център в Банско?

– Неговата първоначална идея беше да направи спортно-тренировъчен и възстановителен център, не само за състезатели, които са в ски дисциплините, а през лятото да идват и други отбори. Уреждат се формалностите. Неговото име лесно ще привлече ресурси. Идеята му е за сериозен проект между 5 и 8 милиона евро.

На писта „Бъндерица - Алберто Томба” се провежда старта за Европейската купа за жени

Силвия Магжарска

Мария Киркова

Десислава Джурова

са надеждите на женските ни алпийски ски

– Проектът „Натура 2000” няма ли да провали някои от вашите плановете?

– Доколкото знам, Банско е изключено от „Натура”. Няма логика Банско с така изградената инфраструктура да бъде в тази програма. Напротив, трябва да се увеличи капацитетът на ски зоната.

– От думите ви разбирам, че писта „Томба” ще е част от трасето за спускане. Как ще продължи?

– Да, така е. Нагоре през Тодорка. Цялото трасе е обходено с отговорника за трасетата на Световната купа Янеч Хаузер. Атле Скаардал, реис директора на Световната купа за жените, беше в България и видя. Всичко е ясно. Това ще е първото спускане в Източна Европа. Всички са много впечатлени. Смятат, че като денивелация и изисквания отговаряме на всички стандарти. Пистата е много технична и сложна, което те вече търсят, вместо дългите трасета, за да могат състезателите да се докажат.

– Какво все още не достига на нашите скиори, за да излязат от миманса?

– Това е фундаментален въпрос. Преди две години, когато влязох във федерацията, бяхме осем етажа под земята. Сега поне сме на повърхността. Скиите са като тениса – не става за 2-3 години. Когато си разбрал, че си на правилния път, трябва да се изчака 4-5 години най-малко, за да покажат състезателите потенциала си. Откакто Егу Райхард стана треньор на националните отбори, нещата коренно са се променили. При водещите ни състезатели проблемът е в главата, в начина на мислене. Тази година започна да се усеща, че има наченки на промяна, което се вижда от точките им за ФИС.

– Кога да очакваме да видим българка на почетния подиум?

– В ранглистата на ФИС има над 10 хиляди скиори. Направете си сметка каква е конкуренцията. Имаме състезатели в топ 100. Мария Киркова е изключително амбициозно момиче и с желание. Имаме и Десислава Джурова, и Силвия Магжарска, която е съвсем мъничка. При изябените нации – като Австрия например, скиите са национален спорт и са номер 1. Там селекцията при децата е: от 5 хиляди желаещи се избират 500. От тях остават 50, от които всичките стават. Те растат и всяка година идват новите 50. А в националния отбор са само 8-10 човека.

– Очаква се посещение у нас на президента на ФИС Жанфранко Каспер. Какъв е поводът?

– Световната федерация ще повери на България да организира една от ежегодните си конференции. Ще дойдат между 60 и 90 човека от всички държави. Тя трябва да е на 15 април, но поради ангажименти на г-н Каспер, който иска непременно да дойде у нас, е отложена за средата на декември.

ГОЛЯМАТА СТЪПКА КЪМ ЗАВРЪЩАНЕТО

Европейското първенство в Банско ни отвори вратите към отговорни стартове

Ивайло Герчев, БНР

Преди около година, когато олимпийските игри в Турино бяха току-що завършили, керванът на биатлона потегли за Легендорф (Германия), за да участва в европейския шампионат. Тогава за Германия тръгна и малка група от организационния комитет на следващото европейско първенство – в Банско, година по-късно – през 2007 г. Тази българска група трябваше да трупа опит, да наблюдава в детайли всичко по организацията на такава проява.

Тогава, през февруари 2006 г., малко след Турино, европейското първенство в Банско лично на мен ми изглеждаше безкрайно далеч във времето. И както повечето нашенци си мислех, така е, няма начин за 12 месеца нещата да не се подредят, всичко да си дойде на мястото, „машинката“ ще работи в ритъм, без да скърца и тропа, без да спира и за миг дори... Само че преди това, същата тази машинка трябваше да бъде „измислена“, „конструирана“, сглобена, проверена... и чак тогава да заработи.

На 25 февруари 2007 г. вечерта, когато европейското първенство в Банско вече беше приключило, всички въздъхнаха с облекчение. Да, те си бяха свършили работата. Машинката беше работила гладко, съществени забележки нямаше. Дори организаторите не бяха мечтали за толкова ласкави оценки, каквито започнаха да получават от шефовете на световния биатлон. Заг тези оценки се крие многомесечният труд на стотици хора (повечето доброволци), които в студ и пек работеха на Бъндерища, в града, по пътищата, в хотелите – навсякъде. Те работеха в името на доброто име на нашия биатлон, на Банско и на България. И работеха достойно, за да защитят това добро име.

България не беше организираща големи прояви в биатлона от 1993 г. – тогава на световното първенство в Боровец станаха толкова гафове, че близките до спорта изобщо нямаха илюзии скоро да сме домакини на европейско или световно първенство. А за тези 14 години настъпиха толкова промени – популярността на биатлона скочи неимоверно, ние като организатори си останахме на същата точка. Но пък имахме щастието да направим пробив навън – с женския ни тим, с олимпийските медали на Екатерина Дафовска и Ирина Никулчина. В този спорт навлязоха сериозни инвестиции – той се превърна в индустрия и бизнес. България с това домакинство трябваше да си припомни много неща, догонвайки тези, които вече бяха далеч напред.

Над 2 млн. евро са инвестициите на Бъндеришка поляна. Изграден е модерен стадион за биатлон, стрелбище, трибуна за над 1500 зрители, инфраструктура – тунели под трасето, удобни кабинки за меди и състезатели. Изключителна подкрепа дадоха „Юлен“ АД и Държавната агенция за младежта и спорта. Средства бяха осигурени от много спонсори, като най-сериозна беше помощта на германската компания TelDaFax и на руския концерн за алуминий и метал Metschel. За пръв път в историята на европейските първенства (а те са вече 14), телевизионната компания „Евроспорт“ предаваше пряко всички стартове от шампионата. Това говори достатъчно за интереса към състезанието (шампионат за мъже, жени, младежи и девойки).

Над 600 състезатели, треньори и технически лица от 26 страни прие Банско през втората половина на февруари. И беше гостоприемна домакин повече от седмица. Шампионатът се радваше на присъствието на всички висши ръководители на световния биатлон.

Ирина Никулчина се готви за стрелба

Българската щафета на девойките с бронзовите медали

Стрелбищният комплект

В Банско бяха президентът на Международния съюз Андерс Бесеберг, генералният секретар Михаел Гайстлингер, административният директор Петер Байер, вицепрезидентът Владимир Смирнов, членове на Изпълнителното бюро... Те гледаха под лупа всичко, разпитваха гости и чужденци как е това, как е онова. Записваха си, пресмятаха... Не им се сърдим – това им е работата. А и биатлонът вече е на такова ниво, че не може да си позволи „издънки“ тук или там... Защото от такива „издънки“ страда целият спорт, а това означава бизнесът, наречен биатлон, да „зацikli“.

Когато всичко приключи (след грамата със закъснелия багаж, с което домакините нямаха нищо общо; и със спрелия преди състезание лифт – проблем, решен скопостно с автомобилен транспорт), похвалите към организаторите не спряха. Те си бяха свършили работата. И бяха вдигнали високо летвата, независимо от 14-годишното прекъсване в „организационния“ ни опит...

Какво предстои нататък? За да имаме лиценз „А“, трябва да изградим ролбан, както и масивна постройка за логистика, меди и състезатели. Тогава чак можем да кандидатстваме за старт от Световната купа.

Но пък до 2010 г. няма празни дати. Шансът да вземем таква домакинство е, ако Европа отново е безснежна. Тогава Банско може да спаси положението с условията, които има.

След тази европейска седмица на биатлона в Банско можем спокойно да кажем – България отново се завръща сред организаторите на големи състезания. А това безспорно беше най-машабното у нас в последните десетина години.

Другото, което трябва да оценяваме в този шампионат, е нашето представяне – но не като организатори, а на нашите състезатели. Четири отлични спечелиха българите – титла, сребро и два бронзови медала. Красимир Анев (при младежите) завоюва злато на 15 км и сребро в преследването на 12,5 км. Титлата на Анев е първата в мъжкия ни биатлон на европейски първенства.

В отсъствието на Екатерина Дафовска, надеждите ни бяха в Ирина Никулчина. Пред своя публика тя взе бронза в преследването на 10 км. Бронзови медали спечели и девическата ни щафета.

Това първенство вероятно беше бенефис на много момичета от златния ни тим. Катя Дафовска беше само зрители – тя вече заяви, че спира състезателна дейност. Радка Попова – също. Ирина Никулчина и Паулина Филипова ще решават след края на сезона. С няколко думи – Банско маркира две неща: България може да организира перфектно големи състезания. Българският биатлон трябва да продължи да търси да прави силни състезатели.

След златното поколение при жените, което даде много, трябва да се търсят нови таланти. И да се работи с тях. Защото организацията на големи прояви и силните изяви на домакините вървят ръка за ръка...

Паулина Филипова отново доказа класата си, но не стигна до медал пред родна публика

БИВШАТА СВЕТОВНА РЕКОРДЬОРКА ОБМИСЛЯ ТУРНИР НА ЗВЕЗДИ В СОФИЯ

Йорданка Благоева е първата българка със световен рекорд в леката атлетика – през 1972 г. тя преодолява 194 см. Носителка е на два медала от олимпийски игри – сребро от Мюнхен '72 и бронз от Монреал '76. На 19 януари г-жа Благоева отбеляза 60-годишния си юбилей.

Бившата скачачка в Музея на спорта пред витрината с нейните отличия

„Данче, ти си много достойна жена, защото не си криеш годините“, казал шефът на НДК Христо Друмев, когато получил поканата за тържеството. Йорданка Благоева смята, че публичните личности трудно могат да си скрият годините и тя никога не се е старала да ги прикрива. Обратното – много достойно е да остаряваш, да си жив и здрав, да се чувстваш добре, да си гледаш децата и внуците, да можеш да работиш, да даваш нещо в този живот. На 60 години тя изглежда като на 40, а и се чувства така. Щастлива е, че толкова хора са я почели и уважили. „Не са малко нещата, които съм постигнала през това време. Изключително съм благодарна на живота, че ми е дал тази възможност. Толкова добрини съм получила, че до края на живота си да правя добро, не бих могла да върна това, което съм получила. Питам се с какво съм заслужила толкова много?“, обобщава юбиларката житейската си философия.

Реализацията ѝ в спорта е категорична. Има 5 световни рекорда – първият на открито за българската лека атлетика, два в зала, с единия от които е и европейска шампионка и обявена за най-добра атлетка на континента, и има два рекорда за ветерани. Надява се тази година да запише поредното си постижение вече във възрастовата група над 60 г.

Въпреки спорта Благоева се е реализирала и в науката. Завършила е с отличен тогавашния ВИФ „Георги Димитров“, сега НСА „Васил Левски“. През 1984 г. е защитила дисертация в Москва. Темата ѝ „Система за подготовка на високвалифицирани скачачки за олимпийски игри“ предизвикала голям интерес. Това било обобщение на личния ѝ опит. Научен ръководител ѝ е бил проф. Николай Георгиевич Узолин – един от най-големите капацитети в спорта и в леката атлетика.

„Като че ли най-голямото богатство ми остава това, че съм майка на две деца. Бях една от първите състезателки, която си позволи да роди и да се върне на терена – разказва Благоева. – Първия си олимпийски медал и световния рекорд постигнах след раждането на сина ми Благой. Тогава той беше на година и 8 месеца. Преди олимпиадата в Монреал се роди дъщеря ми Илияна и беше на същата възраст като сина ми, когато взех бронзовия медал.“ Козато правила защитата на дисертацията си в Москва, професорите ѝ казвали, че темата ѝ е трябвало да бъде за възстановяването на спортистката след раждане. Дори ѝ предлагали да направи втора научна разработка.

Богатството на лъчезарната жена се допълва и от трите ѝ внучета. Дона (7 г.) е много отскоклива, но не е висока и баба ѝ я вижда като спринтьорка. Сега първата внучка тренира аеробика, защото баща ѝ е Радослав Живков – шампион на България в смесените двойки. Дона има и братче – Слав, който е едва на 8 месеца, но и него го отглеждат във фитнес център „Йова спорт“, в зала „Универсиада“. От сина си и снахата Деница има внук Борис на 4,5 г. „Мога откровенно да кажа, че случих на добри деца!“ Освен зет ѝ, другите не се занимават със спорт. Все питали сина ѝ кога ще стане като мама, но въпреки че е висок 194 см, той не се насочил към спорта.

Първият ѝ мъж и баща на децата ѝ е волейболистът Свилен Димитров. От 20 години е женена за Валентин Гетов, бивш скачач на висок скок. Работят заедно в клуб „Йова“. Когато се отказала от големия спорт, започнала като треньор в спортно училище.

Тя работела с момичетата, а Константин Миланов, треньорът на Ивет Лалова, с момчетата.

След промените през 1989 г. я пенсионирали от „Левски“. „Това беше един от най-тежките моменти в живота ми, – казва Благоева, – защото треньорската професия много ми допадна – да работя с млади хора и да виждам как израстват пред очите ми. Така не съм плакала през живота си, както тогава. Заминах със Светла Златева на състезание за ветерани в Юджийн (САЩ). Направих световен рекорд и на пресконференцията започнах да говоря за мечтите си – в България да има фитнес центрове и жените да спортуват за здраве. Тогава ми предложиха да забведа три българки в Япония на първото световно първенство по аеробика. И така през 1990 г. България стана съучредител на Международната федерация по аеробика.“ Опитът си от леката атлетика прехвърлила в спортната аеробика, която я е обсебила и до днес. Надеждата ѝ е, че един ден ще види любимия си спорт в олимпийската програма.

Данчето първа получи книгата „За „Царицата“ с признание и любов“ на журналиста Григор Христов

Първата ни световна рекордьорка по лека атлетика получава награда от председателката на БОК Стефка Костадинова

„Не съжалявам за това, което съм направила, но напоследък все повече ме измъчва болката за леката атлетика – разказва бившата световна рекордьорка. – Може би вече е време да си гледам внуците, но имам една неосъществена мечта. Този година през септември се навършват 35 години от моя световен рекорд – първият в нашата атлетика.

През август се навършват 20 години от феноменалния световен рекорд на Стефка Костадинова от 209 см, който все още не е подобрен. Когато Венелина Венева спечели бронзовия медал от европейското първенство в зала, си направих една равностетка. Малка България има три световни рекордьорки в скока на височина – аз, Людмила Андонова (207 см) и Стефчето. Родил се идеята, която сега за първи път споделям, да направим турнир през лятото, някъде в центъра на София, в чест на годишнините. Да поканим 10-12 от най-добрите скачачки в света и да се отбележи събитието.“

Йорданка Благоева не се е отказала и от проекта си да направи школа по скачане у нас. „Имаме толкова талантливи деца“, пали се тя.

65 ГОДИНИ БОЯН РАДЕВ

Първото му състезание е окръжно на София в Ботевград. Там се бори в свободната борба и от първата до последната среща – „натръскаха ги всичките, ама чобанската“, разказва спортната легенда.

Дарява на Националния исторически музей римска надгробна стела на повече от 2000 г.

Победата в последната схватка в спортната му кариера – на финала на олимпийските игри в Мексико 1968 г. „След като съдията ми вдигна ръката, наведох се и целунах тепиха в единия край, после в другия и накрая – в средата. Това беше сбогуването ми със състезанията“, казва Радев.

Две големи имена в родната борба – Боян Радев поздравява Райко Петров за 70-годишния му юбилей

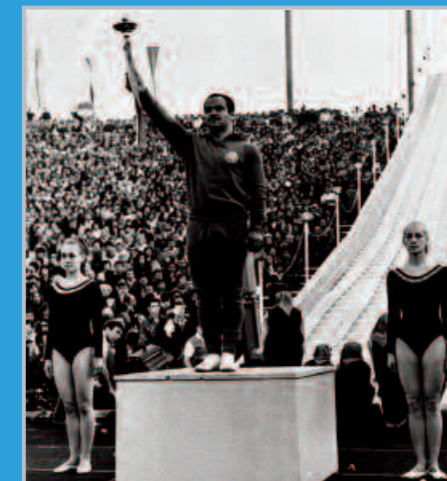
Боян Радев е роден на 25 февруари 1942 г. в с. Мошино, Пернишко. Учи до 4-ти клас и след това започва работа в ТКЗС-то. Първият му треньор Тодор Иванчев го открива в рудника, впечатлен от физическата му сила. През 1958 г. започва да тренира борба в „Миньор“ (Перник).

Мексико: става първият българин, спечелил два златни олимпийски медала

На най-високото стъпало на световното първенство САЩ през 1966 г.

На Световния младежки фестивал в София олимпийският шампион от Токио '64 Боян Радев ще запали огъня. Асистентки са му гимнастичките Мария Тигова (вдясно) и Нешка Робева (вляво)

1980 г. – Първият пост за щафетата на олимпийския огън на българска земя на път от Атина за Москва е поверен на легендарния борец

ЗА „ЦАРИЦАТА“ С ПРИЗНАНИЕ И ЛЮБОВ ОТ ГРИШАТА

Който е свързан по някакъв начин с родната ни лека атлетика, не може да не познава или поне да не е чунал за Григор Христов или Гришата, както всички го наричат, еднот от доайените в спортната ни журналистика. Той е видял повече атлетика на живо, отколкото който и да е българин, а „конкурентите“ му в чужбина се броят на пръстите на едната ръка. Гришата следи развитието на „Царицата на спортовете“ у нас и в чужбина от половин век, имал е привилегията да отразява като журналист и телевизионен коментатор 6 олимпиади, всички световни шампионати в зала и на открито (общо 21), 10 европейски през лятото и 25 през зимата. Общо е присъствал на 206 първенства и състезания от най-висок ранг, между тях 54 мача на националните ни отбори и 22 Балкански игри. Видял е на живо подобряването на 200 световни рекорда – 111 на открито и 89 в зала.

„Атлетиката ми е дала толкова много и сега аз давам нещо на нея“, това беше мотото, с което Гришата представи на 19 януари т.г. в Музея на спорта на националния стадион „Васил Левски“ новата си книга – „За „Царицата“ с признание и любов“. Не можеше да се измисли по-точно заглавие на неговото творение, защото атлетиката наистина заема значимо място в живота му и той продължава да е отдаден на тази любов, преминаваща и в страст. Книгата е уникален източник на информация и безценен подарък за всеки любител на спорта, защото съчетава по много приятен и интересен начин историята на атлетиката в България, постигнатите успехи, титли и рекорди с любопитните моменти, личните впечатления, аналитичните оценки.

Гришата е световно признат статистик, но луксозното издание не натоварва само с цифри и факти, а позволява и лирични отклонения. В типичния за автора увлекателен стил, той разказва интересни, дори курioзни случки, останали скрити за широката аудитория, понякога и за някои от участниците. Всичко това е възможно, защото Гришата е бил в „кухнята на спорта“ и е приет като вътрешен човек от всички – атлети, треньори, ръководители. При него липсва нормалното разстояние, което винаги съществува между спортистите и представителите на медиите. Една от причините за това е първоначалната му работа към „Спартак“, а после „Левски-Спартак“ като ръководител на отдел, който включва атлетиката, тениса и всички колективни спортове. Той вижда как се израждат шампионите, при какви условия живеят и тренират. През какви лишения минават, за да стигнат до върха. Оттам идва голямото му уважение към атлетите и треньорите им. Но и те му отвръщат със същото. Гришата ги печели и с характера си – винаги галантен, внимателен, не пропуска да поздрави за рожден или имен ден, достолепен, склонен да изслушва, но и да казва мнението си, без да се притеснява от последствията.

Някои може и да не са съгласни с неговите коментари, но го уважават достатъчно високо, за да ги вънгува какво мисля. Затова, когато има събиране, организирано от Гришата, по какъвто и да е повод, може да се види целият цвят на атлетиката ни – шампиони, рекордьори, треньори, деятели.

В този индивидуален спорт много често е имало межличностни конфликти, но когато става дума за Гришата, всички са заедно. Така беше и на представянето на книгата, а ръководителите на Федерацията по лека атлетика използваха случая за една добра идея. Да бъдат отбелязани юбилеите на четири изключителни атлетки: Йорданка Благоева – първата българка, поставила световен рекорд и с два олимпийски медала в скока на височина в колекцията си, Тонка Петрова – световна рекордьорка и европейска шампионка в зала на 1500 м, Стефка Йорданова – европейска шампионка на 800 м в зала, Вирджиния Михайлова – първата ни призьорка от олимпийски игри с четвърто място на диск в Токио през 1964 г. Първите три в началото на годината навършиха 60 години, а последната – 75 г.

Излизането на книгата също е свързано с юбилей: 80-годишнината от създаването на организираната атлетика в България (1924-2004). Осъществяването на проекта малко закъсня, но за случая много добре пасват две народни мъдрости: „Хубавите неща стават бавно“ и „По-добре късно, отколкото никога“. Лека атлетика е донесла много успехи на България в историята и продължава да го прави.

Авторът Григор Христов (в средата) с главните герои на книгата си

„Царицата“ заслужаваше такава книга. Разлистването ѝ ще върне хиляди герои или невинни свидетели на техните подвизи назад във времето с помощта не само на „доброто перо“, но и на невероятно богата снимков материал – над 700 фотоса, мнозина от тях публикувани за първи път. Гришата положи неимоверен труд в издирването и класифицирането им. Превърна го дори в самоцел, но това не учуди никого. Когато му хрумне нещо за благо на любителната атлетика, е готов на всичко. Дори и да „сърфира“ в Интернет, нещо което мнозина не си представят, но от няколко години е факт. Старите пособия продължават да действат – моливите и многобройните тетрадки, събрали всички резултати и статистики за атлетиката ни, както и лупата, с която по-лесно всичко се разчита.

Новоизлязлата книга е събрала само малка част от изумителната методична работа на Гришата, но въпреки това в нея не е забравен никой – председатели/президенти на федерацията, ръководители, треньори, атлети, доктори, съдии, журналисти от неговото поколение, та дори и от следващите. Хронологично се проследяват българските участия на олимпийски игри, световни и европейски първенства в зала и на открито, за юноши и девойки, на отборни състезания, балканиади и др. Представени са лидерите по национални титли и рекорди, а за капак Гришата, както той самият казва, е имал „сързостта“ да подготви листи на най-добрите български атлети в историята на всяка дисциплина – само лидер и още 10 по азбучен ред, а в новите дисциплини по 5. Когато има класации, винаги има недоволни, но в случая не мисля, че това ще стане. Защото автор е Гришата и ние всички трябва да му благодарим за прекрасната книга, тази нова перла в короната на „Царицата“.

ЙОРДАН ЙОВЧЕВ ЗАВЪРТЯ „ЗВЕЗДНА ОРБИТА“

Гимнастикът иска да обиколи България с шоуто

Земята и небето се сляха в едно, а законите на физиката пощуряха на 25 февруари, когато в зала 1 на НДК се завъртя гимнастическото шоу „Звездна орбита“. Представлението беше посветено на 125-годишнината на Международната федерация по гимнастика (ФИГ), приемането на България в Европейския съюз и 34-тия рожден ден на гимнастика Йордан Йовчев. За първи път от година и половина сцената в НДК се завъртя, за да приеме най-добрите български и световни състезатели – от спортната и художествената гимнастика, от акробатиката и аеробиката, от скоковете на батут.

„Тази гала е благословена от Международната федерация като десета, юбилейна – каза Джон Анкинсън, председател на Съвета по аеробика към ФИС. – Тя е едва трета в Европа след Генз и Женева.“

Успоредката едва понесе тежестта на славата на двама от най-големите гимнастици в света. Йордан Йовчев и Юри Кеки (Италия) играха заедно, а общо имат 6 олимпийски медала и 17 отличия от световни първенства.

Олимпийският шампион Алексей Немов показа, че и по дънки може да импровизира виртуозно. Залата аплодира изпълненията на Алексей Немов (Русия), Иван Иванков (Беларус), Дмитрий Карбаненко (Франция), Мариан Драгулеску и Сандра Избаша (Румъния), наполовина българката Ванеса Ферари (Италия), Филип Янев, Симона Пейчева, танцьорите на Нешка Робева. Блясъкът на звездното сияние беше засилен от изпълнението на Лили Иванова на песента „Камино“.

„Големите звезди дойдоха заради авторитета на Данчо. Няма друг гимнастик от световна величина, за когото еднозначно никога да не казва лоша дума. България не знае как света гледа на Данчо“ – заяви журналистката Вера Маринова, която дойде от Англия, за да бъде сценарист и водещ на спектакъла. Режисурата беше поверена на Хачо Бояджиев. Синхронизацията между изпълненията, музиката, видеостената и сцената беше направена едва за два дни. У нас организацията отне едва два месеца, докато на другите места им е трябвало повече от половин година.

„Изключително съм щастлив, че успях да събера най-добрите си приятели – сподели Данчо. – С тези хора съм израснал. С тях сме си разменяли победи и медали, били сме заедно в радост и трудни моменти през последните повече от 15 години. Спортът не трябва да противопоставя хората, а да ги обединява. Ние го доказваме.“ Съпругата му Боряна и синът му Джордан прелетяха от САЩ, където живеят, до София само за да видят „Звездна орбита“.

Гимнастикът е окрилен от големия интерес към шоуто. Надява се да покаже спектакъла и в други градове на страната – Пловдив, Русе, Варна, Бургас. Опитът от участия в подобни програми му е показал, че хората от провинцията се радват дори повече от столичани на подобни представления. В края на миналата година Йовчев заедно с шоуто на Алексей Немов е обиколил почти цяла Русия. След олимпийските игри в Атина през 2004 г. е бил единственият чуждеец в представление на американските олимпийци. За повече от два месеца са дали 40 представления пред препълнени зали. Защо и у нас да не е същото, пита Йовчев.

Президентът Георги Първанов наградил Йордан Йовчев с почетния знак на българския държавен глава за изключителните му постижения в спортната гимнастика, за неговия принос и прослава на българския спорт и по случай 34-тата му годишнина.

„С особено умиление връчвам почетния знак на държавния глава на нашия забележителен гимнастик и спортист Йордан Йовчев. Той написа една от най-ярките и забележителни страници в историята на българската гимнастика, а и на българския спорт изобщо. Малко е да се каже, че Йордан Йовчев е символ на професионализма в този красив спорт, той е символ и на достойнството. Дори когато беше оцетен на олимпийските игри в Атина, макар че всички видяха, че бе с класа над останалите, Йовчев се държа достойно. През всичките тези години той не пожела да смени националния флаг и да се състезава за друга страна, затова е и символ и на българския патриотизъм“, каза Георги Първанов.

СЪЗВЕЗДИЕТО:

Йордан Йовчев (България)

Единственият гимнастик в света, участвал на 4 олимпиади, носител на 4 олимпийски медала – сребро на халки в Атина, бронзов на халки в Сидни и 2 бронзови на земя в Сидни и Атина. 4-кратен световен шампион, с 11 медала от първенства на планетата.

Алексей Немов (Русия)

4-кратен олимпийски и 6-кратен световен шампион. Абсолютен олимпийски шампион в Сидни. В Атланта и Сидни печели по 6 олимпийски медала – по 2 златни, 1 сребърен и 3 бронзови.

Иван Иванков (Беларус)

Двукратен световен шампион и двукратен европейски шампион в многобоя. Световен шампион на висилка от световното първенство в Сабае '95. Световен шампион в отборното класиране през 2001 г.

Юри Кеки (Италия)

Олимпийски шампион на халки от Атланта и бронзов медал от Атина. 6 пъти световен шампион на халки. 4 пъти европейски шампион.

Дмитрий Карбаненко (Франция)

Насител на Европейската купа. Световен вицешампион на земя в Лозана '97. Европейски шампион в отборното класиране и вицешампион в многобоя през 1998 г.

Мариан Драгулеску (Румъния)

Със сребърен медал и 2 бронзови на олимпиадата в Атина. Има 6 златни медала от световни първенства. Един път е абсолютен европейски шампион и по два пъти шампион на Европа на земя и на прескок.

Ванеса Ферари (Италия)

Абсолютна световна шампионка за 2006 г. и с два бронзови медала. Европейска шампионка в отборната напревара и със сребърен медал на земя.

Сандро Избаша (Румъния)

Европейска шампионка на земя за 2006 г. и със сребърен медал с отбора. С бронзов медал с отбора и сребро на земя от световното първенство през 2006 г.

Филип Янев (България)

Европейски юношески шампион на прескок за 2000 г. Европейски вицешампион на прескок за 2005 г. 5-о място на прескок на олимпиадата в Атина. Участник в 3 световни първенства.

Люба Головина (Грузия)

В скоковете на батут световна шампионка за девойки за 2005 г. и европейска шампионка за девойки за 2006 г.

Симона Пейчева (България)

В художествената гимнастика със сребърен медал в многобоя и 3 златни и сребърен на световното първенство през 2001 г. С по 2 сребърни медала от финалите за Световната купа през 2002 г. и през 2004 г.

БЪГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

completerunning
the new complete trailfox. enjoy.

БЪГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

БРОЙ 4

НОВ ОБЛИК НА БИБЛИОТЕКАТА
И АРХИВА НА БОК

ПАТРИК ХИКИ:
„ПОЛОЖИТЕЛНИЯТ ВИ
ИМИДЖ Е ВЪЗСТАНОВЕН“

ОРДЕН „СТАРА ПЛАНИНА“
ЗА АЛБЕНА И МАКСИМ

НОВ ОБЛИК НА БИБЛИОТЕКАТА И АРХИВА НА БОК

Катя Иванова,
директор на Музея на спорта

Възпоменателната
Олимпийска купа на МОК,
учредена през 1906 г.
от Пиер дьо Кубертен

Връчва се на организация, която
със своята безкористност е
допринесла извънредно много за
каузата на спорта или за разпро-
странението на олимпийските
идеи. Присъдена е на БОК за
организирането на олимпийския
конгрес във Варна през 1973 г.

Историята на БОК, като документално и книжно наследство, е богата. За съжаление част от нея е безвъзвратно загубена още до 1945 г. Впоследствие местонахождението на администрацията на БОК е сменяно няколко пъти. За отбелязване е фактът, че в края на 60-те и през 70-те години на 20-и век, когато тя се намира на ул. „Марин Дринов“ 19, Николай Георгиев, който тогава е секретар на БОК, подрежда и обработва, според собствените си разбирания, превежда от френски език множество документи и материали, които до днес са ценен източник за информация. Той стои в основата на издаването на двата тома „Духовното наследство на Пиер дьо Кубертен“. У нас за първи път през 80-те години на 20-и век специалистите са имали възможност да се запознаят с епистолярното наследство на възобновителя на модерния олимпизъм, както и с неговата интерпретация.

През 1982 г. седалището на БОК се установява на ул. „Ангел Кънчев“ 4, където остава до 2004 г. След това за кратко се намира на бул. „Васил Левски“ 75 и от есента на 2006 г. отново се връща на „Ангел Кънчев“. При тези премествания съществуващият книжен и документален фонд в голямата си част е запазен.

От 1994 г. в БОК започва работа музейният специалист Веска Георгиева, която има най-съществен принос за обработката и класифицирането на книжния фонд. Библиотечният фонд е направен съгласно класификационните изисквания на архива и библиотеката на Олимпийския изследователски център в Лозана и според изискванията на МОК. Разработен е в няколко направления:

- Материали и документи от кандидатурите на градовете – домакини на олимпийски игри;
- Официални рапорти на Организацияните комитети от игрите – зимни и летни;
- Популярни и информационни издания за олимпийското движение на МОК, ЕНОК и различни Национални олимпийски комитети;
- Материали и сборници на Международната олимпийска академия (МОА) от създаването и през 1962 г.;
- Материали и издания от участието на България и нейни представители на сесии и конгреси на МОК, ЕНОК и МОА.

Архивът на БОК също е обработен и класифициран в няколко направления:

- Заседания на Изпълнителното Бюро;
- Общи събрания;
- Чествания и юбилеи;
- Създаване и дейност на Българската олимпийска академия (БОА) от 1982 г.

В БОК има пълни течения на периодични издания, свързани с олимпийското движение в България, както и на издания от чужбина, предимно на НОК от Европа. Архивът се ползва предимно от научни работници, студенти и докторанти от НСА „Васил Левски“ и от спортни специалисти и администратори.

След ремонта на къщата на БОК за първи път в няколко витрини са изложени предмети, които са важна част от историята на организацията. Наред с книжния фонд в последните години са събрани и триизмерни предмети (експонати и артефакти), които досега не са показвани и са били известни само на служителите на БОК. Това са предимно сувенири от чествания и годишнини и подаръци,

получени по различни поводи от организации и институции в България, подаръци и възпоменателни плакети от НОК от целия свят, награди на БОК от МОК и ЕНОК. Запазени са, рамкирани по оригинален начин, значките, изработвани от БОК по повод участието на страната ни на олимпийски игри. БОК притежава богата филателна колекция, която на няколко пъти е била излагана на различни форуми, както и колекция от първодневни плакети от олимпийски игри.

В библиотеката се съхранява богата колекция от снимки на българските олимпийски шампиони и на известни дейтели на олимпизма в България. Документирани са със снимки и всички важни събития от живота и дейността на организацията, които колкото са отдалечени във времето, придобиват по-голяма стойност.

Особен интерес представляват официалните покани от МОК до БОК за участие в Игрите. Такива са запазени още от 1956 г. и обхващат както летните, така и зимните олимпийски игри.

На входа на къщата е изложено сувенирно знаме с емблемата на БОК и Игрите, на които България е участвала от 1896 г. Факти, които символично и дискретно говорят за богатите традиции на олимпизма в България. В залата на библиотеката е изложена оригинална грамота на участника на Игрите на 8-ата Олимпиада в Париж през 1924 г. Кирил Петрунов, собственост на Музея на спорта, и картина на барон Пиер дьо Кубертен.

След обновяването на интериора се надяваме, че всеки, който влезе в къщата на БОК, ще има усещането, че богатите традиции и погледът към бъдещето вървят ръка за ръка.

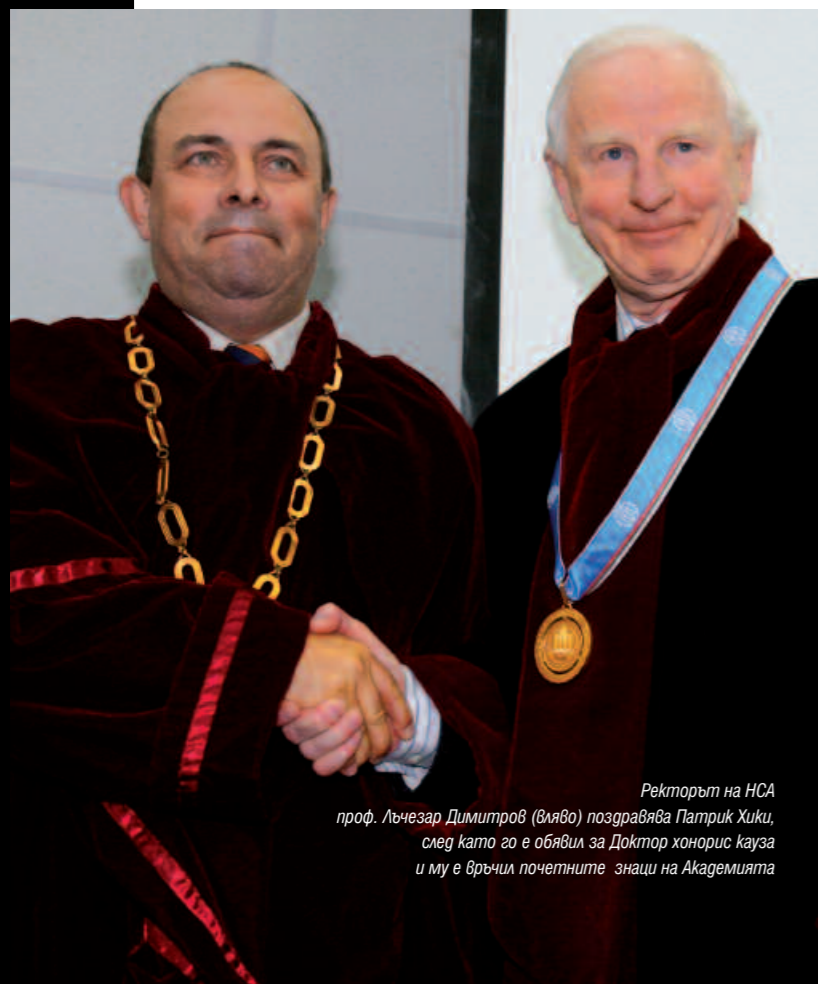
Всички изследователи и любители на Олимпийското движение във всичките му направления ще имат достъп за работа в библиотеката и архива. Само така смисълът на богатото наследство ще бъде цялостен, защото то е предназначено не само за историята, а и за тези, които искат да я интерпретират от избора.

Обновената читалня
и новите рафтове за книгите

ПАТРИК ХИКИ: „ПОЛОЖИТЕЛНИЯТ ВИ ИМИДЖ Е ВЪЗСТАНОВЕН”

Президент на Европейските олимпийски комитети и член на МОК стана Доктор хонорис кауза на НСА

Ректорът на НСА проф. Лъчезар Димитров (вляво) поздравява Патрик Хики, след като го е обявил за Доктор хонорис кауза и му е връчил почетните знаци на Академията

Президентът на Европейските олимпийски комитети и член на МОК Патрик Хики беше удостоен със званието Доктор хонорис кауза на Националната спортна академия „Васил Левски“ при посещението му у нас в края на април. Ирландският гост беше приет и от президента на страната ни Георги Първанов. Между двете важни срещи г-н Хики даде интервю за медиите.

– Г-н Хики, кога България отново ще има член на МОК?

– Това може да каже само и единствено президентът на МОК г-н Жак Рош, в чиито правомощия е приемането на нови членове. Това, което аз мога да кажа, е, че България винаги е имала член на МОК – още откато Пиер дьо Кубертен е направил организацията. Затова мисля, че тази приемственост трябва да продължи. Моето виждане е, че президентът на вашия НОК – Стефка Костадинова, е идеалният кандидат за член на МОК. Още повече, че г-н Рош иска да има повече жени в нашата организация. Костадинова за мен, освен голям ръководител, е и велик спортист. Така че, когато говоря с г-н Рош, който винаги се консултира с мен преди номинациите за нови членове, ще му кажа, че именно Стефка е номер 1 в моята листа.

– Какво е усещането да сте 16-ият носител на званието Доктор хонорис кауза на НСА?

– За мен е голяма чест да съм носител на титла, която са получили преди мен хора като Франц Бекенбауер, Томаш Аян и Сергей Бубка.

– Кажете нещо повече за съвместната ви работа с БОК?

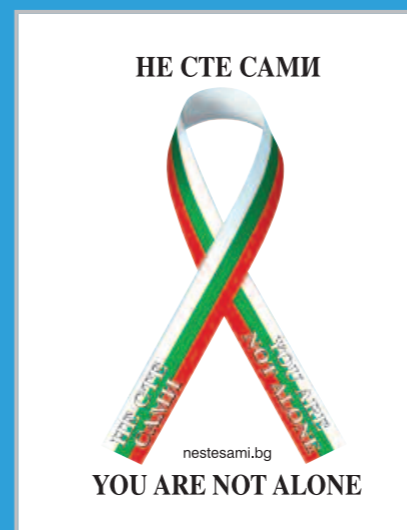
– Ние отдавна работим много ползотворно с БОК. Разващото е, че след проблемите, които имахте заради Иван Славков, всичко вече е чудесно и благодарение на г-жа Костадинова България отново е уважаван член на МОК. С други думи, положителният ви имидж отново беше възстановен, именно от Стефка. Много ползотворно работим и с вашия генерален секретар г-н Белчо Горанов.

– Когато чуете за България, за какво първо се сещате?

– За спорта борба, с който сте много известни по света. Вие сте много добри в леката атлетика и стрелбата, както и във футбола, където, за съжаление, моята страна играе много трудно с вас.

– Какви са шансовете на България да спечели домакинство за зимни олимпийски игри?

– Големи, но при положение, че на лятната сесията т.г. в Гватемала за домакин на игрите през 2014 г. бъде избран Пьончан. Ако обаче се стигне до избор на европейска кандидатура, каквито са на Залцбург или на Сочи, то България може да се надява на успех само ако кандидатства за игрите през 2022 г. Вие имате фантастични зимни курорти и е много важно да не се отказвате, независимо че губите вече три пъти. Повечето градове, които домакинстват, са губили два или три пъти. Например Пекин спечели на третия път. Париж губи вече четири пъти.

Знакът на кампанията в защита на медиците в Либия

– Какво е отношението ви към кампанията „Не сте сами“?

Благодарение на тази кампания ние в Европа научихме за трагедията с българските медицински сестри. Силно се надяваме, че благодарение на усърдната работа на правителството ви и на подкрепата от Европейския съюз случаят ще бъде разрешен скоростно, и то по най-добрия за вас начин. Аз лично ще нося символа на кампанията, докато не пуснат сестрите.

– Ще разкажете ли на колегите си в МОК за „Не сте сами“?

– Естествено. Още с прибирането си от България ще запозная г-н Рош и останалите си колеги със случая. МОК е неправителствена организация, която не се меси в политиката на държавите, но въпреки това ще направим възможното да помогнем на вашите сънародници за по-бързото им освобождение.

Членът на МОК прие присърице кампанията „Не сте сами“, очаква символа ѝ на ревера си и обеща, че ще приобщи и олимпийските си колеги

ОРДЕН „СТАРА ПЛАНИНА“ ЗА АЛБЕНА И МАКСИМ

Президентът Георги Първанов награди с орден „Стара планина“ – първа степен, фигуристите Албена Денкова и Максим Стависки

Двукратните световни шампиони при танцовите двойки получи най-високото държавно отличие за изключителен принос в развитието на физическото възпитание и спорта в Република България. „Волята е тяхна, но очакваме още един връх – олимпийският. Искрено се надявам да направят „Голям шлем“ в този спорт“, каза Първанов.

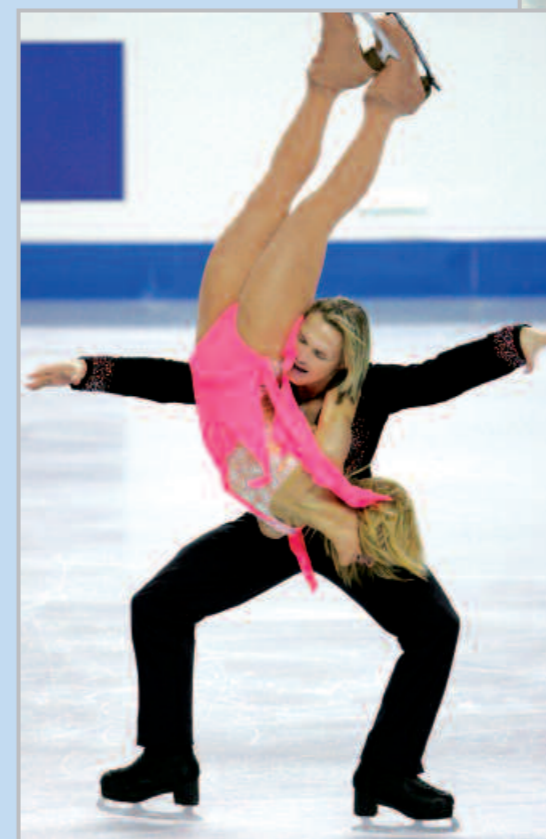
Същият призив към шампионите отпрати и треньорката Наталия Линчук с цитат от песента на Владимир Висоцки „Прощаване с планините“. „Най-хубавата планина е тази, на която не си бил“, изрецитира рускинята.

Държавният глава награди с почетния знак на президента треньорите Линчук и Геннадий Карпоносов за постигнати изключителни резултати във фигурното пързаляне и за утвърждаване авторитета на българския спорт. „Респектиран съм от тази машина за шампиони, каквато представлявате вие“, се обърна Първанов към наставниците на двойката ни.

„За нас това е голяма чест – заяви Денкова на церемонията на „Дондуков“ 2. – Въннувам се, както на стълбичката в Токио, когато спечелихме втората си световна титла. Това е голямо признание за нас и затова сме много горди.“

Албена и Максим имат свой проект за строеж на многофункционална зала в София, разкриха те. Президентът Първанов изрази твърдата си подкрепа за изграждането на зала и заяви, че на следващата среща със спортни дейтели и представители на правителството ще бъдат обсъдени възможностите за построяване на зала.

Денкова, която е президент на Българската федерация по кънки, има амбицията да доведе чужди треньори, които да помогнат за развитието на ледения спорт у нас. Шампионите имат предложения за участия в шоупрограми, както и за треньорска работа в САЩ, Германия и Франция.

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

Rider: Chris Ebenbichler _ Photographer: Dominic Ebenbichler

Amazon

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

БРОЙ 5

БОК И „САМСУНГ“ ПРАЩАТ СИРАЦИ ВЪВ ВУЗ

ЛАПТОП ЗА ШАМПИОНА ПО СНОУБОРД

17 МАЙ: ДЕН НА СПОРТА

ВЕСЕЛА ЛЕЧЕВА:
„ИГРИТЕ В ПЕКИН ЩЕ СА УНИКАЛНИ“

ОБЯВИХА ПЪТЯ НА ОЛИМПИСКИЯ ОГЪН

ОЛИМПИСКАТА ШАМПИОНКА
ЕКАТЕРИНА ДАФОВСКА КАЗА „СБОГОМ“

БОК И „САМСУНГ“ ПРАЦАТ СИРАЦИ ВЪВ ВУЗ

Кампанията под мотото „Представи си да създадеш усмивка“ бе от 22 май до 12 юни

В ход е най-новата инициатива на Българския олимпийски комитет и корейския гигант „Самсунг“. От 22 май стартира благотворителната кампания за набиране на средства за деца сираци за следването им във висше учебно заведение у нас за учебната 2007-2008 година. Ще бъде поета издръжката им от по 300 лева на месец и едногодишната такса за обучение на избраните.

Кампанията е под мотото „Представи си да създадеш усмивка“ и е организирана от Българската федерация за деца, лишени от родителски грижи. Председателката на БОК Стефка Костадинова е лице на федерацията и патрон на кампанията.

През избрания период за всеки закупен продукт с марката на корейския гигант във веригата магазини „Техномаркет“ в страната ще се отделят по 3 лева. Продуктите от кампанията са маркирани със специален стикер.

„Много е важно децата да се социализират в спорта – заяви Аристотелис Фотилас, изпълнителен директор на „K & K Електроникс“, официален вносител на „Самсунг“ за България. – Решихме, че това не е достатъчно и затова подехме тази инициатива. Тя е първата по рода си, но няма да е последна. Подборът на бъдещите студенти ще става по успех и при много конкретни условия. Не се заблуждаваме, че ще решим всички проблеми на децата в неравностойно положение, но поставяме началото и дано да имаме повече последователи.“

Стефка Костадинова, световна рекордьорка в скока на височина, е лице и на други подобни инициативи на „Самсунг“ и на организатора на инициативата Българската федерация за деца, лишени от родителски грижи. Сред тях са Фестивалът на бягането, великденските и коледните турнири за сираци, националният шампионат по баскетбол.

На церемонията по обявяването на проекта в зала „Десислава“ на хотел „България“ г-н Фотилас връчи символична награда на Стефка Костадинова за принос и в популяризиране на инициативите за сираци.

„Наградата не е подарък само за мен. Тя е за всички българи, които подкрепят тези деца. Те го заслужават“ – заяви г-жа Костадинова.

ПРЕДСТАВИ СИ ДА СЪЗДАДЕШ УСМИВКА

Децата от домовете, които нямат възможност сами да финансират следването си във ВУЗ

Шампионът в паралелния слалом по сноуборд от олимпийския младежки фестивал в Хака (Испания) Радослав Янков получи специална награда от БОК. На церемонията в ресторанта „Спортна среща“ на стадион „Васил Левски“, на която беше закрит сезонът в скиите, 17-годишният талант беше награден с лаптоп с марката „Леново“ и значка на БОК от председателката на БОК Стефка Костадинова. Отлично също получи и алпиецът Стефан Присадов за представянето му на младежката олимпиада в Хака (14-о място в слалома).

„Вие сте бъдещето на страната ни – каза г-жа Костадинова. – На тези, които получавате награди тук, ще разчитаме за медали от олимпийски игри. Пожелавам ви да спечелите поне две златни отличия на бялата олимпиада във Ванкувър.“

Носителката на два сребърни медала от световното първенство по сноуборд за юноши и девойки Александра Жекова пък беше наградена с чек за 24 000 евро от спонсора на Българската федерация по ски – телекомуникационната компания БТК. През този сезон 19-годишната националка има два подиума за Световната купа. Най-добре представил се състезател от световното първенство в алпийските ски, натурализираният у нас австриец Килиан Албрехт (13-о място в слалома) беше награден от друг спонсор на централата – бирената компания „Карлсберг“, с ваучер на стойност 3000 лева. През декември м.г. той взе български паспорт. Албрехт гоиде специално за тържеството с треньора на националните отбори Едуард Райхарт (Германия).

Всички отличени състезатели в дисциплините алпийски ски, сноуборд, ски бягане и ски скок получиха златни ювелирни ордени от Първа инвестиционна банка.

Сред гостите на тържеството беше още председателката на ДАМС Весела Лечева, както и генералният секретар на БОК Белчо Горанов. Присъстваха множество официални лица, специални гости на организаторите – БФСки и БОК, сред които световните шампиони по фигурно пързаляне Албена Денкова и Максим Стависки, национални състезатели и почитатели на ски и сноуборд спорта в България.

Стефка Костадинова награждава Радослав Янков за представянето му на Олимпийския младежки фестивал

БЪЛГАРСКА
СКИ
ФЕДЕРАЦИЯ

BULGARIAN
SKI
FEDERATION

ЛАПТОП ЗА ШАМПИОНА ПО СНОУБОРД

Килиан Албрехт с наградата си

Александра Жекова се радва на суперпремията

ДЕН НА СПОРТА

Деца не учиха, а спортуваха,
16 федерации получиха награди

Председателката на БОК Стефка Костадинова (вдясно), председателката на ДАМС Весела Лечева (с бялото сако) и военният министър Веселин Близнаков при откриването на възпоменателна плоча за десетте швейцарски учители, поставили началото на модерното физическо възпитание и организирания спорт у нас, на фасадата на стадион „Васил Левски“

Първият Ден на българския спорт – 17 май, беше отбелязан с десетки инициативи в 200 общини на страната. Денят беше избран за официален празник на спортистите, треньорите и работещите в сферата на спорта с решение на Министерския съвет на Република България на 4 август 2006 година. Всички прояви бяха организирани от Държавната агенция за младежта и спорта под мотото „Аз обичам спорта“.

Със или без медали, всеки, който спортува, е победител. Това беше лейтмотивът на обръщението на председателката на ДАМС Весела Лечева до спортистите по повод празника им. „Спортът не е само професия. Спортът е справедливост, чест, радост, прогрес, мир – се казва в писмото. – Спортът е път. Преди фанфарите на победата е ежедневието, наситено с много труд и лишения. Големите шампиони са част от достойнството на всяка нация и неин дълг е да ги помни. Спортът ни учи да побеждаваме и да губим с достойнство, да потискаме агресията.“

Край езерото „Ариана“ в столицата олимпийският шампион в тройния скок Христо Марков даде старт на уникална лекоатлетическа щафета, в която участниците бяха от различни възрастови групи. Те трябваше да пробягат 2700 метра по алеите на Борисовата градина. На стрелбището на „Герена“ депутати, общинари и журналисти се „надстрелваха“ с малокалибрен пистолет.

В Сливен базата на спортното училище беше отворена през целия ден за граждани. С лекоатлетически крос със 17 ученически отбора беше отбелязан празникът и в Сопот. В Пловдив малчугани от различни клубове направиха демонстрации по пет спорта. В Хасково спортисти се надпреварваха пред зала „Дружба“, а децата от детските градини караха колела.

Председателката на ДАМС Весела Лечева и столичният кмет Бойко Борисов откриха ремонтирана баскетболна площадка в 12-о училище в София на ул. „Иван Асен II“, а след това малчуганите играха. Проектът е на Българската федерация по баскетбол и е осъществен със съдействието на Столична община. Председателят на Българската федерация по баскетбол Атанас Тонев подари баскетболни топки на учениците.

По-късно в столичната зала „Христо Ботев“ Весела Лечева даде началния съдийски сигнал на поредния баскетболен мач от Ученическата баскетболна лига между съставите на 33-то и 35-о столични училища. Финалът на проявата събра 36 отбора от 22 софийски училища.

В цялата страна децата не ходиха на училище, за да могат да се включат в проявите и активно да спортуват. Проливният дъжд не помрачи настроението на г-жа Лечева, председателката на БОК Стефка Костадинова и военния министър Веселин Близнаков, когато откриваха възпоменателна плоча на фасадата на стадион „Васил Левски“ по повод 17 май. На тази дата през 1894-та десет швейцарски учители идват у нас, за да поставят началото на модерното физическо възпитание и на организирания спорт. Това е изписано и на специалната плоча, която беше поставена на входа на стадиона. На нея са изброени имената на десетте швейцарски учители:

- Луи Айер – учител в Лом, в Русе и в Силистра, доброволец в Балканската война
- Шарл Шампо – учител в София, единственият участник за България в първите съвременни олимпийски игри през 1896 г. в Атина
- Жак Фардел – учител в Казанлък

- Даниел Бланшу – учител в Кюстендил и в София
- Виктор Роберти – учител в Силистра и в Бургас
- Алоиз Бюнтера – учител във Варна
- Жорж де Реджибюс – учител във Варна
- Август Векер – учител в Пловдив
- Емил Кюпфер – учител в Габрово
- Шарл Дюванел – учител във Велико Търново

Кулминацията на празника беше концерт в столичния Дворец на спорта, където президентът на България Георги Първанов почете честването на Деня на спорта наред с председателката на ДАМС – Весела Лечева, и на БОК – Стефка Костадинова. Своята съпричастност към делото с присъствието си заявиха първият ни носител на олимпийски медал Борис Георгиев-Моката, двукратните ни олимпийски шампиони – Боян Радев, Петър Киров и Таниу Кираков, единствената ни олимпийска шампионка от зимни игри – Екатерина Дафовска, Христо Марков, Йорданка Благоева, Димитър Пенев, Албена Денкова и Максим Стависки, Мария Гроздева, Армен Назарян, Георги Марков, Ваня Гешева, Таня Богомилова, Светла Оцетова, Здравка Йорданова, Сийка Келбечева,

Стоянка Груйчева, Янко Русев, Йордан Биков, Ангон Николов, Георги Костадинов, Даниел Петров, Мария Гугова, Мария Петрова, Евгения Раданова.

Председателката на ДАМС Весела Лечева награди 16 от най-успешните спортни федерации у нас по случай първия Ден на спорта. Отличените спортове са борба, вдигане на тежести, гимнастика, лека атлетика, баскетбол, волейбол, плуване, гребане, кану-каяк, художествена гимнастика, бокс, футбол, кърки и биатлон.

Стефка Костадинова заяви, че е изключително щастлива, че най-накрая спортът има своя национален празник, и пожела олимпийските игри в Пекин догодина да бъдат най-успешни в историята.

За принос в развитието на спорта бяха наградени градоначалниците на Варна – Кирил Йорданов, на Пловдив – Иван Чомаков, на Стара Загора – Евгени Желев, на Сливен – Йордан Лечков, на Бургас – Йоан Костадинов, и на Габрово.

Олимпийският шампион на троян скок Христо Марков дава старт на лекоатлетическата щафета в Борисовата градина в София

ВЕСЕЛА ЛЕЧЕВА: „ИГРИТЕ В ПЕКИН ЩЕ СА УНИКАЛНИ“

Председателят на Държавната агенция за младежта и спорта Весела Лечева посети Пекин. Впечатлена от трите дни в бъдещата столица на олимпийските игри, държи още на бюрото си картата на олимпийските обекти.

Светла СТОЙКОВА

Трябва да обмисляме внимателно всеки детайл от подготовката ни, защото конкуренцията за медали в Пекин ще е страхотна

За видяното и преживяното в столицата на игрите през 2008 г. тя разказа за читателите на „Олимпик БГ“

– Г-жо Лечева, какъв беше поводът за тридневната ви визита в Пекин?

– Поводът беше официална покана във връзка с договора ни с Китай за сътрудничество в областта на спорта връщане на тяхна визита от миналата година. Програмата ни включваше среща с китайския министър на спорта, посещение на Националния институт за спортни науки, на Пекинския спортен университет, посещение на едно училище, което е избрало да подкрепя България по време на игрите, и много срещи с представители на Организационния комитет на игрите в Пекин. Посетихме някои от спортните обекти и залата, в която е изложен макетът на всички олимпийски съоръжения. Визитата ни беше изключително полезна, тъй като Китай е водеща сила в спорта.

– Вие можете да споделите най-пресни впечатления до къде е стигнала подготовката за игрите?

– Китай е бил готов да завърши цялостната си подготовка още тази година. От МОК са им препоръчали да забавят завършването на обектите, защото не трябва такива огромни спортни съоръжения да стоят неизползвани цяла година до започването на игрите. Това е прецедент в историята на олимпийското движение. Те ще се използват само за предоллимпийските турнири, за да бъдат чисто нови за олимпийските игри.

– Отговарят ли съоръженията на изискването на МОК да не се правят „бели слонове“ – да не са прекалено големи, за да могат после да се използват рационално, а не да стоят празни?

– Китай може би ще бъде единствената страна, която след олимпийските игри няма да има проблем с управлението, стопанисването и използването на тези съоръжения. Там мащабите са много по-различни от Европа и от Америка. Отделно, те водят по-различна политика, което аз намирам за най-доброто решение в момента. Тя е част от съоръженията да бъдат предоставени на техните университети, тъй като за тях номер едно след игрите ще е студентският и ученическият спорт. Такова съчетание е най-доброто. Тези спортни обекти са проектирани така, че бъдат ползвани и от гражданите и за още дейности – културни, развлекателни и други. Този баланс е може би най-добър.

– Какви са разстоянията между обектите? Има ли я удобната компактност?

– Това е също уникално за Китай, тъй като почти всичко е събрано в район с диаметър от 20 км. От олимпийското село до главния стадион разстоянието е около 2 км, което е 10 минути пеша. На картата на съоръженията се вижда, че те са разположени в един кръг. Ще има петлентови пътища. Направили са четири нови линии за метрото с дължина 196 км. Ще има линия, свързваща директно аерозарата с центъра и олимпийското село. Те се стремят да представят най-добри условия за всички, които ще идат да гледат състезанията. Поучили са се от опита на всички предишни домакини.

– Ще има ли българи доброволци в Пекин?

– Основната част от българите там са студенти. Те са 30, а от тях 20 са се записали като доброволци. Ясно е, че ще бъдат при нашите. Знаят китайски език, английски език, познават и града. Общият брой на записалите се за доброволци е 100 хиляди. Това е сериозен проблем, тъй като трябва да бъдат обучени, организирани и облечени.

– Разкажете за училището, избрало да подкрепя България?

– Това е 14-о средно пекинско училище с 1300 деца. Избрали са да бъдат България. Това е по програма на организационния комитет Heart To Heart (Сърце до сърце). Ще имаме 1300 фена, изключително ентусиазирани и сърдечни. Училището вече е запознато с историята на България, с основните дати, специалните празници, традициите, обичаите. Имаха организирана изложба на тема България. Познаваха обичая ни с мартениците. Ровят в интернет и търсят всичко за страната ни. Научили са песни, знаят за фолклора ни.

– Коя беше най-интересната ви среща там?

– За мен всичките срещи бяха интересни, но съм впечатлена от посещението на Спортния им институт и Пекинския спортен университет. Двете са впечатляващи по размер, по функции и по възможности. В Спортния институт посетихме някои от най-важните лаборатории, които са за изследване и за проследяване на физическото, психологическото и биохимичното състояние на състезателя във всеки момент. Изключително модерно оборудено и с доста сериозен капацитет – и човешки (там работят 150 души), и технически. Чрез тях дори може да се гарантира и прогнозира нивото на постиженията.

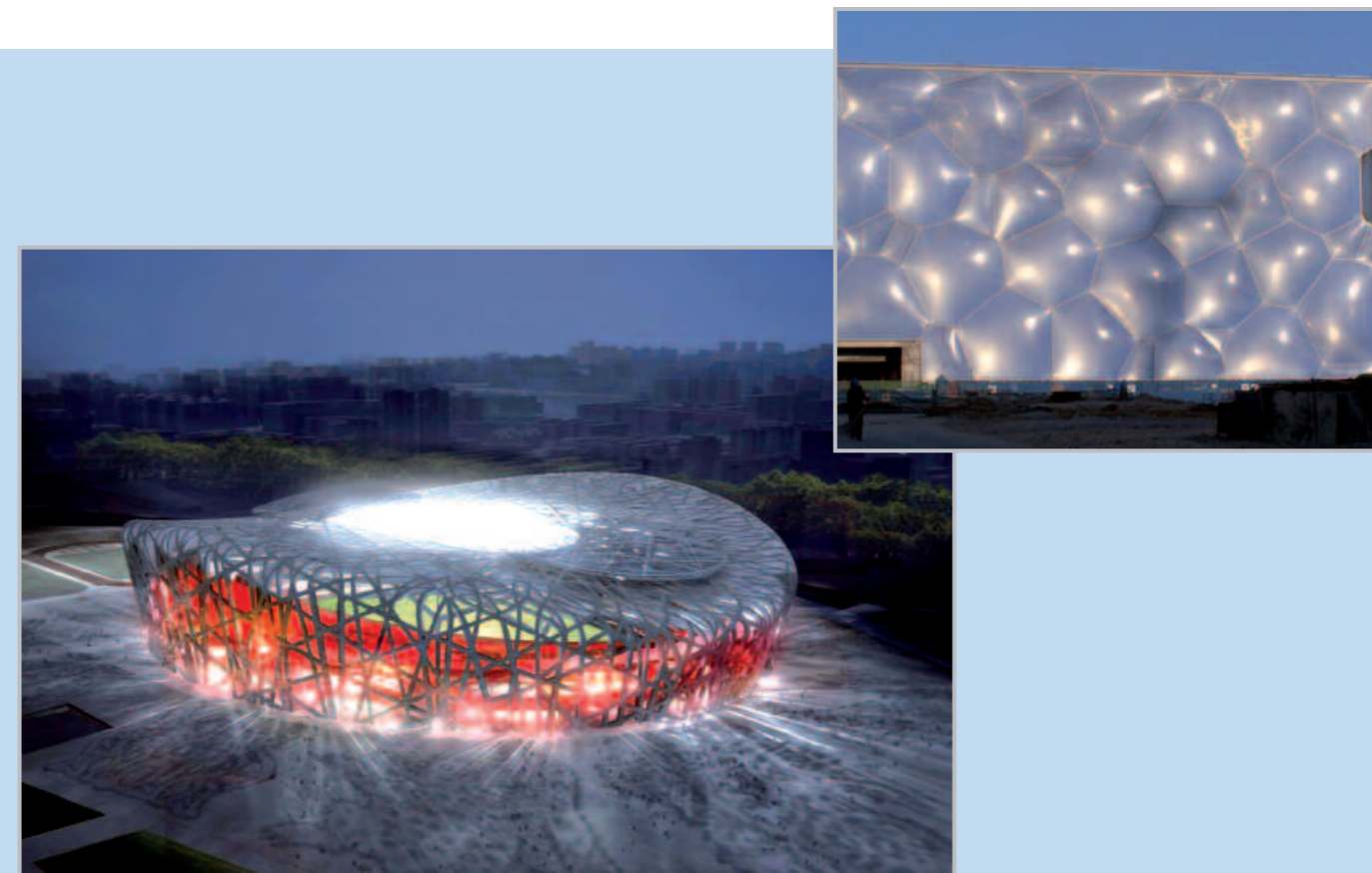
тези постижения на науката за предоллимпийска подготовка, за лагери, за аклиматизация преди игрите?

– Спортните съоръжения за олимпийските игри ще могат да се ползват само на специализирани тест-турнири, за да се дадат равни възможности на всички на игрите, без да има привилегировани. Идеята ни беше да се намерят центрове около града за тренировъчна дейност и лагери. Целта е да се проследи как влияе климатът, как ще се преодолее часовата разлика. Китайската страна има желание да ни помогне в тази насока. Те очакват по-ясни и конкретни намерения от наша страна.

– Имате ли погобен план?

– На последното Изпълнително бюро на БОК избрахме оперативен щаб, които ще заседава в началото на всеки месец. Надявам се още на първото заседание, защото времето ни притиска, да се събере информация за спортовете, които желаят. Група от наши експерти ще замине за Пекин през август т.г., по същото време, когато ще са игрите догодина, за да се запознае със специфичните условия, които влияят върху подготовката и представянето на отделните видове спортове. Този период е най-тежък като климат в Пекин – горещо и влажно. През август там ще има и семинар на всички олимпийски мисии.

Трябва да обмисляме внимателно всеки детайл от подготовката ни, защото конкуренцията за медали в Пекин ще е страхотна.

– Ще могат ли българските спортисти да ползват

ОБЯВИХА ПЪТЯ НА ОЛИМПИЙСКИЯ ОГЪН

Пътят и факелът за пренасянето на огъня, който ще гори на олимпийските игри в Пекин през 2008 г., беше представен от Организационния комитет на игрите (БОКОГ). В града – домакин на игрите на ХХІХ Олимпиада на Монумента на хилядолетието, тържеството уважи и президентът на МОК Жак Рог.

ПЪТУВАНЕ НА ХАРМОНИЯ

Очаква се щафетата по пренасянето на огъня да продължи 130 дни и да премине разстояние от 137 000 км през петте континента на Земята. Тя ще проследи основните места от древния Път на коприната. С темата – „Пътюване на хармония“, и с лозунга – „Освети страстта, запали мечта“, щафетата ще е възможност на БОКОГ да сподели олимпийските си послания със света.

По традиция олимпийският огън ще бъде запален в древната местност Олимпия (Гърция) на 25 март 2007 г. От 25 до 30 март той ще пътува през Гърция. На 31 март огънят ще пристигне в Пекин и от там ще тръгне щафетата по пренасянето му през: Алмати, Истанбул, Санкт Петербург, Лондон, Париж, Сан Франциско, Буенос Айрес, Дар ес Салам, Мускат, Исламабад, Мумбаи, Банкок, Куала Лумпур, Джакарта, Канбера, Нагано, Сеул, Пьончан, Хо Ши Мин, Тайпе, Хонконг, Макао, Шанхай, няколко провинции на Китай и автономни райони, между които Тибет, Монголия, Тянджун и Пекин.

Едно от най-забележителните места на олимпийския огън по пътя му към Пекин ще е най-високият връх на планетата – Еверест, или както го наричат в Азия – Чомолунгма. След пристигането на огъня в Китай на 31 март 2008 г. част от него ще бъде отделена под стъклен купол и запазена да гори. Екип от факлоносци алпинисти ще се опита да го издигне на 8848 метра през месец май в ден, когато ще има подходящи климатични условия.

Домакините на игрите искат да направят това необичайно изкачване, за да символизируют издигането на олимпийския огън до недвиждани висоти и по този начин да се отбележат върховните човешки постижения. Желанието също изразява трите идеи на олимпийските игри през 2008 г.: зелени игри, игри на високите технологии и игри на хората. Това е символ на победата на човешкия дух, способността му да е постоянен, да преодолява пречките и да постига целите си. Акцентът ще е върху красотата на Тибет. Това ще е нещо различно, както беше плаването на олимпийския огън под водата с щафетата през 2000 г., когато огънят премина Големият риф в Австралия.

УНИКАЛНА АТМОСФЕРА

„Когато хората следват огъня при пренасянето му с щафетата, те винаги биват докоснати от магията на олимпизма – каза президентът Рог на церемонията по представянето в Пекин. – Има уникална празнична атмосфера, която винаги съпътства олимпийския огън с тълпи, които поздравяват факлоносците с ентузиазирани възгласи. Усещането зарежда всички, които са били съпричастни, със специални спомени. Не се съмнявам, че щафетата с олимпийския огън за Пекин 2008 ще остави много необикновени спомени и ще провокира нови мечти за хората по света.“

ЩАСТЛИВ ОБЛАК

На церемонията също така беше представен и факелът, с който олимпийският огън ще бъде пренесен около света от Олимпия (Гърция) до Националния стадион в Пекин. При направата на факела е взето предвид китайското културно наследство и технически знания. Дизайнът на алуминиевия корпус е повлиян от традиционните спираловидни елементи и от традиционната китайска направа, наречена „Щастлив облак“. Факелът е с височина 72 сантиметра и тежи 985 грама.

ОЛИМПИЙСКАТА ШАМПИОНКА ЕКАТЕРИНА ДАФОВСКА КАЗА „СБОГОМ“

По девет състезатели има
в националните ни отбори

Биатлонът ни остана без единствената ни олимпийска шампионка от бели игри – Екатерина Дафовска

Единствената олимпийска шампионка на България от бели игри – Екатерина Дафовска, обяви официално края на състезателната си кариера на церемония в Галерията за чуждестранно изкуство в София на 29 май. Тогава федерацията закри официално сезона. Причината за оттеглянето на носителката на златен медал на 15 км от Назано през 1998 г. е, че тя няма да може да се възстанови от операцията на лявото рамо, която направи на 21 юни 2006 г. след многократно отлагане. Сега тя ще се посвети изцяло на хотелството в Пампорово.

„Не съжалявам, че си тръгвам. Просто нямаше смисъл да се измъчвам. Имам предложение да стана член на Управителния съвет на Българската федерация по биатлон и съм го приела. Това ще бъде само началото, а в бъдеще имам и други амбиции“ – каза пред БТА Дафовска. Очаква се още на следващото общо събрание Дафовска да бъде избрана в ръководното тяло.

Националният ни отбор остава и без Рагка Попова, която също слага край на кариерата си. 33-годишната биатлонистка е европейска шампионка от Контиолахти 2002. Нина Казева пък ще прекъсне участията си най-малко за една година, тъй като ще става майка и ще се жени на 3 юни за дългогодишния си приятел Павел. След майчинството Нина ще продължи да се състезава.

Все пак в женския ни тим остават още от водещите състезателки – Ирина Николчина, която е обещала да не се отказва поне още за една година, и Павлина Филипова. Те ще помагат на младите – Зорница Костадинова, Емилия Йорданова (двете се представиха отлично в Европейския младежки олимпийски фестивал в Хака), Ралица Галева, Силвия Георгиева, Лилия Пандурова, Асенка Хаджиева и Ива Златешка, да се интензират по-бързо. Наставник им е Боран Хаджиев с помощник Георги Фъртунов.

По девет състезатели са включени в националните ни отбори за мъже и за жени за сезон 2007-2008 г. Ден след тържеството за закриване на сезона те започнаха подготовка във Велинград.

Федерацията ще пренасочи приоритетите си към мъжете заради успехите на Красимир Анев на световното и европейското първенство. Останалите национали са Михаил Клежоров, Виталий Руденчик, Кирил Василев, Владимир Илиев, Мартин Богданов, Валентин Вуков, Мирослав Кенанов и Тодор Генковски. Треньор им е Юрий Митев, с помощничка Диана Галева, треньорка на Анев. На работа отново е привлечен украинският специалист по стрелба Василий Мукшин. Той ще е главен консултант на мъжкия ни тим.

На тържеството в Галерията за чуждестранно изкуство осемте български биатлонисти, които представиха страната ни на Европейския младежки олимпийски фестивал в Хака (Испания) през февруари, бяха наградени. От името на БОК генералният секретар Белчо Горанов им връчи значки и грамоти.

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

БРОЙ 6

НАД 20 ГРАДА ОТБЕЛЯЗАХА
ОЛИМПИСКИЯ ДЕН

ОТ АТИНА ДО ПЕКИН

СОЧИ Е ДОМАКИН НА ЗИМНИТЕ
ОЛИМПИСКИ ИГРИ ПРЕЗ 2014 Г.

ВИСОКО ПРИЗНАНИЕ ЗА СТАНКА ЗЛАТЕВА

ПЕКИН ЕКСПЛОАТИРА ДЕЦА ЗА НАПРАВАТА
НА ОЛИМПИСКИ СУВЕНИРИ

БУНТ СРЕЩУ ОЛИМПИСКОТО ЛОГО

МЕЦИ ВЕСЕЛИНОВ: „МЕДАЛЪТ ОТ МЕКСИКО
Е НАЙ-ЦЕННОТО, КОЕТО СЪМ ПОСТИГНАЛ“

ОЛИМПИСКА ПЪРВА ТОПКА В СОФТБОЛА

НАД 20 ГРАДА ОТБЕЛЯЗАХА ОЛИМПИЙСКИЯ ДЕН

Докосване до философията за мира и равенството

На 23 юни 1984 г. в Сорбоната, Париж, по инициатива на барон Пиер дьо Кубертен се създава Международният олимпийски комитет. Той прави предложение за възстановяване на Олимпийските игри, такива каквито са се провеждали в древността. Така се поставя началото не само на една спортна философия, един нов начин на живот, които съчетава спортните постижения с мира, разбирателството, културата и образованието, но и на едно движение, събрало в себе си най-хуманните цели на човечеството.

През последните 20 години Националните олимпийски комитети по света отбелязват този ден като Ден на олимпийското бягане, но и с други прояви. В началото – през 1987 г. инициативата е подета от 45 НОК, а през 2006 в нея вече са се включили 161 НОК.

Честването на тази дата е знак на признателност към първоолимпийците и към всички, понесли факела сред нас. У нас това вече се е превърнало в традиция. Българският олимпийски комитет и клубовете „Олимпиец“ из страната направиха така, че спортният празник да бъде очакван с нетърпение от всички, за които това е начин да се докоснат до магнетичния дух на олимпизма.

Тази година повече от 20 града в цялата страна отбелязаха с разнородни спортни и културни мероприятия олимпийския ден. Българската федерация по борба организира турнири по борба във всички стилове – в Ямбол, Бургас, Плевен, Ловеч, Перник и София. Българската спортна федерация за деца, лишени от родителски грижи, беше инициатор на крос – смесена щафета, и футболен турнир в градовете Русе, Пловдив, Шумен, Варна и Габрово.

В СОФИЯ щафетата с олимпийския огън тръгна от Националната спортна академия „Васил Левски“, премина през Националния стадион, ДАМС, Софийския университет, паметника на Св. Братя Кирил и Методий, паметника на В. Левски, Софийската община, Народното събрание, Министерския съвет, Президентството и пристигна в централата на БОК на столчината ул. „Ангел Кънчев“ №4. Огънят беше посрещнат от двукратния олимпийски шампион по борба Боян Радев и единствената наша спортистка с пълнен комплект медали – златен, сребърен и бронзов, от един игри – Ваня Гешева, както и от генералния секретар на БОК Белчо Горанов. Малко по-късно край езерото „Ариана“ в Борисовата градина беше даден стартът на традиционния лекоатлетически крос.

В ПЛОВДИВ денят беше честван за 18-ти пореден път. На Гребния канал имаше състезания по колоездене, надпревара с ролери и тротинетки, тенис на корт, крос за всички възрастови групи и футболен турнир за деца, лишени от родителски грижи. Малчугани от 4 до 14 години участваха в конкурс за детска рисунка на тема „Деца на спорта“. Ветераните от групите по физическа подготовка представиха гимнастически продукции.

В ПЛЕВЕН ученици от Спортно училище „Георги Бенковски“ проведоха масов крос в Градската градина. Проявата се организира от Община Плевен и клуб „Олимпиец“ в града, а на официалния старт присъстваха кметът на Плевен Найден Зеленогорски и пристигналият специално за проявата треньор – олимпийският и световен шампион по троен скок Христо Марков.

В РУСЕ той беше отбелязан на шест места. На басейна „Спарки“ се проведе състезание по плуване. През „Вазата“

в Парка на младежта беше даден старт на лекоатлетически крос. На тенисбазата имаше демонстративни срещи по тенис на корт, а в зала „Дунав“ – сбубои по баскетбол. Езерото на Текето прие състезанията по кану-каяк. Международният олимпийски ден в Русе приключи с турнир по багминтон.

В ТРОЯН клуб „Олимпиец“ организира надпревари по стрийтбаскетбол, турнир по футбол, крос на 200 м, щафета, тенис на маса, шахмат, демонстративни игри, ай-кудо, джудо и самбо, багатур.

Във ВАРНА лекоатлетически клуб събра желаещите за крос с начало от паметника до Община Варна. Имаше състезание с велосипеди и, естествено за морската ни столица – плажен футбол.

В ДУПНИЦА имаше крос, канадска борба, баскетбол и стрийтбаскетбол в Градската градина.

Във ВЪЛЧЕДРЪМ на Градския стадион – крос, футбол на малки вратички и баскетбол.

В град РИЛА – щафета 1000 м на стадион „Мусала“ и туристически поход до местността „Орлица“.

В БЕЛИЦА – крос 2000 м, градски футболен турнир и културна програма с участието на Детска вокална група при ОНЧ „Г. Тодоров“

В НОВА ЗАГОРА – крос със старт от сградата на общината, турнир по волейбол с участието на отбори от СОУ „Иван Вазов“, в СОУ „Христо Ботев“, Професионалната гимназия по селско стопанство и ОУ с. Кортен, футбол на малки врати за шест отбора.

В ЯКОРУДА – крос на Градския стадион, волейболен турнир, плувни състезания в местността Баните.

В БЛАГОЕВГРАД – крос в парк „Бачиново“, плуване и тенис.

В СТРАЖИЦА – крос на Градския стадион, колоездене – 3 км, хандбал в градската зала.

В КАЗАНЛЪК денят беше честван със състезания по стрийтбол в двора на ХГ „Св. св. Кирил и Методий“. Празникът започна с демонстрации на състезателите по приложно колоездене от състава на СБА „Казанлък“. Четири отбора при учениците до 8 клас, два до 12 клас и седем при мъжете играха оспорвани срещи за излъчване на победителите.

Кросове имаше в ПРАВЕЦ, РАДОМИР, ПЕРНИК и още много други места.

Всички участници в цялата страна бяха наградени със сувенирни фланелки на БОК. За тях по-важното беше да има още такива състезания и да научат нещо ново за идеите на олимпизма, олимпийското движение и спорта като социална дейност.

Факелът от олимпийската щафета в София беше посрещнат пред централата на БОК от олимпийските шампиони Ваня Гешева (в средата) и Боян Радев, а церемонията се водеше от генералния секретар Белчо Горанов (със синята фланелка)

ОТ АТИНА ДО ПЕКИН

Олимпизмът отново обедини младите хора в юбилейното издание.

Румяна Динева (вляво) с наградата, връчена ѝ от шефката на БОК Стефка Костадинова

Приближавам се към Старата митрополия в Несебър и някак съвсем естествено започвам да се връщам назад във времето. Стоя на същото място, както през 1995 г. – половин година след началото на журналистическата ми работа в БНТ. Тогава за първи път участвах в работата на Националната олимпийска академия (НОА) на Българския олимпийски комитет. Останките от древното светилище в Несебър, разбира се, са непроменени от векове. На фона на столетията

25-те години, които навършва НОА

всъщност изглеждат като един миг. Замислям се колко много е събрано в този „кратък“ четвъртвековен миг. На пръв поглед всичко си е същото, но и не съвсем. Добре познатият сценарий на откриването – слушаме химна на Република България, олимпийския химн. „Ода за спорта“ на гениалния Пиер дьо Кубертен все така се изпълнява от развънхувани студенти. Забължителните приветствия – от ректора на НСА проф. Лъчезар Димитров, който е и председател на НОА, от генералния секретар на БОК Белчо Горанов.

Два дни преди сватбата си председателката на БОК Стефка Костадинова, останала почти без глас, обещава на студентите, че вратите на Комитета винаги ще бъдат отворени за тях. Веднага след официалната част те се втурват един през друг за снимка с олимпийската шампионка в скока на височина от 1996 г. Участниците в сесията през годините, така наречените „ветерани“, също се търсят в множеството, за да увековечат поредната си олимпийска среща, търсят следите на времето по лицата си. Всъщност, връщам се пак към церемонията. Не искам да пропусна един значим момент. Стефка Костадинова връчва специална награда на жената, която обикновено стои в сянка, но върши много сериозна работа в БОК – шефа на международния отдел Румяна Динева. Изборът на момента никак не е случаен.

Руми е сред учредителите

на НОА. Тогава, преди 25 години, още е студентка във ВИФ, а не след дълго е поканена от генерал Владимир Стойчев на работа в БОК. Както, не без известна скромност, отбеляза Стефка Костадинова, Руми Динева е може би българката, която в момента е най-добре позната в МОК. А е толкова малко известна у нас, мисля си аз. Не знам поради какви причини Руми не присъства на сесията в последните години. Затова появата ѝ в Несебър определям за значима, защото тя някак прави символната връзка между пионерите и онези, които сега продължават делото.

Като стана дума за пионери, в съзнанието ми изниква следната картина – две възрастни жени, седнали на първия ред в заседателната зала на базата на НСА в Несебър. Слушат внимателно всичко, казано от ораторите на трибуната. Приветстват всяка добра идея, не приемат повърхностните съждения. Винаги са готови да дискутират олимпийските теми – без нагденност, без излишна дистанция. Тази картина се превръща в константна величина, остава непроменена в годините. Става дума за дългогодишния председател на НОА

проф. Наталия Петрова и Надежда Лекарска

– една изключителна жена, отдала живота си на идеите под петте преплетени кръга. Те не пропуснаха нито една сесия на НОА, докато здравето им позволяваше. Бяха винаги една до друга, въпреки различията, които имаха. Участниците в юбилейните заседания тази година почетоха с минута мъчание покойната проф. Петрова.

Споменахме и Надежда Лекарска, която след 90-ата си година престана да идва на Сесията.

Дадох си сметка, че ужасно много ми липсва нейното спокойно, но твърдо, аристократично излъчване. Не спираше да ме критикува колко малко правят медиите за олимпийското възпитание на българите – критикуваше решително и в същото време с особена мекота и финес. Изслушваше внимателно, с уважение аргументите на събеседника, макар и убедена в правотата си.

И нямаше никакво значение дали срещу нея е застанал студент, професор, функционер или каквото и да било друг в обществената йерархия. На юбилейната, XXV сесия, обаче видях нещо, което доказва, че духът на единство, въпреки различията, че максимата да бъдат винаги близо до хората – това, което виждах при тях, все още съществува. Гледката на студенти, събрани в дискуссионни групи, пръснати из базата, събиращи се при всяка възможност, ме смайва. Мислех, че твърде малко са нещата, които могат

да накарат младите хора да се съберат

не просто на по чашка. Оказва се, че олимпизмът във всякакви аспекти е едно от тях. Та те непрекъснато обсъждат нещо, дори в почивките между лекциите! Слушат лекторите, въпреки че плажът е само на няколко метра от тях и лятното слънце ги примамва навън! Пъстра е лекторската група, което предизвиква интерес и към беседите им – проф. Лъчезар Димитров, Белчо Горанов: „Правен статут и особености в развитието на Националната олимпийска академия на БОК“, двойният олимпийски шампион по борба проф. Петър Киров, доц. Стойко Цонев: „Олимпизмът като глобална образователна идея“, доц. Атанас Георгиев: „Държавата, спорта и олимпизма“, доц. Лозан Митев: „Мисията на Националната олимпийска академия на БОК за развитието на олимпизма в България“, директорът на Музея на спорта Катя Иванова: „Спорт, култура и олимпизъм“, моя милост: „Медиите и проблемите в олимпийското движение“. Това предполага и разнообразни разработки – всички те, обаче, обединени от олимпизма, под шапката на голямата тема –

„От Атина до Пекин“. Дори и само едно нещо от казаното на сесията да остане в съзнанието на присъстващите, то пак ще си е струвало усилията.

Суматоха преди началото в Старата митрополия в Несебър

Белчо Горанов (в средата), проф. Лъчезар Димитров (вдясно) и доц. Лозан Митев дадоха старт на работната част на Сесията

Снимка за спомен на участниците след откриването на XXV сесия на НОА

СОЧИ Е ДОМАКИН НА ЗИМНИТЕ ОЛИМПИЙСКИ ИГРИ ПРЕЗ 2014 Г.

Резултати от гласуването за избор на домакин на зимните олимпийски игри през 2014 г.:

Първи кръг: Сочи: 34, Залцбург: 25, Пьончан: 36
Втори кръг: Сочи: 51, Пьончан: 47

Владимир Путин обеща 12 милиарда долара за строителство

Руският черноморски курорт Сочи спечели домакинството на Зимните олимпийски игри през 2014 г. Това стана на 5 юли в Гватемала, където се проведе 119-ата сесия на Международния олимпийски комитет.

Сочи победи на втория тур от гласуването южнокорейския претендент Пьончан, след като на първия тур отпадна кандидатурата на австрийския зимен курорт Залцбург. Сред останалите кандидати за домакинството на Зимните олимпийски игри през 2014 г. бяха Алмати (Казахстан), Боржом (Грузия), София (България) и Хака (Испания), но на 22 юни 2006 г. Изпълнителният комитет на МОК даде зелена светлина само на руската, австрийската и южнокорейската кандидатура.

Решаващият коз за избора на руския град беше изявлението на президента на Руската федерация Владимир Путин. На два езика – официалните за МОК английски и френски, той обеща 12 милиарда долара за олимпийско строителство в Сочи. Вицепремиерът на Русия Александър Жуков заяви в Гватемала: „От Русия поискаха да поднесем

изненади на презентацията на Сочи! Изказването на Путин надхвърли всички изненади, смяя дори и нашата делегация“. Черноморският курорт, построен през 1930 г. с указ на Сталин за лятна почивка на съветските работници, е домакин на първата зимна олимпиада в Русия.

„Обикновено олимпийските игри се правят в зимни страни, а тук растат палми. Впечатли ме прекрасният пейзаж, Черно море, планините, които са така близо до крайбрежието“, възкликна вицепрезидентът на МОК Чихару Игая, председател на комисията по оценката, месец преди окончателното решение. Руският град е заложил на компактността в Краснодарския регион, но всичко все още е само виртуално. „Очаквано превъзходство“ е определението за Сочи, направено от официалния сайт на МОК.

Запланирани са 27 съоръжения на стойност от 6 до 100 млн. долара всяко. Олимпийският парк ще е разположен на черноморското крайбрежие. На същото място ще бъдат всички ледени пъзлаки, Олимпийският стадион, основното олимпийско село, главният пресцентър.

Състезанията в планината ще са на едва 49 километра отдалечени от центъра на игрите. Те ще са в една долина, което ще прави достъпа до тях предельно улеснен. Само за реклама досега са пръснати над 15 млн. долара, без да се броят харчовите в Гватемала. На хартия идеите им са умопомрачителни, но съществуващата инфраструктура прилича на нашенската.

Кандидатурата нямаше лимит за изразходване на средства, което е прецедент в историята на олимпийското движение. Тя е финансово напълно обезпечена от двамата от най-богатите жители на Лондон, според „Сънди Телеграф“. Това са милиардерът Роман Абрамович, собственик на английския футболен клуб „Челси“, и Олег Дерипаска, собственик на втората по големина в света никелова компания. 39-годишният Дерипаска строи до Сочи хотелски комплекс с три хиляди места, където ще е едно от олимпийските села.

46-годишният никелов магнат Владимир Потанин, заемащ четвърто място в списъка на най-богатите руснаци, инвестира 165 милиона паунда в развитието на съседния скикурорт Красная поляна, който веднага след избора започна да се изписва и на английски език – Red Meadow.

Изчислено е, че със средствата на олигарсите, частните компании и малко от данъкоплатците могат да се съберат 6,5 милиарда паунда за благоустрояването на региона. Сочи е любимото място за почивка на президента Владимир Путин и той по блестящ начин го защити, за да чуе след това заветното „Домакин на XXII Зимни олимпийски игри е Сочи“! Това е вратата, през която трябва да навлязат зимните спортове в Русия. Част от наследството на игрите ще се използва за тренировъчни лагери на спортисти, а съоръженията за алпийските ски, ски скоковете и спусканията по улеи ще приемат международни стартове.

ДОСЕГАШНИТЕ ДОМАКИНИ

1936 – Гармиш-Партенкирхен	1980 – Лейк Плесид
1948 – Сейнт Морис	1984 – Сараево
1952 – Осло	1988 – Калгари
1956 – Кортина д'Ампецо	1992 – Арбервил
1960 – Скуо Вали	1994 – Лилехамер
1964 – Инсбрук	1998 – Нагано
1968 – Гренобъл	2002 – Солт Лейк Сити
1972 – Сапоро	2006 – Турин
1976 – Инсбрук	

Двукратната световна и европейска шампионка по борба в категория до 72 килограма Станка Златева получи бронзова статуетка от Международната федерация по борба като №1 при жените за 2006 г. на специална церемония в Швейцария.

Златева взе приза си от ръцете на президента на централата Рафаел Мартинети при откриването на новия дом на ФИЛА в град Корзие.

Новата щаб-квартира, която прилича на замък, бе официално открита лично от президента на Международния олимпийски комитет Жак Рог и от почетния президент на МОК маркиз Хуан Антонио Самаранч.

„Приветствам най-стария олимпийски спорт“, каза Жак Рог при словото в Корзие.

В градината край Женевското езеро, на 15 км от Лозана, Мартинети събра над 350 ВИП гости, дошли от различни точки на света. В града, където е живял самият Чарли Чаплин, домът на ФИЛА бе реконструиран за повече от 4 милиона евро, разполага с библиотека, видеотека, офиси, зала за конференции и тренировки.

При откриването българската група гордо позира при изложените картини, трофеи и паметни снимки, свързани с българските успехи в борбата. Още на входа гостите видяха плакат от световното първенство през 1963 г. в София, а алеите в широката градина са оформени с камъни, доставени от родината ни.

„Много ни радва, че в офиса на ФИЛА присъства българският дух“, заяви легендата на световната борба и президент на БФБ Валентин Йорданов.

„В замъка има изложени наши картини, скулптури и много снимки, запечатали паметни моменти на именити наши борци“, допълни Йорданов, който бе начело на делегацията ни в Корзие. Награждаването на Станка Златева на живо видяха генералния секретар на централата ни по борба Валентин Савов, най-добрият ни рефер Янчо Костадинов, както и президентът на Европейската централа Цено Ценов.

Златева, която е родена на 1 март 1983 г. в село Крушаре, разгледа експонатите, включително и афиш с имената на борците в Залата на славата, където са имената на Валентин Йорданов и на Александър Томов.

По лична покана на Рафаел Мартинети, на церемонията бе ген. секретар на БОК и член на Юридическата комисия на ФИЛА Белчо Горанов.

Жак Рог, Рафаел Мартинети и Хуан Антонио Самаранч (от ляво на дясно)

ВИСОКО ПРИЗНАНИЕ ЗА СТАНКА ЗЛАТЕВА

Рафаел Мартинети връчва престижната награда на Златева

Валентин Йорданов, Станка Златева и Валентин Савов пред новия дом на ФИЛА в Корзие (от ляво на дясно)

ПЕКИН ЕКСПЛОАТИРА ДЕЦА ЗА НАПРАВТА НА ОЛИМПИЙСКИ СУВЕНИРИ

Китай си призна за нарушаване
на правата на човека

Китайските заводи наемат деца и работници, на които плащат половината от минималната работна заплата, за да произведат чанти, шапки и други аксесоари с цветовете на Олимпийските игри през 2008 г. в Пекин. Това сочи доклад на организацията Плейфеър Анализ, която обединява Международната синдикална конференция, Международната федерация на работещите в текстилната промишленост и производството на облекло и кожени изделия и компания „Чисто облекло“, предаде агенция Ройтерс. Разследването започва през зимата на 2006 г. След шест месеца на проучване, тайни контакти и нелегални интервюта с работници,

съставената картина е отчайваща.

В момент, когато членовете на Международния олимпийски комитет се събраха в Лондон, за да обсъдят олимпийските игри през 2012 г., в документа, озаглавен „Без медал за олимпийските игри“, се посочи, че деца на 12 години работят в четири завода, които произвеждат сувенири за олимпиадата. Те са в южната част на страната и всички работят за сметка на оржкомитета на Пекин. Работниците се трудят по 15 часа на ден седем дни в седмицата. „Използването на детски труд, заплати, които са половината и минималното възнаграждение по закон, удължено работно време, работа в нездравословни и опасни условия, работници, които са принуждавани да лъжат независимите инспектори по труда, липса на социални осигуровки и т. н. – това е картината, която представя страна, известна с

„евтината си работна ръка“

– се заключава в документа. Заплатите навсякъде били пог минималните, разрешени в Китай. Само няколко дни след избухването на скандала самият организационен комитет на игрите направи разследване и бяха отправени обвинения в експлоатация на малолетни и нарушаване правата на работниците. Един работник е свидетелствал, че заплатата му била два юана на ден, което е по-малко от 50 стотинки. Освен това работното му време било 16 часа. Ако си вземе почивен ден, работодателите му го лишават от заплата за следващите три дни. Увеличението на почивката с 15 минути означава глоба от 4 долара, което е равно на дневната му надница.

Досега китайските власти си затваряха очите за нарушаването на правата на човека, въпреки натиска от международната общност. След доклада „Без медал за олимпийските игри“ оржкомитетът на игрите беше

засипан с оплаквания

за нарушения. От Китайския олимпийски комитет се закахна да отнемат лицензите на четирите обвинени фабрики, което няма да разреши проблема. Вероятно местата, където децата изработват сувенири с официалното олимпийско лого на игрите в Пекин, са неизброими. Надеждата идва от това, че с наближаването на игрите Китай ще бъде гледан все пог луна и западното обществено мнение ще оказва по-чувствителен натиск.

Деца като евтина работна ръка

Ден след като логото за Олимпийските игри в Лондон през 2012 г. беше официално представено, британците се надигнаха на бунт срещу него. Веднага беше пусната петиция срещу логото, което е изработено срещу 400 000 лири, както казаха от Организационния комитет на игрите. „Веднага сменете това смешно лого. То е направо ужасно – трудно е за четене и за разбиране и по никакъв начин не се идентифицира с Лондон или Англия“, се казва в петицията. На 4 юни логото беше представено и за първи път през 2012 г. олимпийските и параолимпийските игри ще имат един и същ знак. „Това наистина е новаторско лого“, оповести президентът на МОК Жак Рог при презентацията в английската столица.

Емблемата се базира на годината 2012-а и съдържа петте олимпийски кръга, както и името на Лондон. Интересното е, че върху първата зигзагообразна цифра 2 е написано името на столицата на Игрите, а на нулата са обозначени традиционните пет олимпийски кръга.

Решена е в четири варианта – розово, синьо, зелено и оранжево, които символизират преливането на петте континента. Именно преливането им може да доведе до припадък у болните от епилепсия, смятат специалисти. Според тях скоростта в изменението на цветовете превишавала официално допустимите норми. Според организаторите логото е модерно и динамично, символизира олимпийския дух и способността на Игрите да вдъхновят хората да се включат в тях не само като зрители, но като доброволци и по всякакъв други начини.

По мнението на председателя на Организационния комитет Себастиан Коу логото символизира и броя на спорните обекти, които ще бъдат построени за олимпиадата. „Лондон 2012 ще бъде „Олимпиадата на хората“. Това е визията, която искаме на наложим в сърцата на хората. Искаме логото да напомня на всички за нашето обещание олимпийският дух да стигне до всички и да ги вдъхнови, да достигне сърцата на младите хора по света. Това е нашата покана към всички да се включат и да вземат участие в Олимпиадата“, заяви Коу. Олимпийските игри в Лондон след пет години ще струват 13,7 милиарда евро (9,35 милиарда лири) – близо четири пъти повече от първоначалните планове.

Себастиан Коу защити странната картинка, като обяви, че това всъщност не е лого, а марка, която ще се популяризира в следващите пет години и всички британци трябва да работят за това. Премиерът на Великобритания Тони Блеър се опита да застане зад него, като каза, че символът на Лондон 2012 щял да вдъхнови хората „да направят позитивна промяна в своя живот“.

Логото не беше свалено от интернет, както беше съобщено, но няма да бъде показано по телевизията по света. Само за първите 48 часа от акцията включили се в подписката британци надминаха 40 000. Англичаните смятат, че то е „недостойно и неподходящо за подобен форум“. Очаква се приходите от използване на олимпийското лого върху различни продукти и марки да достигнат до 600 милиона паунда.

Лондон беше избран за домакин на Игрите на XXX Олимпиада на 6 юли 2005 г. на 117-ата Сесия на МОК в Сингапур. Английската столица спечели на четвъртия тур, като събра 54 гласа от 104 възможни. Другите кандидати бяха Париж, Ню Йорк, Москва и Мадрид. След пет години на игрите ще има 26 спорта и ще участват 10 500 състезатели.

БУНТ СРЕЩУ ОЛИМПИЙСКОТО ЛОГО

Лавинообразно нарастват включилите се
в подписката срещу логото

МЕЦИ ВЕСЕЛИНОВ: „МЕДАЛЪТ ОТ МЕКСИКО Е НАЙ-ЦЕННОТО, КОЕТО СЪМ ПОСТИГНАЛ”

Цветан Веселинов – Меци. Роден на 27 април 1947 г. Нападател. Играе в „Левски” от 1959 г. до 1975 г. Шампион е през 1968 г., 1970 г. и 1971 г. Има 193 мача и 70 гола в „А” група. Записал е 6 мача в националния отбор от 1968 г. до 1971 г. От олимпийския турнир през 1968 г. в Мексико има сребърен медал и е автор на българския гол на финала срещу Унгария – 1:4.

Тихо и незабележимо едно от големите имена на българския спорт от края на миналия век отбеляза своята 60-а годишнина. Легендарният футболист на „Левски”, на олимпийския и на националния отбор по футбол от 60-те и 70-те години на миналия век Цветан Веселинов, известен като Меци, отпразнува юбилей си само с най-близките си. „Най-големият подарък за мен беше шампионската титла на любимия „Левски” и след това спечелването на Купата на България. Никои за нищо не ме търси. Други хора командват сега. Ние сме чужди. Ние само дадохме здравето си и останала контузиите”, казва легендата. Като малък му казвали, че тогава си дава здравето за пари, а след това ще дава пари за здраве, но няма да го намери. С годините е разбрал истинската сила на тези слова. Има I категория инвалидност от футбола и колкото повече години минават, толкова по-зле става. „Коляно, скъсани връзки, стави. Никои в България не се сети, че и аз и много бивши спортисти сме осакатени от спорта.

Няма нито една организация, към която човек в мое положение да може да се обърне и да потърси, ако не помощ, то поне съвет. С парите положението е плачевно.” Като носител на сребърен медал от олимпийските игри в Мексико има месечна стипендия. „И тези пари нямаше да ги получим. Сами си ги издействахме олимпийските стипендии. Събрахме се олимпийските медалисти и докато не ни ги дадоха – не се отказвахме, и се получи.”

Сребърният олимпийски медал на бившия нападател е на „отговорно пазене”. „Това е велик спомен. Този медал за мен има много голяма стойност. Мога да кажа дори, че е с най-голяма стойност от спечелените от мен отличия.

В България не ни признават и не ни отдават заслуженото, че сме стигнали финал. През 1994 г. на световните финали момчетата, не искам да омаловажавам постигнатото, играха полуфинал и станаха национални герои. За нас никои нищо не казва. Това е голяма болка за всички ни, които играхме през 1968 г. Ние сме

най-великите в българския футбол!

Имаме сребърен медал, а се говори и пред нас все се слагат футболистите от олимпийските игри в Мелбърн от 1956 г. с бронзовия им медал. Като се върнахме от Мексико, вместо да ни наградят ни наказаха – мен, Кирил Ивков и Начко Михайлов, лека му пръст.”

През 1968 г. на олимпийските игри българите играят на полуфинала с домакините от Мексико в Гуадалахара и побеждават с 3:2. Третия гол, в последните минути на срещата, го вкарва Меци. На финала с унгарците главният съдия е мексиканец. „Той се беше самоназначил да води мача”, смята и досега играчът. Българите повеждат с 1:0 с гол на Веселинов. Тогава той бил контузен, имал леко разтежение. При една спорна топка съдията не се поколебал да го изгони от терена. „Топката беше спорна, но ситуацията не беше за изгонване. Лошото е, че наредиха на полицаите да ме изгонят извън стадион „Ацтека” и

не можах да гледам мача.”

След него от олимпийския футболен финал гонят още двама наши също без особени основания – Кирил Ивков и Начко Михайлов. „Нашият треньор беше Георги Берков от столичния „Локомотив”. На полувремето той със съзи на очи ни молеше да се примирим и да загубим мача. Стадионът беше пълен. На „Ацтека” имаше 100 хиляди зрители. Ние загубихме от унгарците и взехме сребърните медали.” Меци Веселинов е преодолял лошите спомени, но не може да се пребори с травмите. Навремето получил голяма травма в коляното – изваждане на става, разкъсване на връзки. Не искал да го оперират и кракът му си останал така. След като го освободили от „Левски”, играл в един колектив, където играта била много груба. „Един вратарми хвана крака и ми извади ставата на коляното. Бях скъсал кръстни връзки и вътрешна връзка. Наместиха го, защото отказах операция. Лежах 75 дни в гипс.” Но не това е причината за отказването му от футбола. „Бях на 28 години, когато получих няколко сериозни контузии. Те отшумяха и се възстанових. Причините за отказването ми бяха други. Смени се ръководството на отбора, треньорът. Един от треньорите беше Васил Спасов – Валяка, а за началник назначиха Иван Вуцов. Не зная по какви причини, но те освободиха пет човека от отбора – Бисер Михайлов, Добромир Жечев, Васил Митков – Шопа, Огнян Бочев и мен.”

За последно Меци се е срещал с останалите живи съотборници от Мексико ’68 през 2005 г. Тогава от Българския олимпийски комитет направили среща в хотел „Кемпински-Зографски”. За следващата си годишнина великият „син” нападател мечтае да събере съотборниците си и го сутринта да разкажат спомени.

Първото хвърляне за сезон 2007 в българския шампионат по софтбоул бе изпълнено от генералния секретар на БОК Белчо Горанов. При официалното откриване на първенството на 28 април пред погледа на съставите на четири от шестте тима участници в напреварата, общинския съветник Вили Лилков, кмета на община Триадица Емил Милев, директора на 73 СОУ Деница Ангелова бе издигнато знамето и изпял химнът на Република България.

Белчо Горанов получи ценни указания за хвърлянето на първата топка лично от президента на БФСФСофтбоул Юрий Алкалай. Официалните гости изгледаха и първите две срещи – „Академички” срещу „Ейнджълс” и „Атлетик” – „Бейбс”.

Доста емоции предложи сблъсъкът между столицанки, които пет пъти са били №1 в България и дупничанки. След оспорван мач, завършил в екстра ининги, „Академичките” се поздравиха за успеха с 14:13 над „Ейнджълс”. Шампионките за 2006 г. от „Атлетик” не срещнаха голяма съпротива в лицето на съперничките си за титлата от предната година „Бейбс” и спечелиха с 11:1 срещу шампионките за 1996, 2004 и 2005 г.

Както по света, така и в България от 1993 г., честта за изпълнение на първото хвърляне в софтбола се полага на големи звезди, хора символи и ръководители.

Въпреки че софтбоълът не е имал българско участие на летни олимпийски игри, родната олимпийска централа уважава труда на състезатели и ръководство. Това бе и причината именно Белчо Горанов да направи хвърлянето на първата топка. Дебют в програмата на Игрите софтбоълът прави в Атланта през 1996 г.

Белчо Горанов открива сезона по Софтбоул 2007

ОЛИМПИЙСКА ПЪРВА ТОПКА

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

БРОЙ 7-8

БЪЛГАРИЯ СПЕЧЕЛИ ДВА МЕДАЛА В БЕЛГРАД

ПРЕДЛАГАМЕ ТЕРЕЗА МАРИНОВА ЗА МОК

ЙОРДАН ЙОВЧЕВ СЕ ЗАВЪРНА

СТОЙНОСТИТЕ НА СТЕФКИНИТЕ 209 СМ

ИРИНА НИКУЛЧИНА ХВЪРЛИ ПУШКАТА

ОСТАВАТ ПЕТ ГОДИНИ

50 ГОДИНИ ОТ ПЪРВАТА СЕСИЯ
НА МОК У НАС И 50 ГОДИНИ
ОЛИМПИСКИ ВОЛЕЙБОЛ

ЕДНА ГОДИНА ДО ИГРИТЕ

БЪЛГАРИЯ СПЕЧЕЛИ ДВА МЕДАЛА В БЕЛГРАД

Страната ни показва, че има млади таланти с голямо бъдеще.

Петър БОРИСОВ, Нова ТВ, Белград - София

Дватама български медалисти от Белград – Ивелина Илиева и Димитър Христов

В края на месец юли, при уникална жега и в не чак толкова уникални условия, сръбската столица Белград прие домакинството на поредния Европейски младежки олимпийски фестивал (ЕМОФ). В продължение на една седмица над 3000 състезатели на възраст между 14 и 18 години от 49 държави си оспорваха медалите в 11 вида спорт.

Идеята за турнира е на настоящия президент на Международния олимпийски комитет Жак Рог. През 1991 г., като президент на Европейския олимпийски комитет, г-н Рог предлага да се създаде Европейски турнир по подобие на другите континентални надпревари – Азиатските, Африканските, Панамериканските игри. Първият летен фестивал е в Брюксел през 1991 г., а две години по-късно са организирани и първите зимни игри. Българското присъствие в историята на младежката олимпиада е впечатляващо. Фигуристът ни Иван Динев заедно с молдовеца Александър Илиев са единствените, които участват на два младежки фестивала и две олимпиади. Една от малцината, която има стартове на младежките игри и на три олимпиади, е Евгения Раданова.

Тази година да подобряват рекордите на именитите ни състезатели тръгнаха 50 млади лъвчета, заредени с амбиция и желание да покажат възможностите си пред света. Някои успяха, други не. Както се казва, важно е в случая е олимпийският принцип... Въпреки че никой няма да се разсърди на един медал в повече. А надеждата на българската делегация беше за минимум едно отличие. И не защото се задоволяваме с малкото, а защото реалностите в момента са такива, че при тези условия, в които се „развиват“ младите ни таланти, да искаме повече би било нагло. И нашите състезатели не го поискаха – те си го взеха сами. По-точно се пребориха, защото от този фестивал

България спечели два медала, и двата – от джудото

На татамито в сръбската столица джудистите ни завършиха позициите на България като водеща сила в този спорт. Димитър Христов в категория до 55 kg по страхотен начин се пребори за бронзовото отличие, като единствената му загуба дойде от европейския шампион в тази категория.

Най-голямата ни надежда за медал от игрите беше Ивелина Илиева. Две седмици преди началото на турнира Илиева загуби финалната схватка на Европейското първенство за кадети. На фестивала обаче нямаше сила, която да спре талантливото ни момиче по пътя към златото. Ако си мислите, че при изпълнението на дузпи във футбола има драма, то трябва да присъствате на такъв финал, на какъвто станаха свидетели всички в залата по джудо в Белград. Въпреки крехката си възраст и двете съпернички показаха изключително здрава психика и невероятната им игра на нерви в крайна сметка трябваше да се реши със съдийско гласуване, тъй като нито една от двете не успя да запише точка. Секундите наистина се удължават неимоверно, докато гледаш как арбитрите с бавни и спокойни движения вдигат флагчетата с цвета на победителя.

Следващите мигове обаче са нещото, заради което си заслужават всички усилия. Колкото и тривиално да изглежда, емоцията, която може да ти донесе такъв успех, е невероятна. И то не само на Илиева и на нейната треньорка, но в доста голяма степен и на българите, които станаха свидетели на този триумф. Съзрите на радост на Ива и наставничката ѝ Краси Томова бяха изключителна гледка, на която можеше единствено да се възхищаваш...

След което дойдоха поздравленията... Златният медал... Химнът... Както се казва: това е най-важното...

Наистина това беше най-важното, но нали апетитът идва с яденето. Тайничко всеки започна да се нагява на нови успехи, поглатени с медали. Добрите постижения на българските състезатели наистина продължиха, но за съжаление без повече отличия. Въпреки това адмирации заслужават всички наши участници, които се бориха на този фестивал. Като започнем с чудесното представяне на отбора ни по лека атлетика. Зара Канева завърши на девето място във финала на троен скок, Габриела Лалева беше съвсем близо до медалите в бягането на 100 метра, но в крайна сметка остана пета. Александрина Климентина също имаше шанс да се качи на почетната стълбичка, но и тя остана на пета позиция в скока на височина.

В колоезденето Йовчо Йовчев направи феноменални стартове в отделните дисциплини, като в бягането по часовник единствено малхансът го лиши от медал. Йовчев се сбижеше в първата тройка, но масово падане малко преди финала го остави на 5-о място.

Треньорката Красимира Томова беше най-частият човек на Земята с Ива и Митко

Отлично беше представянето на нашите плувци. Христина Мунчева подобри личните си рекорди в две дисциплини – 200 бруст и 50 кроул, а Венцислав Айдгарски завърши 10-и на 1500 метра.

Андреас Нейков пък беше на крачка от успеха в четвъртфиналния си мач от турнира по тенис, но умората от предишните две победи си каза думата и нашият състезател загуби. Постиженията обаче изглеждат още по-сериозни на фона на конкуренцията, която имаха нашите състезатели. В абсолютно всички дисциплини участие взеха най-изявените спортисти в тази възраст.

Това беше и най-посетеният фестивал от всички проведени до момента, като официалните лица бяха над 4000. Всички те бяха настанени в студентското градче на Белград, където домакините се постаряха да предгоставят възможно най-добрите условия на своите гости. В тази си задача сърбите не се справиха както трябва. Малките стаички с къси легла, дългото чакане на опашката в стола за хранене, примесено с невероятната жега – по време на олимпиадата бяха отчетени най-високите температури в историята на Белград, хаосът с транспорта от градчето до спортните обекти обаче не бяха в състояние да помрачат хубавата атмосфера не само в българския лагер, но и при всички останали. Като истински балканци обаче сърбите се бяха погрижили добре за разнообразието и доброто настроение на своите гости. През цялото време на разпо-

ложение на състезателите бяха безплатни компютри, телевизионни игри, джази. Всяка вечер се организираха и различни игри, караоке, концерти. Специални гости на олимпийското село бяха и министърката на спорта в Сърбия Радмила Хрустанович, баскет легендата Владе Дивац, както и самият Жак Рог. Президентът на МОК дори „инспектира“ блока, в който беше настанена българската делегация, след което откри официалната „Алея на олимпийската слава“ в един от най-големите паркове на Белград. Всяка една от страните – участнички във фестивала, засади дръвче за спомен. За България в ролята на градинар влезе шампионката ни Ива Илиева.

Ива

Цялата българска делегация на фестивала

Така в добро настроение, с много положителни емоции и с два медала в актива си България завърши Европейския младежки олимпийски фестивал. За младите ни състезатели това беше шанс да се докоснат до олимпийския дух, докато за треньорите – възможност да сверят часовниците с конкуренцията. Изводите всеки ги прави сам за себе си, но най-важното е, че България има млади и талантливи спортисти, с които тепърва ще гордеем.

Талисманът на фестивала

ПРЕДЛАГАМЕ ТЕРЕЗА МАРИНОВА ЗА МОК

Шампионката в тройния скок ще се бори за влизане в Комисията на спортистите

Олимпийската шампионка от Сидни 2000 по лека атлетика в тройния скок Тереза Маринова беше номинирана от БОК за 12-членната комисия на спортистите към МОК. Това стана след сбирка на Комисията на спортистите олимпийци към БОК. Присъстваха председателката – състезателката по шорттрек Евгения Раданова, самата Тереза, борецът Армен Назарян, олимпийската шампионка по биатлон Екатерина Дафовска. В затворени пликосе предпочитанията си бяха оставили гимнастикът Йордан Йовчев и гребкинята Румяна Нейкова, тъй като и двамата бяха ангажирани извън София. Чрез конферентна връзка по телефона вота си изрази параолимпийката Ивanka Колева.

В първото гласуване по дъва гласа получиха всички от предложените освен стрелеца Таню Кирияков, който получи само един глас и отпадна. На балотажа продължиха Тереза Маринова, Йордан Йовчев и Румяна Нейкова. Накрая спортистката на България за 2000г. Маринова беше избрана с три гласа пред останалите.

Веднага след гласуването бяха попълнени документите за изпращане в Лозана за МОК на Тереза Маринова и документът беше подписан от председателката на БОК Стефка Костадинова. До 10 септември номинацията на Тереза Маринова ще бъде официално потвърдена от БОК пред олимпийската централа. Самият избор ще бъде направен от участниците в олимпиадата в Пекин догодина. Задължително условие за номинираня е да участва на изрите, когато се провежда изборът, тъй като тя не отговаря на другото изискване – да е стартирала на предишните изри през 2004 г. в Атина.

„Щастлива съм от гласуването ми доверие – бяха първите думи на развълнуваната Тереза Маринова, която на 5 септември посреща 30-и рожден ден. – Аз самата никога няма да забравя първото си участие в подобен избор. Това беше на олимпиадата в Сидни, която ще запомня освен със спечелената титла и с това, че гадох гласа си в избора на членове на комисията на спортистите за Стефка Костадинова. В момента единствената ми мисъл е участието в Пекин. Всичко останало е на втори план“, каза още чаровната плевенчанка, която няколко часа след номинацията вече тренираше на стадиона. Тя пропусна този сезон заради възстановяване след операция на ахилесовото сухожилие.

Един от най-обичаните български спортисти прави

свойно завръщане

И в буквалния, и в преносния смисъл. Гимнастикът Йордан Йовчев ще се върне за постоянно да живее в родината си след 11 години отсъствие. А на световното първенство в Щутгарт (1-9 септември) Данчо ще играе в многобоя след четиригодишно прекъсване.

„До края на годината Данчо ще дойде да живее в България със семейството си, след като продаде къщата си в Хюстън“, обяви шефът на Федерацията по спортна гимнастика Никола Проданов на пресконференция десет дни преди шампионата. Гимнастикът строи апартамент в пловдивския квартал „Кършияка“, където е преминало детството му. Йовчев избра да остане да живее в Америка след олимпийските изри в Атланта през 1996 г. Установи се в Хюстън, купи си къща. Там съпругата му Боряна роди сина им Джордан. Въпреки това не се поддаде на многобройните покани да се състезава за САЩ. Животът му се превърна в постоянно прелитане над океана. През тези години пловдивчанинът остана в националния отбор и спечели четири световни титли и четири олимпийски медала. „И без това най-малко осем месеца в годината си стоя в България – обясни гимнастикът. – Пак ще се връщам по работа в САЩ, но

ще живее в България.“

Преди беше обратното – идваше по работа у нас, а живееше в Америка. Другото завръщане на Йордан Йовчев ще е в многобоя на шампионата на планетата. Най-добрият ни състезател не се е представял и на шестте уреда от първенството в Анахайм през 2003 г. Тогава травма го отпрати на 23-то място. Той игра във финала на 24-те най-добри, но контузия в гърдите му попречи да защити бронза си от многобоя на световното първенство през 2001 г.

Участието сега на Йовчев в многобоя е заради новите правила на Международната федерация по гимнастика за олимпиадата в Пекин догодина. В Китай с пълни отбори ще се представят първите 12 тима от отборната надпревара в Щутгарт. Да пратят по дъвама гимнастици на изрите ще имат правото страните, заели от 13-то до 15-то място. Именно това е целта на отбора ни.

Специални квоти за Пекин

по изключение ще получат светните шампиони на отделните уреди в Щутгарт. Йовчев си е поставил за цел влизане във финала на многобой и медал на любимия си уред – халки. Все пак голямата му мечта си остава златен олимпийски медал. Малко преди първенството 34-годишният гимнастик получи ново признание. Йовчев беше назначен на работа към Министерството на отбраната и официално беше зачислен към ЦСКА.

ЙОРДАН ЙОВЧЕВ СЕ ЗАВЪРНА

Гимнастикът продава имота в Хюстън, а на световното първенство ще се пусне в многобоя

След 11 години Йовчев (в ляво) се прибира от Америка

СТОЙНОСТИТЕ НА СТЕФКИНИТЕ 209 СМ

Няма значение кога друга скачачка ще скочи повече – българката няма да бъде изтрита от историята

Георги ДЕЛЧЕВ, в. „7 дни спорт“

За рекорда на Стефка Костадинова се изписаха много страници, и то с основание. Освен че остана непокътнат вече 20 години, той има и други стойности. Леката атлетика е измерим спорт и като начало е добре да се мотивираме със статистиката.

Космическото постижение от 209 см, постигнато на 30 август 1987 г. на световното първенство в Рим, е № 7 в това класиране. При жените № 1 в това подреждане е Яримила Кратохвилова, която има 1:53,28 мин. на 800 м от 26 юли 1983 г. Следват рекордите на Марита Кох (47,60 сек. на 400 м) и на щафетата на ГДР на 4 по 100 м – 41,27 сек. от 6 октомври 1985 г. С няколко месеца (7 юли) по-стар е рекордът на Наталия Лисовска на юле (22,63 м) и следва Костадинова. При мъжете преди Стефка са Юрген Шулт на диск (74,08 м на 6 юни 1986 г.) и Юрий Седих на чук (84,74 м от 30 август 1986 г.). Към тази класация може би трябва да се добави и вечният рекорд на Убе Хон от ГДР, който направи революция в копието със 104,80 м през 1984 г. Затова рекордът на Стефка

придобива още по-голяма тежест

в тази странна класация. Доскоро нито една скачачка в света не се беше доближила до нашата атлетка. Едва през миналата зима Кайша Берквист скочи 208 см в зала, а преди месец (7 август) Бланка Влашич скочи 207 см на открито. Като прибавим и останалите цифри, става ясно защо Стефка е толкова велика. Има всички титли и рекорди в леката атлетика. Нещо повече, 197-те ѝ успешни скока над 200 см я правят недостижима още много години.

Освен собствен ореол, около Костадинова имаше няколко наши скачачки, които се представиха отлично на големите форуми. 200 см имат Светлана Лесева и сребърен медал на европейското първенство в Щутгарт през 1986 г., а Емилия Драгиева (също 200 см) е 3-та на световното в зала през 1987 г. в Индианаполис.

Друг нюанс, който потвърждава величието на Примата, е, че тя премина през всички ситуации и не я съпътстваха само успехи. Нещо повече, тя се препъна на първото си голямо първенство, като не успя на квалификациите на европейското първенство в зала в Гьотеборг. При конкуренцията тогава и нярвите този провал можеше да коства мно-го на младия дует Костадинова – Николай Петров. Като стимул и за Стефка послужи световният рекорд на Людмила Андонова през 1984 г. в Берлин. Тя тогава направи личен резултат със 194 см. Още на следващата година Костадинова сякаш полетя и почна рекордите. Така беше до 1988 г. Тогава настъпи

вторият преломен момент в славната ѝ кариера.

Когато всички очакваха тя да вземе най-лесната олимпийска титла на игрите в Сеул, Стефка остана 2-ра. По-късно самата тя призна, че това може би е било за добре, защото след като има всичко, може би мотивацията ѝ нямаше да е същата. Олимпийският неуспех продължи на игрите в Барселона. Почти никой не знаеше, че тя е контузна, и всички се отчаяха, че остана 4-та.

Като черна страница от кариерата ѝ може да се добави и провалът на световното първенство в Щутгарт през 1993 г. Там Стефка просто имаше лош ден и не успя да влезе във финала. Малка утеха може би беше паралелното ѝ скачане на другия ден (когато беше финалът).

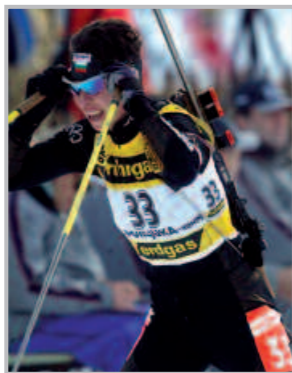
На загряващия стадион тя превзе 205 см, а шампионката остана само със 199 см. Последва лечение на контузия, а през 1995 г. роди сина си Николай. Тогава като че ли повечето я бяха отписали и Стефка изригна на световното първенство в Гьотеборг, като само 7 месеца след раждането взе втората си световна титла на открито. Това като че ли вля неимоверно много сили, желание и амбиция да тръгне към нова олимпийска мисия.

През 1996 г. на игрите в Атланта Всичко беше като по учебник.

Стефка този път беше подготвена за всичко, каквото ѝ да ѝ предложат противниците. Изненада наистина имаше, но тя беше до 203 см, колкото скочи втората – гребничката гъркиня Ники Бакояни. Стефка премина като самолет 205 см и подобри олимпийския рекорд. Като шампионка пробва и 210 см, но не успя. Специалистите са единодушни, че ако толкова – 210 см, означаваше олимпийско

злато, Стефка можеше да скочи и тях. Когато вече всичко се успокои и Стефка можеше да спечели още много титли, се появи нова контузия и се наложи да приключи кариерата си със световна титла в зала в Париж през 1997 г. След няколко години спортната общественост стигна до най-разумното решение – иконата на българския спорт да влезе в управлението и да продължи да работи за него. Затова въпросът, колко още ще остане неподобрен рекордът на Стефка, едва ли има значение. Тя отдавна е в историята и никой не може да я измести оттам.

ИРИНА НИКУЛЧИНА ХВЪРЛИ ПУШКАТА

**Биатлонистката стяга хотел в Банско
под съветите на Катя Дафовска**

Две състезателки от златно поколение в биатлона ни остават в един отбор и след раздялата със спорта. Обединява ги новото им житейско поприще – собственички и управителки на хотели. Олимпийската шампионка от Нагано през 1998 г. Екатерина Дафовска прерязва лентата на едноминенния си хотел в Пампорово през февруари.

Бронзовата медалистка от игрите в Солт Лейк Сити през 2002 г. Ирина Никулчина пък е в треска от довършителни работи в Банско. И тя вече е хотелшиерка. Само че в много начален стадий. Сградата е построена на част от 750-те квадратни метра, които ѝ дари общината за спечеления бронзов медал от олимпиадата в Солт Лейк Сити през 2002 г. Сега текат довършителни работи.

„Хотелчето ми е мъничко – описва го тя. – Но е в типично бански стил. То се намира в една от най-хубавите части на планинското градче, само на 200 метра от началната станция на лифта до известните хотели „Тане“ и „Тамплиер“.

„Всеки може да го разпознае, защото къщата цялата е изрисувана отвън“, не без гордост казва Ирина. В духа на местните традиции, на които бившата състезателка залага, са рисунките по фасадата – птици, вази, цветя. Приятелката ѝ от София Палма Никлева я разкрасила, след като видяла местна стара къща. „Реших, че да се занимавам с това, е най-добре. Това е поминъкът в Банско. Пък и начин да вложва разумно парите, изкарани като спортистка.“

Човек не може да избяга от корена си, но в този случай заслуга има и бившата ѝ съотборничка Катя Дафовска, която я обнадежда и ѝ дала първите съвети, защото тя от февруари върти хотел „Дафовска“ в центъра на Пампорово. „Толкова години сме били заедно, че винаги ще останем приятелки. С Катя се съветвам за всичко. Все пак тя вече е минала по този път. Последно ми даде идеи за фирма за оборудване на СПА центъра. Помага ми с оферти, с контакти.“

С хотелчето – 6 двойни стаи и 4 апартамента, досега се е занимавал предимно съпругът на Ирина Иван Керанджиев. В последните два месеца и тя се е развъртяла около довършителните работи. Ирина отсега е решила и тя като Катя да направи в хотелчето нещо като кът на отличника. В него ще изложи по-важните си отличия, но олимпийският медал не смее да сложи. „Той се пази в сейф“, отсича банскалицката.

„От националния отбор по биатлон имаме два месеца почивка през лятото. Доста неща премислих. 14 години съм била в ски бягането, а от 1998 г. се прехвърлих в биатлона, където постигнах и най-големите си успехи. Общо 22 години. Уморих се. Дъщеря ми Йоана стана на две години и половина, а аз не съм била с нея. Оставих детето си на три месеца. Сега трябваше да се опознаваме, да свикваме заедно. Сестра ми я гледаше досега, но почна работа и това наклони везните към спирането ми с активния спорт.“

Биатлонистката признава, че решението да се откаже от биатлона не е било лесно, но заниманията около хотела са я погънали изцяло. Избира плочки, разглежда оферти за вътрешно обзавеждане от масивно дърво. Най-голямата ѝ гордост е парната баня и механата за 25 човека, където ще приготвя сама капана и други бански специалитети на гостите. В механата на хотела, който още няма име, Ирина се надява да посрещне всичките си приятели от спорта, които много ѝ е отнел, но пък продължава да ѝ се отплаща.

За радостта да е денонощно с две и половина годишната си гъщеричка Йоана няма нужда да споменаваме. „Вече на два пъти сме я качвали на ски – не крие гордостта си мама Ирина. – Има чувство към ската и не я е страх.“ Ирина казва, че няма нужното търпение да стане треньорка, но дали пък собственото ѝ дете няма да я провокира?

На 27 юли т.г. в Лондон отбелязаха пет години до деня, в който ще бъде церемонията по откриването на олимпийските игри там през 2012 г. Случаят беше отбелязан с множество събития из цяла Англия, включително и шоу програми, в които всеки можеше да се включи с практикуването на различни спортове, изписването на огромна цифра 5, оформена от хора в Олимпийския парк, лекции и дебати за олимпийските характеристики.

Председателят на Комисията за координация на МОК Дейвис Осуалд

„Преди две години аз седях в една стая със 121 мои колеги в Сингапур и гледахме доста смелия филм за олимпийските и параолимпийските игри в Лондон. Визията тряваше да достигне до младите хора по целия свят. Да ги свърже с възновяващата сила на игрите. Е, те са възновени да се захванат със спорт – каза председателят на Комисията за координация на МОК Дейвид Осуалд на отбелязването на годишнината.“

– Сега, две години по-късно, чувствам, че визията е по-силна откогато и да било. Тя показва, че съществуват толкова много начини да се спортува. Инициативи като „Училищни игри“ във Великобритания и „Ела на уличното шоу“ са част от обещанието да се запалят младите хора за спорта. Всеки път, когато посещавам Великобритания, за да изпълнявам спортните си задължения, си тръгвам изпълнен с енергия от страстта на младите атлети, които срещам, и от ентузиазма на голяма част от хората.“

Говорейки за следващите пет години и за това как Лондон ще използва игрите като катализатор за обширен социално-икономически шанс, Осуалд отбеляза: „Това е огромно предизвикателство, а начинът, по който се менажират олимпийските проекти и задачи, показва, че нещата ще стават още по-комплексни в оставащите пет години до игрите. Имам вяра в хората на мястото. Колегите ми и аз сме дълбоко впечатлени от професионализма и духа на всяко ниво в Организацияния комитет на игрите в Лондон. Ако имам една-единствена препоръка, тя е – да продължавате по същия начин.“

Лондон беше избран за домакин на Игрите на XXX Олимпиада на 6 юли 2005 г. на 117-ата Сесия на МОК в Сингапур. Градът спечели в четвъртия кръг на гласуването, получавайки 54 гласа „за“ от 104 възможни. Битката на кандидатите беше наречена „Битка на гигантите“, тъй като за домакинството се състезаваха още Париж, Ню Йорк, Москва и Мадрид. На игрите през 2012 г. в олимпийската програма ще има 26 спорта с участието на около 10 500 състезатели.

ОСТАВАТ ПЕТ ГОДИНИ

50 ГОДИНИ ОТ ПЪРВАТА СЕСИЯ НА МОК У НАС И 50 ГОДИНИ ОЛИМПИСКИ ВОЛЕЙБОЛ

Асен МИНЧЕВ

Българският женски отбор (с бели екипи), спечели бронз от игрите в Москва през 1980 г.

Традицията на доброто българско представяне беше продължена на световното първенство през 2006 г. в Япония с третото място на волейболистите ни

И двата юбилея имат преобладаващо международни измерения и доказват, че още преди половин век България е била на уважавано място в спортния свят. Задължително е да се припомни, че тогава – през 1957 г., са едни от най-ниските градуси на Студената война между Изтока и Запада, а нашата страна е на изток от (несъществуващата вече) Желязната завеса. И въпреки това МОК решава

за първи път да пробегне своя сесия в страна от Съветския блок.

Още преди 53-тата сесия в София президентът на МОК Ейвъри Бръндейдж (САЩ) получава многобройни протести от западни сържави, с настояване да ни бъде отнето домакинството. Причината за тях е, че с него МОК допринася за легитимиране пред света на тоталитарния режим у нас. Каквито и негативи да се сипят върху името на този американски милионер, стриктният и принципен консерватор надделя у него и той категорично отсече, че сесията ще бъде проведена там, където е решено, и точка. В София! Затова сме длъжни пред сжентълменската му памет, макар и със закъснялото си признание.

Ейвъри Бръндейдж е от Чикаго. Роден е на 28.09.1887 г. Още от ученическите си години се занимава активно с лека атлетика, а през 1912 г. участва в отбора на САЩ на олимпийските игри в Стокхолм. Преизбиран е 7 пъти и 28 години е президент на Американската лекоатлетическа асоциация. Става президент и на Американската олимпийска асоциация, а по време на олимпийските игри в Хелсинки – 1952 г., е избран за президент на МОК, на мястото на Едстрьом (Швеция). Името на Бръндейдж се свързва главно с

безкомпромисната му борба срещу професионализма

в олимпийския спорт, на базата на прословутото (и вече несъществуващо) правило 26 от Олимпийската харта. Практическият връх на тази борба беше отстраняването на най-големия австрийски скиор алпиец Карл Шранц от участие в олимпийските зимни игри в Сапоро (Япония) през 1972 г. Конкретната причина е премията от някакви си нищожни 2000 шилинга, които Шранц е получил от известната фирма, производител на неговите ски „Кнайсел“.

Любопитен детайл е, че австриецът Шранц стана консултант не на австрийската кандидатура на Залцбург за зимните игри 2014 г., а на победителя Сочи... Но това е друга тема. И още една интересна подробност. Бръндейдж пристига у нас след посещение в Румъния, където му е бил устроен и лов в делтата на река Дунав.

Изборът на София за 53-тата сесия на МОК

не идва от нищото. Там добре знаят, че нашата страна е сред 14-те участнички в първите съвременни олимпийски игри в Атина през 1896 г. Че има членове на МОК за България дори още преди у нас да е създаден Национален олимпийски комитет. Че участваме в първите олимпийски игри веднага след II световна война – на зимните игри в Сен Морис през 1948 г. Че вече имаме първия си олимпийски медал – бронзът на боксьора Борис Георгиев в Хелсинки през 1952 г., и първия си олимпийски шампион – борецът Никола Станчев в Мелбърн през 1956 г. Че имаме авторитетен и уважаван член на МОК и на неговия Изпълнителен комитет – големият спортист, войник, интелектуалец и дипломат (с 4 чужди езика: английски, френски, немски и сръбски), генерал-полковник Владимир Стойчев.

Сесията е открита тържествено в Народния театър на 22 септември, неделя, в 11 ч., от председателя на Президиума на Народното събрание Георги Дамянов. Приветствия поднасят председателят на БОК генерал Стойчев (на български, френски и английски език) и президентът на МОК Бръндейдж. Заседанията се провеждат в хотел „Балкан“, където са настанени делегатите, 35 души (тогава членовете на МОК са по-малко от половината на сегашните 115). Там е и пресцентърът за журналистите, сред които и представители на Ројтерс, АП, ЮПИ, Франс прес, главният редактор на най-авторитетния спортен вестник в света „Експр“ (Франция) Гастон Майер и други известни медици в чужбина.

Много са разискваните въпроси, но сред най-важните са няколко. Противоречия възникват при обсъждането на проблема за облавяване на олимпийската програма.

Най-общо казано, западните страни искат съкращаване или поне задържане на разрастването на програмата от нови спортове. За точно обратното настояват България и другите страни от Съветския блок.

Постъпва искане от КНДР за създаване на НОК. Сесията призовава КНДР и Р. Корея да се опитат да създадат еднин отбор за участие на игрите в Рим през 1960 г., по примера на ГДР и ФРГ в Мелбърн през 1956 г.

Приемат се отчетите на организационните комитети за хода на подготовката им за предстоящите зимни игри в Скуо Вело и за игрите в Рим през 1960 г.

Оживени полемички предизвиква въпросът за аматьоризма, професионализма и правоучието в игрите. НОК на отделните страни трябва стриктно да спазват изисквания за аматьорския статут, който не позволява:

- да се получават парични възнаграждения за участие в състезанията;
- да се получават за награди вещи, които лесно се превръщат в пари или чиято стойност надхвърля \$40;
- да участват спортисти, които са прекъснали с аматьоризма;
- да се получават пари за подготовката на други спортисти (с изключение на треньорите и учителите в училищата, чиято работа се счита за педагогическа);
- да се получават пари, за пътни и дневни разходи, надхвърлящи действително изразходваните;
- да се получават пари за компенсирание на пропуснатите, поради отсъствие от работа, заплати;
- да участват спортисти, които са изявили желание да станат професионалисти;
- да се прекъсва работа за подготовка и участие за повече от 30 дни.

Сесията възлага на специална комисия да прецизира тези ограничения. Тя обявява на Международните федерации по олимпийските спортове, че строго ще ги контролира в дейността им по правоучието. МОК отправя

предупреждение към колоезденето и стрелбата, а също и към ФИФА.

Заявено е, че ще бъдат изключвани от олимпийската програма спортове, които не спазват аматьоризма и олимпийския дух. Сред останалите разглеждани въпроси са премахването на отборното класиране от някои индивидуални спортове, съкращаването на категориите в борбата от 16 на 8, разширеното участие на жените, сътрудничеството на МОК с медиите, ООН, ЮНЕСКО, избор на нови членове и други.

Уточнява се, че градът – домакин на игрите, може да включи в програмата максимум 21 спорта и минимум 15, плюс 1 допълнителен (по избор) и проявя в изкуството. Потвърждават се кандидатурите за игрите през 1964 г. на Москва, Токио и Карачи.

В почивния ден делегатите отиват на екскурзия в Рилския манастир, а накрая във Варна. За тях е устроен и галаконцерт в зала „България“, а БОК им дава заключителна вечеря в Унгарския ресторант. Преди това, на 28 септември, делегатите отбелязват 70-годишния юбилей на своя президент Ейвъри Бръндейдж и му подаряват сребърен поднос. Той, както и почти всички делегати, изказва най-искрени благодарности на БОК, лично на генерал Стойчев и на България за топлото гостоприемство и отличната организация на сесията.

След нея, освен стрелбата с лък, олимпийски спорт вече е и волейболът.

С най-голяма заслуга за това е БОК и БФ (тогава Републиканска секция) по волейбол с председател Желязко Колев, за организираните демонстративен турнир под шефството на в. „Народен спорт“. За да бъде убеден консервативният МОК в притежателните качества на динамичната игра, участват най-силните отбори: СССР, Чехословакия, Румъния, Франция, Италия и България. Съдейства лично президентът на Международната федерация по волейбол Пол Либо (Франция), който наблюдава турнира.

България е вече призната сила в този спорт, с 2 бронзови медала от световните първенства в Прага през 1949 г. и в Москва през 1952 г. и вицешампионска титла от европейското първенство в Париж през 1951 г. Затова е напълно заслужена победата на нашия отбор във всички му срещи и спечелването на турнира, а високото му ниво убеди МОК да включи волейбола в олимпийската програма.

Над 20 000 зрители се събираха по трибуните на стадион „Васил Левски“, за да аплодират играта на нашите национали. Сред тях блестяха гигантите на родния волейбол Б. Годеров, П. Пондалов, Д. Захариев, Б. Мошелов, Т. Симов, Н. Лечев, както и П. Топалов, И. Асенов, В. Господинов, В. Симов, Я. Оташлийски, Д. Шоїлев, Т. Вутов и Н. Руски. Специално внимание заслужава името на треньора Д. Еленков, който е единственият активен спортист у нас, достигнал в науката (химия) най-високото възможно равнище – академик! Негов помощник беше друго голямо име в нашия волейбол – Коста Шопов. От тези 14 национали за всеки мач треньорите записват нужните 12.

Естествено че Международната федерация по волейбол има траен спомен за този български принос в своето олимпийско признание. Още повече и заради лидерското ни място на международното поле. Затова е повече от сигурно, че ФИВБ и нейният бос, мексиканският милионер Рубен Акоста, ще откликнат и на най-малкия сигнал от наша страна (за което думата ще има БФВ). Така ще бъдат почетени по достоен начин тогавашните ни национали – живите преки участници в извоюването на това олимпийско признание. А заедно с това – и още 4 важни юбилея:

- 60 години БФВ,
- 60 години ФИВБ,
- 85 години български волейбол и
- 110 години световен волейбол!

ЕДНА ГОДИНА ДО ИГРИТЕ

На 8 август целият спортен свят отбеляза точно една година до началото на ХХІХ олимпийски игри, които ще се проведат в Пекин. Това ще се случи точно 6 години и 18 дни след като на сесията на МОК в Москва на 13 юли 2001 г. китайската столица безапелационно се наложи над своите основни конкуренти – Торонто, Париж, Истанбул и Осака. Тогава организаторите обещаха да сътворят най-голямото, спортно зрелище до този момент. Ако се съди по всичко реализирано досега, те изпълняват обещанието си 100 процента и по тази причина всички празнуваха.

С пицна и зрелищна програма тържествата започнаха точно в 8 часа вечерта, когато след година ще е и началото на церемонията по откриването на игрите. Тя беше на най-големия и тържествен площад в китайската столица – Тяньаньмън, продължи три часа и беше предавана по целия свят. Гости на небивалия концерт, който представляваше уникална смесица между източна и западна култура, бяха олимпийски дейтели, водени от председателя на МОК – Жак Рог. До него застанаха близо 200 делегати от олимпийски комитети на различни сръжави, участващи в олимпиадата. Сред тях бяха и двама български представители – генералният секретар на БОК Белчо Горанов и шефката на международния отдел Румяна Динева. Там официално на 205 Национални олимпийски комитета

бяха връчени поканите за участие

За първи път в историята на олимпийското движение това тържество се проведе извън Лозана, където се намира централата на олимпийските игри. Българска делегация взе участие в семинар на шефовете на мисии за игрите догодина. На 8 август, точно една година преди началото на олимпиадата, зрителите на този вълнуващ спектакъл за първи път чуха песента „Ние сме готови“. Тя е кръстена на мащабната кампания, която ще отброява дните до старта на най-голямото спортно събитие в света. Тя беше изпълнена от хор от 100 китайски певци.

По всичко личи, че мащабите на олимпийските игри в Пекин през следващата година ще се различават от всичко, познато до този момент. Светът очаква с нетърпение да види спортните арени, където ще се проведат състезанията. Безспорно флагманът на всички стадиони това е националният стадион в Пекин, дело на швейцарските архитекти Жак Херцог и Пиер дьо Мьорон. Известен още като „Гнездото“ заради оригиналната си и неповторима бетонна плетка, този стадион ще бъде един символите на модерното олимпийско движение десетилетия наред. „Фантастичен“ е определението, което даде за арената на церемонията по откриването българинът, който най-скоро го е видял – генсекът на БОК Белчо Горанов.

Друга сграда, която е не по-малко оригинална и привлича вниманието на всички, това е Водният куб. Това е националният плувен басейн на страната, който на външен вид ще напомня именно на

куб, създаден от вода.

Оптичката илюзия ще се дължи на новаторската структура на външните му стени. Спортното съоръжение ще бъде открито в началото на месец февруари 2008 г. 37,6 милиарда долара са рекордните разходи за изграждане на стадиони и инфраструктура в Пекин. Това е два пъти повече от игрите през 2004 г. в Атина. 12 от съоръженията

са новопостроени, 11 са модернизирани и 8 са временни.

Президентът на МОК Жак Рог похвали домакините за добрата работа, но не пропусна да отбележи проблема със замърсяването на въздуха в Пекин. Пред Си Ен Ен Рог не отхвърли възможността някои от състезанията на открито, като колоезденето на шосе, да бъдат с променени дати или преместени в зали заради смога. „Такава възможност съществува, но не за всички спортове. Няма проблем състезанията с по-кратка продължителност да се проведат“, каза белгиецът.

Пекин забрани движението на 1,3 милиона автомобили в първия ден от четириднешен тест, проведен като генерална репетиция за игрите. Първо по улиците не бяха допуснати колите с нечетна последна цифра от регистрационния номер. На следващия ден бяха спрени колите с четен номер по примера на Атина отпреди три години. На нарушителите бяха наложени глоби от 100 юана (13 долара). Целта на експеримента беше да се намали движението в 15-милионния град и

да се намали замърсяването на въздуха.

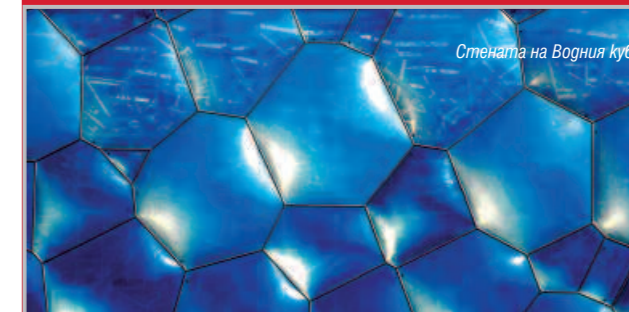
Месец преди олимпиадата ще бъдат спрени предприятията, които имат най-голяма вина за непрозледния смог в Пекин.

Мерки се взимат и срещу отвлечането на самолети по време на игрите. Първо беше отправено предупреждение за евентуални заплахи и опасност от въздушен тероризъм догодина, когато трафикът ще е изключително голям – с 50 процента повече от обичайното. Опасността се порожда и от информацията за нараснало проникване в страната на международни терористи. Първото учение срещу отвлечане на самолети беше проведено в средата на август в Далиан с участието на 600 полицаи, авиация, помощен персонал, авариен и спасителни служби.

Разходите за сигурността досега се изчисляват на 300 милиона долара. В Атина тези пари бяха 1,4 милиарда. Лично президентът Жак Рог е открил Олимпийската гора. Тя се намира непосредствено до олимпийското село, където ще са настанени спортистите. Там вече расте и кипарис с табела „България“. Дървото, което е до това на Грузия, беше засадено от Белчо Горанов и Румяна Динева. Рекорден брой проверки за употреба на допинг ще има на олимпиадата, разкри Джон Коутс, президент на олимпийския комитет на Австралия. „Увеличението на тестовете спрямо Сидни 2000 ще е почти двойно, а в сравнение с Атина 2004 – с 20 процента повече“.

Стадионът с уникалната конструкция – „Гнездото“

Стената на Водния куб

Това означава 4500 проби за допинг на 10 500 спортисти. „Ще има повече проби и много ще се сдържи на извънсостезателните проверки – потвърди и Белчо Горанов. – ВАДА вече не иска планови тестове, а изненадващи. Ние трябва да знаем по всяко време на игрите, във всеки един момент къде се намират нашите спортисти. Отговорността за това ще носят националните олимпийски комитети.“ Условието в олимпийското село са много по-добри от всички досегашни олимпиади, твърди г-н Горанов. Домакините са показали единствения готов блок и просторните стаи. За разпространяването

на каузата на олимпийските игри в Пекин допринасят посланиците на добра воля. На първо място това е гимнастичката Сан Лан, която на игрите на добра воля в САЩ през 1998 г. получи тежка гръбначна травма и е в инвалидна количка. С твърдост и упоритост тя не изостави спортната кауза и се надява да участва в параолимпийските игри. Една от най-големите китайски спортни легенди е 18-кратната световна шампионка Денг Япинг.

Сред посланиците на добра воля

няма само спортисти. Красавицата Гонг Ли не само е сред символите на модерното кино, но също така тя се е отдала на каузата на олимпизма. Една от любимките на цял Китай – телевизионната водеща Янг Лан, е включена в този престижен списък. И не на последно място трябва да споменем единствения мъж в тази елегантна олимпийска компания – световноизвестната кунг фу звезда Джеки Чан.

Но няма пълно щастие. Наред с добрите новини Пекин търпи и доста критики. Точно когато китайците отбелязваха 365-те дни до началото на игрите, в Конгреса на САЩ бяха внесени две резолюции заради нарушаване на човешките права в Китай и поддръжката на режимите в Северна Корея и Судан. Те са провокирали Съединените щати да обмислят възможността техните спортисти да бойкотират летните олимпийски игри в Пекин през 2008 г. Това решение ни връща към годините на Студената война. През 1980 г. с подобна формулировка американците бойкотираха олимпиадата в Москва. Съветският съюз отвърна на удара, като не участва в следващите летни игри през 1984 г. в Лос Анджелис. Заедно с руснаците бойкотираха тогава и България, Чехия, Полша, Унгария, Куба и Германската демократична република. В средите на МОК не възприемат сериозно идеята на конгресмените в САЩ и смятат, че го демонстративно пропускане на игрите догодина няма да се стигне.

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

БРОЙ 9

БОК СЪЗДАВА ТЪРГОВСКИ ПУЛ

ЙОРДАН ЙОВЧЕВ Е ГОТОВ ДА ПОЕМЕ ГИМНАСТИКАТА

БОРЦИТЕ СЕ СТЫГАТ ЗА ГОЛЯМ УДАР В ПЕКИН

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ЩАНГИСТИТЕ

ЗЛАТНА ЗНАЧКА НА БОК ЗА СЛАВИ БИНЕВ

ОСМИ В ЕВРОПА? ЗАБРАВЕТЕ — ИДВА ОЛИМПИАДА

И БЕЗ МЕДАЛ ЗАСЛУЖИХМЕ УВАЖЕНИЕ

ВЪПРЕКИ КОНТУЗИИ ВЗЕХМЕ ТРИ КВОТИ ЗА ПЕКИН

БЕЗ ПРАХ НА ЗАБРАВАТА
ЗА ГОЛЕМИТЕ В СПОРТА

ПЕТЪР КИРОВ ВЛЕЗЕ В ЗАЛАТА НА СЛАВАТА ПО БОРБА

75 ГОДИНИ ТЕНИС НА МАСА В БЪЛГАРИЯ

БОК СЪЗДАВА ТЪРГОВСКИ ПУЛ

47 български спортисти
с квоти за игрите в Пекин

Светла СТОЙКОВА

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

Български олимпийски пул (БОП) ще бъде създаден от Българския олимпийски комитет след решение на Изпълнителното бюро на организацията. Това е вид търговско дружество, което ще е ЕООД и ще е изцяло собственост на Комитета. „Този ход ни беше подсказан от Елизабет Аламан, която оглавява дирекция „Телевизия и маркетинг“ и отговаря за връзките с Националните олимпийски комитети в Международния олимпийски комитет – разкри генералният секретар на олимпийската ни централа Белчо Горанов. – Тя беше на посещение у нас през юни. Това е търговско дружество, регистрирано по Търговския закон, а собственик на капитала му 100 процента ще е Българският олимпийски комитет.

От името на БОК това дружество ще може да рекламира.

Идеята е Пулът да развива икономическа дейност, на каквато БОК като организация с идеална цел няма право. Създаването на подобно дружество ще е вариант за изход от положението. От името на Комитета Пулът ще може да организира рекламните в подкрепа на спонсорите на БОК. Освен че Пулът ще е регистриран по Търговския закон, ще се ръководи от управител, който ще бъде избран по-късно. Схемата се използва в МОК, в дота Национални олимпийски комитети, както и у нас от Българската федерация по ски. „До средата на октомври очакваме да излезе съдебната регистрация на Българския олимпийски пул – допълни Горанов. – Седалището ще е ул. „Ангел Кънчев“ № 4, където е централата на БОК.“

Освен създаване на подобно дружество през юни Елизабет Аламан (Швейцария) препоръча по-активно комитетът да използва за реклама лицата на изявените наши спортисти. Изпълкомът на БОК реши още следващото заседание да бъде съвместно с Държавната агенция за младежта и спорта. То е по искане на част от федерациите по олимпийските спортове. На него ще присъстват председателят Весела Лечева и заместниците ѝ, както и завеждащите на отделите „Спорт“ и „Финанси“ на ДАМС. Предстои да бъде обсъдено по-доброто финансиране на националните спортни федерации, както и финансирането на БОК. Заседанието ще е на 16 октомври.

Генералният секретар Белчо Горанов представи и отчет за представянето на българската делегация на

Европейския младежки олимпийски фестивал

в Белград. Членовете на Изпълкома дадоха много добра оценка на нашето участие във форума. През юли на турнира по джудо Ивелина Илиева (57 kg) спечели титлата, а Димитър Христов (55 kg) взе бронз. Освен това членовете на Изпълкома бяха запознати с детайли от семинара в Пекин през август, на който бяха представители на всичките Национални олимпийски комитети. Тогава бяха дискутирани условията, транспорта, настаняването на делегациите по време на игрите догодина. В края на заседанието Йорданка Благоева връчи специален плакет на председателката на БОК Стефка Костадинова по случай 20-годишния юбилей от световния ѝ рекорд в скока на височина – 209 см, от 30 август 1987 г. Благоева е бивша световна рекордьорка в същата дисциплина.

Досега 47 български спортисти са покрили 42 квоти

за олимпийските игри в Пекин. На заседание на оперативния щаб на БОК за игрите догодина, проведено на 12 септември

2007 г., беше докладвано, че те са 26, но само до края на септември те нараснаха почти двойно. Очаква се делегацията ни на игрите в Пекин да включва повече от 100 спортисти.

В Пекин, по време на игрите от 8 август 2008 г., по-голямата част от делегацията ни ще бъде настанена в олимпийското село, обясни генералният секретар на БОК Белчо Горанов. Състезателите ни по ветроходство ще са в олимпийското село в Джигдао. Ако има български състезатели по конен спорт, те ще бъдат настанени в олимпийско село в Хонконг.

На последното проведено заседание на Изпълнителното бюро на БОК беше обсъдена възможността наши спортисти и длъжностни лица по гребане и кану-кайак да бъдат настанени в близост до канала, който се намира галеч от олимпийското село в Пекин.

До края на ноември ще бъде прецизиран въпросът и с транспортирането на българската делегация. Ще се реши дали тя да пътува през Виена, Москва или Истанбул. Ще бъде избран официален превозвач. Докладвано беше и че Наредбата за допингконтрол вече е във финалния си вариант. Предстоят последни бележки от съответните ведомства и внасянето на документта за разглеждане в Министерския съвет.

Проектът за олимпийското село в Пекин

Олимпийското село в Джигдао

**Списък на спортистите,
спечелили квоти за Пекин 2008:**

Гимнастика

1. Йордан Йовчев
2. Николина Танкушева

Лека атлетика

3. Венелина Венева
4. Ивет Лалова
5. Илиян Ефремов
6. Инна Ефтимова
7. Кольо Нешев
8. Мария Димитрова
9. Николай Атанасов
10. Спас Бухалов
11. Теодора Коларова
12. Тезджан Наимова
13. Добринка Шаламанова
14. Цветелина Кирилова
15. Румяна Карапетрова
16. Даниела Йорданова

Спортна стрелба

17. Мария Гроздева (пистолет)
18. Таню Киряков (пистолет)
19. Десислава Балабанова (пистолет)
20. Антоанета Бонева (пушка)

Плуване

21. Михаил Александров
22. Георги Палазов

Гребане

23. Румяна Нейкова

Стрелба с лък

24. Даниел Павлов

Ветроходство

25. Ирина Константинова
или Пена Мавродиева*

Колоездене

26. Радослав Константинов

Борба

27. Николай Герзов (66 kg, кл.с.)
28. Явор Янакиев (74 kg, кл.с.)
29. Анатолий Гуйдя (60 kg, св.с.)
30. Божидар Бояджиев (120 kg, св.с.)
31. Станка Златева (72 kg)

Художествена гимнастика

32. Ансамбъл (6 състезателки)
33. Симона Пейчева
34. Елизабет Паусиева

Вдигане на тежести

- 6 квоти при мъжете*
- 2 квоти при жените*

* Квотата не е поименна

ЙОРДАН ЙОВЧЕВ Е ГОТОВ ДА ПОЕМЕ ГИМНАСТИКАТА

Пловдивчанинът си осигури рекордно пето участие на олимпийски игри

ПЕРСПЕКТИВА

Йордан Йовчев ще оглави Българската федерация по спортна гимнастика най-вероятно от 2008 г., заяви настоящият ѝ президент Никола Проданов. На пресконференция след световното първенство по гимнастика в Щутгарт (Гер), Проданов съобщи, че мандатът му изтича през ноември следващата година и че сам ще предложи за свой заместник Йовчев. Най-добрият ни гимнастик потвърди, че има такава възможност, ако „отговорните фактори преценят“, че има нужда от него. Той е готов да поеме предизвикателството и тази отговорност. Всички клубове по гимнастика в България подкрепят идеята Йордан Йовчев да стане президент на федерацията им. През пролетта на 2008 г. ще се проведе общо отчетно събрание и през ноември, след олимпиадата, ще се организират избори за ново ръководство.

КВОТА

Най-добрият ни гимнастик спечели на световния шампионат в Германия квота за олимпийските игри в Пекин догодина и завоюва бронзов медал в коронната си дисциплина – халки. Това отличие е седмото поред за гимнастика ни от световни първенства от 1995 г. насам. Той има 2 златни, 3 сребърни и 2 бронзови медала. С участието си в китайската столица българинът ще стане единственият спортист, участвал на пет поредни олимпийски игри. Йовчев се нареди 13-и в индивидуалния многобой и с това взе квота за Пекин. Мъжкият ни отбор по спортна гимнастика не спечели квота. Нашите в състав Йордан Йовчев, Ярослав Вовк, Александър Батинков, Александър Марков, Богомил Коюмджиев и Еди Пенев останаха на 21-во място от 24 тима. Квоти за Китай взеха първите 18. Николена Танкушева също получи квота, въпреки че остана 79-а в многобоия на световното първенство. Визата е от допълнителните, преразпределени след дублирането на квоти от индивидуалното и отборното състезание. Женският ни тим – Танкушева, Силвия Георгиева, Илияна Шейтанова, Мая Петрова и Калина Тодорова, остана последен в отборната квалификация в Щутгарт.

ПЕКИН

„Ако Филип Янев беше в отбора, щяхме да се представим по-добре отборно. Доволен съм от постигнатото в Щутгарт. Най-важното беше да спечеля квота за Пекин. Това беше единствената задача, която си бях поставил преди състезанието. Радвам се, че я постигнах. Моето съчетание беше с една десета по-трудно от това на китаецца Чън Ибин, който защити титлата си от Мелбърн 2005 г. аз не очаквах да взема медал. Лошото е, че олимпийските игри догодина са в Пекин, където той ще е фаворит за титлата“, каза Йовчев. Той разкри още, че се колебае дали да не участва в Пекин на две дисциплини. Със сигурност след година ще се състезава на халки, но не изключи възможността да се пусне и на земя. „В момента съм в добра форма. До олимпиадата само трябва да я поддържам. Ще се боря за олимпийското злато докрай. Само то липсва в колекцията ми и няма да се предам“, категоричен е 34-годишният гимнастик.

Възможността Йовчев да реализира златната си олимпийска мечта се подсилва от факта, че един от най-сериозните му съперници на халки – Юри ван Гелдер (Холандия), няма да участва в Пекин. Холандецът не успя да се пребори с жестоката конкуренция на световното първенство и не спечели квота, след като остана втори след Ибин.

Трета поредна година българската борба „рапортува“ с по два златни медала от световно първенство. От летните олимпийски спортове от 2004 г. досега само вдигането на тежести е отговорило с една титла от шампионат на планетата. Медалите също впечатляват – пет от Будапеща '05, три от Гуанджоу '06 и сега четири отличия от Баку '07. Армен Назарян, Николай Герзов, Рагослав Великов, Явор Янакиев и на два пъти Станка Златева ликуваха с шампиоиската корона. Златното сияние става все по-голямо и в най-успешния ни спорт очакват всички лъчи да огреят най-силно през август догодина, когато са схватките на олимпийския тепих.

По традиция в българската борба не си играят на „бла-бла“ преди първенствата, а предпочитат да действат решително и победно. На точното място и време. Затова няма да чуем от президента на БФ по борба – легендата Валентин Йорданов, или от някой от екипа му каквито и да било сметки за игрите. Но в нашия лагер си дават сметка, че за първи път през 18-те години демокрация у нас България има потенциал за голям удар. Доказа го представянето на националите в конкуренцията на 851 борци от 97 страни на световното в Баку. Там спечелихме 5 квоти за игрите, като най-силните ни асове не успяха да пробият. Но според специалистите е въпрос само на време лидерите ни да узаконят присъствието си в Пекин. Предстоят два квалификационни турнира и едно европейско първенство, на които ще се разграват общо 8 визи в отделните категории. Ако нашите се преборят за тях, ще оформят ударен отряд.

При класиците щемпел „Участник“ за игрите вече имат новият ни световен шампион Явор Янакиев (74 kg) и бившият №1 в света и настоящ европървенец Николай Герзов (66 kg). В Баку Янакиев се превърна в най-голямата сензация. 22-годишният българин не беше в големите сметки, но мина като торнадо над петимата съперници до златото. Той се оказа коз, който извадихме не само в Азербайджан, а и поне за три олимпиади. Колкото до Герзов – той пропусна шанс за нов финал, но пък защити безапелационно марката си за класа. За него Пекин 2008 ще е бои последен. Надяваме се и победен, Николай го заслужава.

Квоти могат да вземат и безспорната мегазвезда на класическия стил – двукратният покорител на Олимп Армен Назарян (60 kg) и още двамата наши медалисти от световни и европейски първенства – Калоян Динчев (96 kg), Венелин Венков (55 kg). Подобна е ситуацията и в свободната борба. В Баку олимпийски визи отвоюваха вторият в Европа и света Анатолий Гуйдя (60 kg) и Божидар Бояджиев (120 kg). А заради една-единствена грешка в четвърт финалите зад борда паднаха бившите ни световни шампиони – Рагослав Великов (55 kg) и Николай Паслар (66 kg). Но и двамата показваха, че няма да е изненада, ако ликуват на върха в Пекин. Да не забравяме и славния ветеран – двукратния №1 на планетата и четирикратен еврошампион Серафим Бързаков. Той иска да направи запомнящо се сбозуване до Китайската стена и след три олимпиади и един загубен финал в Сидни 2000, да види златната си мечта реалност. За по-силен наш тим в Пекин е възможна и рокада в категориите – Бързаков (66), Паслар (74), а младият Михаил Ганев да играе „ва банк“ в по-горната за него категория до 84 kg.

В женската борба имаме само една представителка, но и само тя ни стига – Станка Златева (72 kg)! Две европейски и две световни титли подред. Безапелационни успехи в Баку. И златно мечтание за олимпиадата, както и за цялата българска борба.

БОРЦИТЕ СЕ СТЫГАТ ЗА ГОЛЯМ УДАР В ПЕКИН

Нашите оформят ударен отряд за догодина

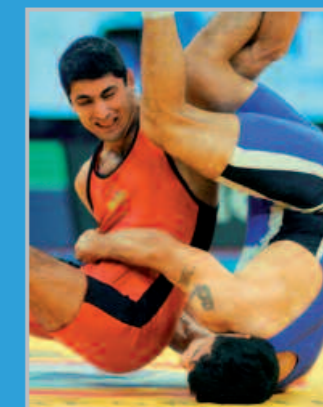
Владимир ПАМУКОВ, в. „Дневен Труг“
Баку – София

Станка Златева – златното момиче в мъжкия спорт

За световната си титла Явор Янакиев беше определен за борец №1 на страната за 2007 г.

Николай Герзов защити високата си класа

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ЩАНГИСТИТЕ

**В Чанг Май нашите отново възкръснаха,
както преди десет години**

Георги БАНОВ, в. „24 часа“, Чанг Май – София

Титлата на Иван Стоицов
беше перлата в короната

Новият президент на федерацията
ни Антон Кожабашев (вляво)
имаше много поводи за радост
в Чанг Май

Чанг Май се превръща може би в големия талисман на българските щанги. Преди 10 години в тайландския град спечелихме три световни титли чрез Стефан Георгиев, Йото Йотов и Златан Ванев след прилична суша. Сега, след като стигнахме до дъното, отново се завърнахме по подобаващ начин в елита. И то не само като представяне, но вече и като признание от Световната федерация със спечеленото първенство на планетата през 2010 г. за юноши.

Преди първенството под сурдинка се говореше за 5 олимпийски квоти и поне два медала. Положението наистина беше такова. Първо бяхме изпуснали цяло световно първенство в Санто Доминго, където направихме три нули и в отборното класиране за олимпийската квалификация имаме мижавите 70 точки. В края обаче си взехме пълните 6 квоти при мъжете и китайците ни изпревариха с 2 точки в крайното отборно класиране. Загубата не е фатална в индивидуален спорт, но за първи път в историята наистина имаме отбор. Нито един от състезателите не си позволи да излезе извън тактиката. Един опит за квотите, един за медал и един за себе си. И така никой не излезе от осмицата.

Безспорно перлата в короната беше титлата на Иван Стоицов. Пловдивчанинът, който се беше отказал от спорта, прекъсна една четиригодишна суша без злато в щангите на първенство на планетата. И го направи по невероятен начин. Изостанал отчайващо в изхвърлянето, той счупи главите на всички в изтласкването. За да се говори отново за българската щанга.

Същата тази щанга, която само преди няколко месеца остана без медал на европейското първенство в Страсбург за първи път от 1966 г. насам. И тогава отново се чуа изтърканите фрази, останали от Иван Абаджиев, че едва ли не има световен заговор срещу нас. Е, заговорът не успя. По една проста причина. Българският народ е казал, че лозето не ще молитва, а иска мотика. И Пламен Аспарухов и момчетата му я грабнаха и показаха, че наистина сме проспали, и то под доста дебела сянка, последните две години. Период, който трябва да бъде забравен мигновено.

Извинения от рода, че нашите са чисти, просто не играят. Световният спорт е доказателство, че печелят тези, които могат. А българите винаги са можели да вдигат. Колкото и да им се натрапваше, че е по-добре да са 25-и в класирането.

Голям проблем обаче остава дамският отбор, който се представи под всякаква критика. Лесно бяха изпуснати три квоти, като за първи път може би в историята нямахме състезателка в челната десетка. Всички признават предимството на азиатската школа, но това не пречеше през последните години да успяваме да измъкнем нещо и за нас. Има млади състезателки, има и по-опитни, но спешно трябва да бъдат взети мерки за подобряване на работата.

Така Чанг Май отново даде начало на българските успехи. Сега от нас си зависи дали ще останем там, където винаги сме били. На върха!

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

ЗЛАТНА ЗНАЧКА НА БОК ЗА СЛАВИ БИНЕВ

Председателката на Българския олимпийски комитет Стефка Костадинова награди с медал „Спортът за един мирен свят“ президента на Световната федерация по таекуондо Чунг Ун Чо. На церемонията на „Ангел Кънчев“ №4 в столицата със златна значка на БОК беше удостоен Слави Бинев, вицепрезидент на родната федерация по източно бойно изкуство.

Световната рекордьорка в скока на височина също беше наградена от своите гости. „Когато си състезател, е нормално да печелиш медали, заяви Костадинова. – Но е много приятно, когато ги получаваш вече като администратор, защото това е признание за твоята работа.“ Малко преди да се впусне в кметската надпревара за София, Слави Бинев дари лични трофеи от състезателната си кариера в таекуондото на Музея на спорта на стадион „Васил Левски“.

Заради експозицията членът на Изпълнителното бюро на БОК и евродепутат се раздели с Европейската купа от 1992 г., Балканската купа от 1990 г., Купа за първо място от турнир на страните от Източна Европа през 1989 г., почетен медал от Световната федерация и свой състезателен екип. На видно място до отличията намери място значка с абревиатурата на международната централа по таекуондо, която президентът на световния орган – кореецът Чунг Ун Чо, свали от ревера на сакото си, за да подари на българина.

„България играе голяма роля на Балканите в нашия спорт. Вече спокойно може да се бори за медали от световни първенства и олимпийски игри – заяви Чо. – Дарението на Бинев ще допринесе още за развитието на таекуондото. През месец май догодина в България ще организираме международен форум, на който ще има корейска демонстрация.“ Инициативата е подкрепена от държавата, както увери заместник-председателят на ДАМС Иван Леков.

Слави Бинев (вторият от ляво на дясно)
направи дарение на Музея на спорта

Таекуондото влезе в Музея на спорта

ОСМИ В ЕВРОПА? ЗАБРАВЕТЕ – ИДВА ОЛИМПИАДА

Предстои най-важното –
световната купа в Япония

Антони ЙОРДАНОВ, в. „Дневен Труд“
Москва – София

Как да приемем едно осмо място в Европа на един национален отбор? Естествено, по различен начин. Зависи от спорта, зависи от отбора... Ако сме осми на футбол – ще е престижно. Ако сме осми на баскетбол – отново голямо постижение... Но когато става дума за мъжкия национален отбор по волейбол – няма еднозначно мнение.

Вероятно повечето фенове ще сформират гоолям отбор на недоволните. Защото е доказано – човешкото око е не-наситно. Когато веднъж си станал трети в света, на всеки му се иска пак, и пак, и пак... Че и нещо повече. Но това го има само в приказките. Реалността е друга.

Онзи, другият отбор – на волейболистите, също искаше да направи нещо голямо. Не може да се отрече, че избранниците на треньора Мартин Стоев се бориха във всички мачове. Дори и в тези, в които пагнаха – от Финландия (0:3) и Русия (0:3). Поне

в манталитета на волейболистите има промяна

към добро в сравнение със съвсем близкото минало. Но това не е достатъчно на големи първенства и престижни турнири в сегашния динамичен волейбол, в който границите на силните и слабите отбори значително се размиха заради системата всяка грешка – точка. Оцелява по-устойчивият психически.

Така стана, че един голям и, естествено, непрегвиден гаф тласна българския тим към място, където не искахме да го виждаме. А и самите състезатели никак не го желаят. Става дума за конфузията с Финландия. Няма оправдание за загубата, защото дойде от отбор, който макар и в момента да показва качества, никога не е бил нещо повече от фон на малкото първенства, на които е участвал. Но именно защото досега „хокеистите“ са били фон, може би скандинавците останаха незабелязани от нашите. А във волейбола – както вече е ясно, всяка грешка се наказва. А големите отбори затова са големи, защото въркат по-рядко. Другата загуба – от надъхания и безспорно намиращ се в добра форма отбор на Русия, беше планирана в нашия лагер. Самите национали и треньорът се бяха надъхали за финал, защото наистина имаха възможностите да бъдат там. Но...

Имаше и удари в гърба,

основни играчи не показаха тази игра, с която отборът ни стана трети в света. Звездата на родния, европейския и световен волейбол Матей Казийски беше далеч от класата си, заради която миналата година беше избран за волейболист номер едно на Европа. И колкото Мартин Стоев да таи критиката си към него, е ясно – големият талант беше пестелив на европейското. За това говорят и цифрите в статистиката, която почти всеки един волейболист „изяжда“ след мач – в повечето двубои Матей беше около 50-те процента успеваемост в атака. А не е достатъчно, защото именно там той е неотразим, както и на сервис. Насладихме се на мощния и безпощаден Казийски само в погрома над Италия (3:0). Може би и заради факта, че Матей отива да играе на Ботуша – в „Тренто“, и искаше още от Москва да каже на италианците – пазете се, идвам!

Голямото разочарование за Стоев беше диагональот Боян Йорданов.

Владимир Николов забива над блокадата

Оказал се изведнъж титуляр на поста, след дълго време в сянката на Владимир Николов, Боян, най-просто казано, игра слабо. Така се наложи треньорът да търси какви ли не варианти, защото вторият състезател на поста – също доказан талант, Данаил Милушев, сякаш още не е готов на 100 процента да носи основната тежест на атаката. Болна тема за феновете на националния отбор и

земетръсен елемент е постът разпределител.

Андрей Жеков е безспорният титуляр, налаган от Мартин Стоев още от началото на неговата работа като национален селекционер. Вярно е, че с него отборът стана трети на планетата. Но също така е вярно, че твърде често Жеков е причина за трусове в състава. „Посочете ми друг и аз ще го взема“, категоричен е Стоев всеки път, когато получава критики за Андрей. Един разпределител се грати много сезони и най-добрите играчи се оформят, след като прескочат 30 години, твърди не само Стоев. Андрей има доста време дотогава и ако наистина няма кой да го смени, можем само да се молим да помърее по-бързо като разпределител. Осмото място обаче не е и толкова черно.

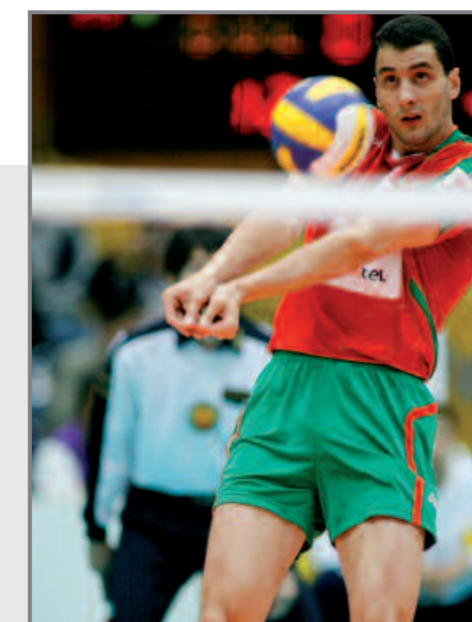
Системата на европейското първенство беше такава, че не отразява абсолютно достоверно показаното от отборите. На практика, с изключение на влезлите във финалната четворка, останалите не срещнаха половината държави на първенството. Така не можеше в пряк сблъсък да се реши например петото място. Но системата беше еднаква за всички... Има обаче и

немалко положителни моменти

от този европейски шампионат. Първо, на предишното първенство България изобщи липсваше, докато сега, макар и осми, нашите все пак са в играта. На този шампионат националите прекъснаха една наистина трагична серия – победиха Полша с 3:2 след 7 поредни загуби! А поляците са втори на планетата. В Москва българите буквално отнесоха Италия (3:0) с феноменална игра.

Националите ни имат последен шанс за Пекин на състезанието за световната купа в Япония, за която получиша уайлд кард

Матей Казийски – волейболист №1 на Европа за 2006 г.

И БЕЗ МЕДАЛ В ОСАКА ЗАСЛУЖИХМЕ УВАЖЕНИЕ

**Топ спринтьорките Тезджан Наимова и
Ивет Лалова набраха нужния опит за олим-
пиадата в Пекин**

Пламен ВЪАКОВ, в. „Стандарт“, Осака–София

Последно голямо първенство за
Даниела Йорданова без отличие

България не спечели медал от XI световно първенство по лека атлетика в Осака, но заслужи уважение не само сред спортистите, а и сред ръководителите на Международната федерация (ИААФ). Четири месеца след като босът на атлетите ни беше избран в ръководството на Европейската атлетическа асоциация, дойде моментът да се издигне и в структурите на световната организация.

На конгреса в Осака Добромир Карамаринов стана първият българин, избран за член на водещ комитет в ИААФ – женския. Това е благодарение на голямата му популярност, уменията му на ръководител и топлата връзка с новия първи вицепрезидент на световната атлетика Сергей Бубка. Именно украинецът е най-големият фаворит за поста на настоящия бос на ИААФ Ламин Диак, а след като стане това, е почти сигурно, че и Карамаринов ще влезе в Съвета на световната федерация. Плюс за родния бос е помощта, която той оказва на Бубка, за да бъде избран първо за вицепрезидент на ИААФ, а дни по-късно в Осака той получи българско рамо и за първи човек в световната атлетика след Диак.

Колкото до атлетите ни, благодарение на ръководството на БФЛА и генералния спонсор „Еврохолд“, в Осака дойдоха наистина 10-те най-добри наши спортисти в момента. За максимално добра изява те бяха стимулирани и с внушителни за стандартите ни премии. С помощта на партньора на федерацията ни „Пума“ атлетите ни участваха в Япония с последен модел екипировка, отговарящ на специфичния климат тук. БФЛА пък направи така, че националите ни да имат възможност да се радват на лукса, спокойствието и прохладата в 5-звездния хотел „Риджа Гранд“. Като резултат от всички екстри нашите

стигнаха най-високо до четвъртото място

на 1500 м на Даниела Йорданова и участието в два полуфинала – на световната шампионка за девойки на 100 м и на 200 м Тезджан Наимова и на Цветелина Кирилова – 400 м.

Другата ни перла в спринта Ивет Лалова стигна до четвъртфинала в късия спринт. За нея и Тезджан обаче участието в първото им световно първенство сред жените беше наистина ползотворно. Ако някои си мислят, че след като си печелил наред сред девойките или сред жените, но си се контузил тежко и след завръщането на пистата пак ще мачкаш, жестоко се лъжат. Преходът, който и Ивет, и Тезджан трябваше да направят в Осака, беше изключително важен за тях с оглед на предстоящите догодина олимпийски игри в Пекин. Именно отъркването в големите имена от спринта беше това, от което и двете се нуждаеха.

Самата Тезджан призна, че колкото и да се е стремяла да се въздържа от влиянието на останалите звезди, напрежението в Осака ѝ е дошло в повече. „Явно това не е било моето първенство – заяви Тезджан. – Сигурна съм, че с опита, който натрупах тук, ще успея да се реализирам в Пекин.“ Ивет също беше радостна, че отново е сред елита, а и най-добрите спринтьорки ѝ се радваха от сърце на завръщането.

Железният ни боец Даниела Йорданова показа в Осака, че е само въпрос на време да почне да печели медали в дисциплината си от всяко първенство. За нея това беше най-доброто представяне в четвърто поредно световно първенство на открито.

Само 13 сантиметра не ѝ стигнаха за медал,

Закалката на Тезджан Наимова
мина през Осака

Добринка Шаламанова дойде в Япония като световна студентска шампионка, но явно дългият престой в Тайланд беше изцедил силите ѝ и в Осака тя направи само едно бягане на 3000 м с препятствия.

но след финала тя заяви, че това ще е последното голямо първенство, в което не взима отличие. От останалите ни 6 атлети в Осака само Николай Атанасов се представи силно в квалификацията на скок на дължина, където направи три поредни опита над 7,60 м, но там пък и останалите имаха ген и не му позволиха да стигне до финала.

Доста под очакването ниво се представиха Румяна Карапетрова (копие), Мария Димитрова (троен скок) и Спас Бухалов (овчарски скок), които отпаднаха в квалификациите, и то с резултати далеч от най-добрите им постижения през сезона. Като цяло обаче остана облекчението, че атлетиката ни върви по правилен път и

до Пекин ще имаме покрити 30 квоти,

от които шансовете ни за медал ще са наистина реални. Иначе американците превърнаха шампионата в Осака на лично първенство на САЩ. По сценария от Хелзинки 2005 янките грабнаха 14 титли от общо 47 възможни, като в гарнитура добавиха и 4 втори и 8 трети места. Безспорно обаче това нямаше да се случи, ако в Япония американците не бяха с внушителния състав от 181 души, сред които и двете им най-големи звезди – Тайсън Гай и Алисън Феликс, както и непобедимият на 400 м Джереми Уоринър. Гай без проблеми спечели титлите на 100 м и на 200 м, като стана първият атлет в историята на световните, записал най-бързата комбинация от времена в спринтовете на едно световно – 9,85 сек. и 19,76 сек. Той беше и в основата на титлата на САЩ в щафетата на 4 x 100 м. Алисън Феликс се отказа от участие на 100 м, за да се съсредоточи в участието си на 200 м. След като отвя конкуренцията в по-дългия спринт, бягащата като газела американка прибави към колекцията си от Осака и златните медали в щафетите на 4 x 100 м и 4 x 400 м. Гей и Феликс се изравниха по титли от един шампионат с легенди като Карл Луис (1983 г. и 1987 г.), Морис Грийн (1999 г.) и Марита Кох (1983 г.). Джереми Уоринър спечели златото на 400 м с водещото време за 2007 г. от 43,45 сек. и се доближи само на 0,27 сек. от рекорда на великия Майкъл Джонсън. В последния ден на първенството Уоринър взе титлата и с щафетата на САЩ на 4 x 400 м.

Другото ключово име от XI-тия шампионат на планетата е роденият в Кения, но бягащ за САЩ Бернард Лагат, който стана първият златен медалист от едно първенство с титли на 1500 м и на 5000 м.

Домакините от Япония не взеха медал, но получиха

отличната оценка за провеждане на първенството,

достигащата през деня до 3,5 млн. Осака сякаш беше подчинила целия си ритъм на живот на първенството така, че състезатели, гости и журналисти да се чувстват максимално комфортно. Железната охрана, безупречната чистота и отношението на доброволците на „Нагай стейдium“ са само малка част от пейзажа, доказващ, че японците са със светлинни години пред останалата святка по гостоприемство. По време на целия шампионат всички гости бяха посрещани на входа към стадиона от усмихнати младежи с „Добре дошли“ и поздравявани още поне 10 пъти, докато си намерят мястото на трибуните. Включително и когато се налагаше да ги обискират и да ги карат да минават през детекторите за оръжие. Тази вежливост в първия момент те кара

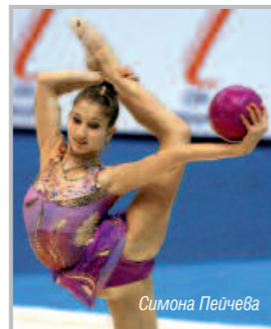
да мислиш, че всичко е заради чужденците, но когато се разходиш из Осака и видиш, че това просто е начин на живот, почваш да се питаш защо всяко първенство не го правят в Япония, за да няма недоволни.

БЪЛГАРИТЕ НА ПЪРВЕНСТВОТО

Даниела Йорданова – 4-та на 1500 м
Тезджан Наимова – полуфинал на 100 и 200 м
Цветелина Кирилова – полуфинал на 400 м с препятствия
Ивет Лалова – четвъртфинал на 100 м
Николай Атанасов – квалификация на скок на дължина
Спас Бухалов – квалификация на овчарски скок
Инна Ефимова – сери на 100 м
Мария Димитрова – квалификация на троен скок
Румяна Карапетрова – квалификация на копие
Добринка Шаламанова – сери на 3000 м с препятствия

Ивет Лалова стигна до четвъртфинала на късия спринт

Симона Пейчева

ВЪПРЕКИ КОНТУЗИИ ВЗЕХМЕ ТРИ КВОТИ ЗА ПЕКИН

Ансамбълът взе медал със съчетание на един месец

Дина ХРИСТОВА, в. „Нощен Труг“

Преди половин година Елизабет Паусиева искаше да се отказва от гимнастиката, но спечелената олимпийска квота ще я амбицира за оставане

Две квоти за индивидуалните ни състезателки по художествена гимнастика, една за ансамбъла, който взе и бронзови медали с пет възжета и с обръчи и бухалки, това е сухата статистика за представянето на нашите граци на световното първенство по художествена

гимнастика в Патра (Гърция). Към това може да се прибави и четвъртото място на Симона Пейчева, Елизабет Паусиева и Стела Султанова в отборното класиране (на миналото бяхме шести). Двама финала на Симона, която стана пета на обръч и шеста на възже, и четвъртото място в многобоя при ансамблите, където момичетата на трениорския тандем Агрияна Дунавска и Мариела Пашалиева за малко изпуснаха медала. В индивидуалното класиране Пейчева е чак десета, а Паусиева – петнадесета, но това стигна за две квоти – раздаваха се до двадесето място.

Провал, ще кажат феновете на женския спорт, разглезени от медалите на килограм от миналото.

Страхотно, ще апострофират онези, които напоследък са се отбивали по-често в залата на стадион „Раковски“. Дни преди световния шампионат Симона Пейчева не можеше да си върже обувките на краката – толкова я болеше кръстът. Получи специално разрешение за обезболяваща инжекция, но точно на шампионата ѝ забраниха втора.

Допреди половин година Елизабет Паусиева се двоумеше между отказването и ансамбъла. Не ходи на европейско първенство, защото не се яви на контролното състезание. А в спорт със съдии, ако не те видят на голямо първенство в предолимпийска година, оценката ти започва с няколко десети по-ниско. За капак Ели тренира на пълни обороти, въпреки опасността от скъсване на менискуса, в Патра игра с подутото коляно. Но преди два месеца я пошефката ѝ в клуб „Илиана“ – Илиана Раева. И в Патра Елизабет игра с такова настроение и динамика, с каквато досега не сме я виждали. Да, този път няма съмнение, че Илиана има грандиозни трениорски заложби. Но ще ги докаже, когато изкара един олимпийски цикъл. Защото в Атина, където се захвана с ансамбъла само 6 месеца преди игрите, не стана много ясно кой имаше по-голям принос за бронза – тя или трениорският тандем Таня Стоянова – Ина Ананиева, които работиха с отбора четири години.

В Патра нещата при ансамбъла не бяха по-розови. Една от най-опитните – Мая Паунска, едва ходеше седмица преди първенството заради контузия в глезена. На аерогарата при пристигането на отбора пак куцаше здраво. Прибавете към това скандалната смяна на трениорката Лили Изнатова с Агрияна Дунавска три месеца преди шампионата. Още в началото на годината избухна скандал около Лили. От федерацията твърдяха, че се сържи грубо и арогантно. Напусна я помощничката ѝ Мариела Пашалиева, която сега е дясна ръка на Агрияна. Тогава трениорката получи прошка срещу забрана да говори с медиите и да слуша повече.

Но през юни две от момичетата бойкотираха Изнатова, федерацията не застана зад нея и тя напусна с аргумента: „Имаше опасност да не отидем на световно. „Според децата, тя ги е зарязала на Гран при, понеже им се разсърдила, че не играят добре. Кой крив, кой прав така и не се разбира. Двете страни не дадоха обща пресконференция. Преглецоетоха да не се гледат в очите пред журналистите, докато разказват своите версии.“

Безспорен факт е обаче, че от смяната ансамбълът не зазуби. Спечели дори медали със съчетание на един месец – новият трениорски тандем смени композицията на обръчи и бухалки.

На световното първенство в Гърция се видя, че нашите момичета отстъпват много в композициите си. Руските Вера Сесина и Олга Капранова са превърнали своите в истински спектакли, а това някога беше патент на българките. Но това е поправимо. Децата имаме, убедена е Илиана Раева, обявена след световното за главен трениор на националния отбор. Сега трябва трениорките ни да престанат да се оправдават със съдиите и световната конспирация, да оправят своите грешки, да проявят оригиналност в композициите и медалите от олимпиадата в Пекин няма да са само мираж. Дори можем да си помечтаем за титла, засега най-вече в ансамбъла.

Точно година след излизането на първата част на книгата „Легенди на българския спорт“, на пазара е и втората ѝ част. Автор е Асен Минчев, спортен журналист със стаж над 40 години, който е продължил представянето на звезди от спорта ни в есета, част от които излезли във в. „Дума“. Томчето от повече от 200 страници е издание на издателство „Тангра“, а художествен оформител е Олга Слагдарова.

„Защото съкровищницата на българската спортна слава продължава да се пълни, а подобни книги я правят по-достъпна за всички“, както сам е написал 2-н Минчев в предговора. Не защото не помним и не тачим големите имена в спорта, а защото техният пример наистина трябва да остане. Главният стимул на Минчев е бил желанието върху тези светли образи да не се задържа прах от отминаващите години.

Един от проблемите, с които журналистът трябвало да се справи още в началото, бил редът и критериите за подреджване и включване в книгата. Тръгнал по пътя на хронологията във времето, а не гредирал постиженията на сградесетте си избраника. Между тях обаче няма футболни хора.

„Защото аз съм един от малкото в нашата гилдия, които си признават, че не са специалисти по футбол“, каза авторът на представянето на книгата, водено от писателя Александър Томов, в Музея на спорта на ст. „Васил Левски“. Голяма част от описаните герои присъстваха в залата на Музея. Спортистите са хора, които първо стават легенди и едва след това започва да се пише за тях, отбеляза Томов. Част от тяхната популярност се дължи именно на Асен Минчев. Според писателя третото око на журналиста е успяло да види психологическия момент в победата на спортиста.

Томчето започва с Борис Георгиев – Моката, завоювал първия олимпийски медал за страната ни през 1952 г., минава през колоездачите Милко Димов и Боян Коцев, гимнастика Минчо Тодоров, лекоатлетите Мишо Бъваров, Йорданка Благоева, Атанас Търев, волейболистите Митко Захариев, Димитър Каров и Верка Стоянова, баскетболистите Виктор Радев, Кръстина Гьошева и Дора Дамянова, фехтовача Асен Дяковски, борците Боян Радев и Александър Томов, щангиста Нораир Нурикян, плувкинята Соня Дангалакова и стига до Весела Лечева и Стефка Костадинова – двете прими на българския спорт. Разказвайки за тях, Асен Минчев не подминава и много други личности, свързани с изграждането и успехите им.

Всеки от героите на „Легенди на българския спорт“ получи от автора по един екземпляр от изданието с послание и автограф.

Журналистът обеща да има и трета част на книгата, защото „България е била четири пъти между първите десет в света на олимпийски игри. Веднъж трета, веднъж – седма, и два пъти – осма“, както отбеляза Асен Минчев.

БЕЗ ПРАХ НА ЗАБРАВАТА ЗА ГОЛЕМИТЕ В СПОРТА

Асен Минчев написа втора част на „Легенди на българския спорт“

Писателят Александър Томов представя книгата на журналиста Асен Минчев (в дясно)

ПЕТЪР КИРОВ ВЛЕЗЕ В ЗАЛАТА НА СЛАВАТА ПО БОРБА

Петър Киров се пребори за Залата на славата. Носителят на два златни олимпийски медала е определян като „шампион чудо“.

Визитка:

Петър Киров е роден на 17 септември 1942 г. в село Калчево, Ямболско. Състезател е на „Академик“ (София). Двукратен олимпийски шампион – Мексико 1968 и Мюнхен 1972, три пъти световен шампион – Едмонтън 1970, София 1971 и Катовице 1974, четирикратен европейски първенец – Минск 1967, Берлин 1970, Мадрид 1974 и Ленинград 1976. Повече от десетилетие несменяем републикански шампион и победител в турнира „Никола Петров“, и пръв носител на неговия „Златен пояс“ (1971 г.). Спортист № 1 на България за 1970 г. и за 1971 г. Женен е, има дъщеря и син.

Двукратният олимпийски, трикратен световен и четирикратен европейски шампион по класическа борба Петър Киров стана шестият българин, който влезе в Залата на славата в Оклахома (САЩ). Легендарният български борец получи специален плакет лично от президента на Международната федерация по борба (ФИЛА) Рафаел Мартинети на церемония в спортния комплекс „Гейдар Алиев“ преди финалите от петия ден от финалите на световното първенство по борба в Баку (Азербайджан), където беше специален гост. Проф. Киров се пребори за Залата на славата на връх 65-ия си рожден ден.

Киров е шестият българин, удостоен с тази чест. Досега петима наши сънародници – четирима борци и един ръководител, са получили това голямо признание. Те са по двамата в отделните стилове. При свободняците са олимпийският, седемкратен световен и седемкратен европейски шампион Валентин Йорданов и носителят на пълен комплект медали от олимпийски игри Еньо Вълчев. При класиците са двукратният олимпийски, трикратен световен и шесткратен европейски шампион Армен Назарян и трикратният олимпийски вицешампион, петкратен световен и петкратен европейски първенец Александър Томов. Професор Райко Петров получи признание като ръководител и деятел с огромни заслуги за развитието на борбата.

„През 1965 г. именно в Баку започна моята кариера – заяви Петър Киров. – Тук беше първият ми международен турнир и приемам като знак на съдбата, че това престижно отличие на ФИЛА идва при мен именно в Баку след 42 години. Приемам го като поредното признание за българския спорт, който винаги е давал самочувствие на нашата малка държава.“ Освен българина в Залата бяха приети унгарецът Чаба Хезедюш и руснакът Михаил Мамаишвили, които са президенти на своите национални федерации по борба и членове на изпълкома на световната централа. Шампионът Киров в категория до 52 kg. в класическа борба е уникален случай. Той започва заниманията си с борба едва след като е отбил военната си служба на 21 години през 1963 г., в Ямбол при треньора Панталей Боев. Първото му състезание е селската спартакиада в с. Маломир. През 1964 г., на една от поредните селски спартакиади, специалистите го забелязват и малко след това го викат в националния отбор.

След една година редовни занимания и усилни тренировки става шампион на България в категорията си. След още една година вече е балкански шампион.

През 1967 г. става и европейски шампион на първенството в Минск, в конкуренция със световния шампион Риболко (Русия). Наричат го вече шампионът „чудо“. На олимпиадата в Мексико през 1968 г. помита противниците си и спечелва олимпийската титла. Липсва му единствено световната титла, поради факта, че не е участвал на шампионат на планетата.

През 1970 г. в Едмонтън (Канада), безапелационно печели световната титла и има вече пълна колекция златни медали от всички първенства на планетата – само за пет години. Същата година става спортист номер едно на България. През 1971 г. отново е световен шампион и отново спортист номер едно на България. На олимпийските игри в Мюнхен през 1972 г. печели втора олимпийска титла. Шампионът „чудо“ печели трета световна титла през 1974 г. Завършва уникалната си спортна кариера на олимпийските игри в Монреал през 1976 г., след контузия в първата среща на игрите.

Контузията го лишава от трета олимпийска титла.

Общо е спечелил над 50 златни медала от международни турнири и шампионати.

Уникалното в неговия спортен живот е, че шампионът „чудо“ не е възпитаник на спортно училище, спортен интернат или спортна рота.

Участвал е в международния турнир „Никола Петров“ 11 пъти и толкова пъти е бил шампион. Спечелените 11 златни медала от 11 участия са след победи над 11 различни руски борци и световни шампиони. Този успех не е постигнат от друг български или световен борец. Награждаван е с много спортни, държавни и правителствени отличия. Спортист е на петдесетилетието за своя клуб „Академик“, за който се състезава до края на кариерата си. Уникален при него е също и фактът, че през цялата си кариера се състезава само в една и съща категория – 52 kg. Спортист на века за „Академик“. Преподавател в Националната спортна академия (НСА), доктор на науките, професор. Ръководител е и на катедра „Борба и джудо“ на НСА.

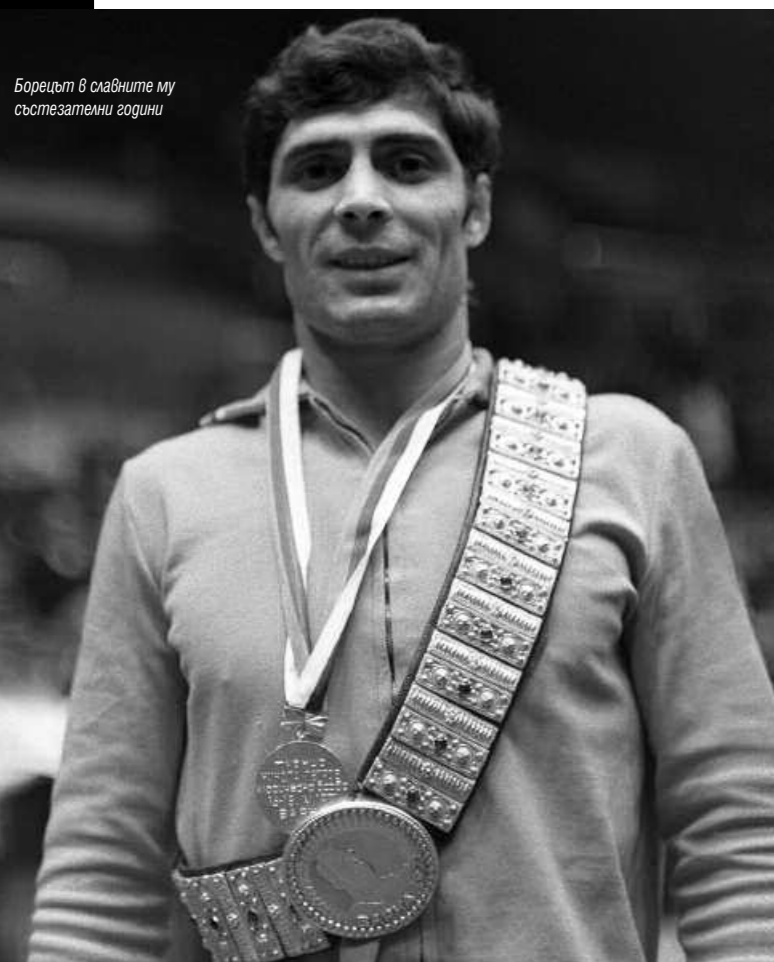
Проф. Райко Петров, ректор на НСА и заместник-председател на БОК, връчва специалния плакет и медал, удостоверяващи членството на Петър Киров в Залата на славата

Сашо Томов (вляво) също беше приет в Залата на славата по борба

Петър Киров винаги е опора за младите таланти в борбата, на които преподава и в НСА

Борецът в славните му състезателни години

На снимката горе: Исак Коен, Никола Аладжов и Йото Дрянговски (отляво надясно). Коен и Дрянговски са между пионерите на тениса на маса у нас и дългогодишни преподаватели по дисциплината

75 ГОДИНИ ТЕНИС НА МАСА В БЪЛГАРИЯ

Тенисът на маса е един от най-практикуваните спортове в света. Международната федерация е сред първите пет на планетата по броя на своите членове. Играта с малката топка обичат милиони. Най-богатият човек в света Бил Гейтс, който има специална зала в своя дом и играе всеки ден минимум по един час, твърди, че няма друг такъв спорт, който да поддържа всеки миг концентрацията, да провокира непрекъснато човешкия мозък към активна дейност, да поддържа физическия тонус.

Началото на играта с малката топка

В края на втората половина на XIX в. в Англия при лошо време се е играл т. нар. салонен тенис. По-късно той е пренесен върху две отделни маси, като топчето е трябвало да се прехвърля през пространството между тях. След това масите се съединяват в една, разделена на две равни части и с госта по-висока от днешната мрежа. Годината е 1874. През 1887 г. „миниатюрният тенис“ от Острова се пренася в САЩ, след това играта пленява руснаци, германци, унгарци, японци, а в днешната суперсила Китай тя става популярна едва през 1923 г.

Целулоидното топче е създадено от английския инженер Гиб. Името на играта пинг-понг е дадено заради звука от удара на топчето по масата. Названието е патентовано през 1907 г. Във Франция обаче я наричат пим-пам, в САЩ – фиф-ваф.

Правилата са създадени в края на XIX век в Англия, където играта официално е призната за спорт. Играе се до 30 точки, сервисът се бие направо в противниковото поле, ракетите са различни от днешните, а облеклото – строго официално. Гумената покривка на ракетата се появява едва през 1902 г. и неин откривател е англичанинът Гуг.

Международната федерация (ИТТФ) се учредява на 15 май 1926 г., а първият ѝ конгрес е същата година от 6 до 12 декември в Лондон и в него участват представители на 9 държави. На първия ѝ президент Айвън Монтегю (Англия) принадлежи и рекордът по най-дълго управление – той е начело на организацията цели 40 години. България става член на ИТТФ през 1950 г. А 14 години преди това, през 1936 г. официалното име на играта става тенис на маса.

Назад в миналото

На 28 декември 1932 г. 20 почитатели на тениса на маса създават първия пинг-понг клуб в България. Обличат екипи в бяло и червено. Няколко месеца след това се провежда официално състезание на всички играчи от страната. Победител е Васил Младжов, но цели 16 години отделят този турнир от първото републиканско първенство за мъже през 1949 г. Година след тях първенец излъчват и жените. В историята като първи шампиони остават имената на Владимир Хаджистоянов и Ана Бояджиева. А четвъртото място на Стефан Шивачев само е подсказвало, че идват години на превъзходство на рекордьора по титли у нас – 8 пъти със златния медал.

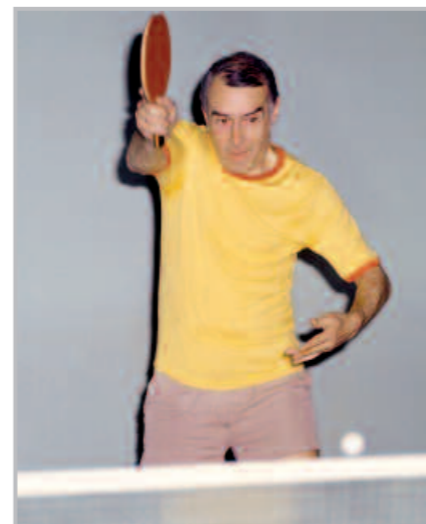
27 години след първото световно първенство в Лондон (1926 г.) на шампионата в Букурещ е дебютът и на българските отбори. През 1958 г. в Будапеща се основава Европейския съюз по тенис на маса (ЕПТЮ), там се състои и първото европейско първенство – България е сред 16-те участващи в него държави. Шест години по-късно се провежда и първата Балканиада.

У нас от 1954 до 1961 г. 8 поредни пъти на върха при тенисистките е Надежда Хаджииванова, която и до днес е №1 по индивидуални републикански титли – 13, в добавка още със 7 при женските двойки и 6 при смесените. През тези години списъкът на шампионите ни при мъжете е разнообразен – Шивачев, Каранешев, Сладкаров, Герджииков. Те откриват пътя към световната сцена на следващото поколение – Христова, Нейкова, Дойчинова, Рангелова, Бешевишки, близнаците Великови, Дамянов, Парадов, Китов и др. А през 1978 г. иззряват звездите на Даниела Гергелчева и Иван Стоянов – за тях са титлите в индивидуалната надпревара и на смесени двойки. Дребничкото момчицгаградско момиче

ще превземе европейския връх

през 1990 г. в Гьотеборг, а шампионът за пионери от Габрово ще запише срещу името си 6 участия на световни първенства и 11 на тези на Стария континент. Двамата и с Мариано Луков (първият българин с място сред 16-те най-силни в индивидуалната надпревара в света), начело с треньора Ангел Калчев, постигат най-доброто българско класиране в Световната лига – четвърто място. Стефан Стефанов и Джават Хасанов са дръзите двамата в синия мъжки тим тогава, а редом до европейската шампионка Гергелчева, която е единствената българка, играла в мъжкото ни първенство, опит вече е набирала и днешната лидерка на националките ни Каталина Вичева-Гатинска.

През периода 1983-1987 г. столичните студентки са водени от покойния треньор Йото Дрянговски, който в Световния алманах е посочен сред четиримата души с най-богат архив от световните първенства.

Стефан Шивачев е ненадминат рекордьор по спечелени републикански титли – осем пъти той се окичва със златния медал

През 1988 г. в Сеул 48 жени и 81 мъже са първите олимпийци по тенис на маса. Сред тях са Гергелчева (тя участва и на игрите в Барселона) и Луков.

В 75-годишната история на тениса на маса у нас 1991 г. също е знаменателна. От Гренада 15-годишният Костадин Ленгеров си тръгва със златото при кадетите, дублирано след това при юношите, но вече с националния екип на Австрия.

От три години в мъжкия ни първи състав е натурализираният бивш световен шампион в отборното с Китай Фенг Це, който за съжаление остана първа резерва за олимпиадата в Атина, но с надежда да е в групата ни за Пекин догодина. От няколко месеца с български паспорт е европейският шампион при юношеските двойки Станислав Голозанов. Специалистите прогнозираят добро бъдеще за 19-годишния москвичанин.

В България семейството на тениса на маса също, както в света, е многолюдно –

във федерацията членуват 88 клуба,

държавните първенства са в пет възрастови групи, 345 са елитните състезатели в „А“ и „Б“ групи при мъжете и жените. Националните отбори са винаги сред участниците на световните и европейските първенства, а последният успех е мястото на женския ни състав сред 16-те най-силни на Стария континент.

Вече над 25 години българските национали са облечени с екипите на „Тибхар“. Нейният президент Ервин Берг винаги е подчертавал, че възходът на немската фирма е свързан с големия успех на Гергелчева.

Сегашният председател на Българската федерация по тенис на маса Стефан Китов е под номер 13 (първ при

учредяването на Републиканската секция през 1948 г. е избран Николай Попов). Фаталното число не му пречи да управлява любимия си спорт трети мандат. По случай юбилея на играта с малкото топче той, заместникът му във федерацията Иван Иванов, почетният председател на Откритото първенство на България Огнян Герджииков и Пузант Касабян (председател на Българската федерация по бадминтон) бяха наградени от председателката на БОК Стефка Костадинова със златна значка за принос към Олимпийското движение. Специален плакет за постигнати успехи и по повод юбилея връчи и председателката на ДАМС Весела Лечева.

Открито първенство на България

Рождената дата на този шампионат е преди 48 години, като в различни периоди е носел и други имена и се е провеждал в различни градове у нас. България има свои победители в надпреварата като Даниела Гергелчева, Александър Сладкаров, Стефан Китов, Стефан Стефанов, Джават Хасанов, Иван Стоянов, Каталина Вичева-Гатинска и др. Последните български успехи бяха в отборната надпревара при жените (2003 г.) и мъжете (2005 г.). Състоялото се поредно издание на Откритото първенство на България в столичната зала „София“ (20-23 септември 2007 г.) беше последната проява, свързана със 75-годишния юбилей. В него участваха 132-ма състезатели от 14 държави – Франция, Австрия, Русия, Беларус, Люксембург, Украйна, Румъния, Гърция, Италия, Словакия, Холандия, Сърбия, Белгия и България.

Нашият европейски шампион – Даниела Гергелчева

БРОЙ 10

СТЕФКА КОСТАДИНОВА Е ИЗБРАНА
ЗА ВИЦЕПРЕЗИДЕНТ НА СВЕТОВНАТА
АСОЦИАЦИЯ НА СПОРТИСТИТЕ ОЛИМПИСЦИ

„ЦИНЕР“ Е НАЙ-НОВИЯТ ПАРТНЬОР НА БОК

ВС СТАДИОН ЩЕ Е ЕПИЦЕНТЪРЪТ

ОЛИМПИСКО ПРИЗНАНИЕ
ЗА ДРЕВНАТА ИГРА

МНОГОЛИКИЯТ АЗИАТСКИ ГИГАНТ

ДИМИТЪР ЗЛАТАНОВ В ЗАЛАТА НА СЛАВАТА

БОК И ПИБ НАГРАДИХА
„ОЛИМПИСКОТО БЪДЕЩЕ НА БЪЛГАРИЯ“

ЗНАЧКИ НА БОК ЗА „СПЕШЪЛ ОЛИМПИС“

ЕДНОГОДИШНИ СТИПЕНДИИ
ЗА ВУЗ ОТ „САМСУНГ“ ЗА СИРАЦИ

СТАРТИРАТ МЛАДЕЖКИ ОЛИМПИСКИ ИГРИ

СТЕФКА КОСТАДИНОВА Е ИЗБРАНА ЗА ВИЦЕПРЕЗИДЕНТ НА СВЕТОВНАТА АСОЦИАЦИЯ НА СПОРТИСТИТЕ ОЛИМПИЙЦИ

Стефка Костадинова получи поредното голямо международно признание. Световната рекордьорка в скока на височина и председател на БОК беше избрана за първи вицепрезидент на Световната асоциация на спортистите олимпийци. Това стана на IV Генерална асамблея в Музея на спорта в Лозана, където участваха представители на 112 страни. Доверие за олимпийската шампионка в скока на височина и първа дама на родния спорт гласуваха 79 от 111-те делегати.

За президент на асоциацията беше избран Дик Фолсбъри (САЩ) – олимпийски шампион в скока на височина от изриите в Мексико през 1968 г. и кръстник на стила на скачане, при който летвата се атакува с гръб.

„Много съм щастлива – сподели Костадинова при завръщането си у нас. – От 47 кандидатури – за изпълнителен комитет, генерален секретар, вицепрезидент и президент – само аз и Амадо Дибоя получихме най-много гласове за изпълкома. С мнозинство ме избраха и за първи вицепрезидент. Приемам избора като признание за България.“ Дейното участие на Стефка Костадинова на предишното заседание на асоциацията през август в Осака (Япония) я изведе до отговорния пост.

Световната асоциация на спортистите е четвъртият стълб в олимпийското движение след МОК, националните олимпийски комитети и олимпийските федерации. Организацията, която вече има за вицепрезидент българка, има за цел да събира и интегрира спортисти в олимпийското движение. Тя е двигателят на промени в някои от спортите, както и в олимпийските изри. Тенденцията е налагането на атрактивни дисциплини и състезания, които да привличат младите хора.

Кандидати за Изпълкома бяха над 30 именити спортисти, но само севет намериха място в престижната управа. За втори вицепрезидент беше избрана канадката Шармен Круз – сребърна медалистка от изриите в Лос Анджелис през 1984 г. в бягането на 4 по 400 м. В борда влязоха още двамата олимпийски шампиони в плуването – Дайчи Сузуки (Япония), носител на титлата от Сеул '88, и Кирен Пъркинс (Австралия) – двоен златен и сребърен медалист от Сидни 2000. Форумът в Лозана беше открит от президента на МОК Жак Рог. На официалната вечеря белгиецът лично поздрави Костадинова за избора ѝ. Хирургът не крие симпатиите си към чара на най-популярната българка в спорта и ѝ предрече забележима кариера в олимпийското движение. Повечето от делегатите се снимаха с Костадинова пред летвата, изложена в Музея, на височината, с която преди 20 г. тя стана световна шампионка – 209 см.

На асамблеята в Лозана присъстваха също генералния сек-

ретар на БОК Белчо Горанов и единствената българска спортистка с пълен комплект медали от една олимпиада – Ваня Гешева. Именитата ни състезателка в каяка представлява Българската асоциация на спортистите олимпийци.

Малко след това видни олимпийски шефове затрупаха Стефка Костадинова с поздравителни телеграми по случай избора ѝ. Президентът на МОК Жак Рог първи прати телеграма до българката, въпреки личните си пожелания на място в Лозана. Последва го шефът на Европейските олимпийски комитети Патрик Хику, който неведнъж е казал, че Стефка е неговият фаворит за член на МОК от България.

Към добрите пожелания се присъедини спортният директор

на МОК Кристиан Дюби и изпълнителният директор на НОК на Великобритания Саймън Клег. „Сигурен съм, че с вашия професионализъм ще помогнете на спортистите да намерят своята роля и място в модерното общество“, пише в посланието на Сергей Бубка.

Новото ръководство на асоциацията – Кирен Пъркинс (Австралия), Дайчи Сузуки (Япония), Стефка Костадинова, Дик Фолсбъри (САЩ), Шармен Круз (Канада), Жоел Бузу (Франция), избран за ковчежник (от ляво на десно)

„ЦИНЕР“ Е НАЙ-НОВИЯТ ПАРТНЬОР НА БОК

Немската компания ще облича олимпийците ни до игрите във Ванкувър

Легедарният алпиец Петър Попангелов, Франк Буриг – изпълнителен директор на „Цинер“, Стефка Костадинова – председател на БОК и Бенчо Горанов – генерален секретар на БОК, на подписването на договора

Българският олимпийски комитет и германската фирма за спортна екипировка „Цинер“ станаха партньори за следващите три години. Това е факт след подписването на договор между председателя на БОК Стефка Костадинова и изпълнителния директор на немската компания Франк Буриг.

Контрактът стана възможен благодарение на съдействието на MAHsport, представител на „Цинер“ за страната ни.

Компанията се ангажира да облича българските олимпийски делегации за всички зимни състезания през следващите три години. Акцентът ще е участието ни на Младежкия олимпийски фестивал в Полша през 2009 г. и зимните олимпийски игри във Ванкувър през 2010 г. С дрехите на „Цинер“ българските спортисти бяха на европейския фестивал в Хака (Испания) през февруари т.г., където 17-годишният Радослав Янков спечели златен медал в сноуборда. Има опция контрактът да бъде продължен и до зимните игри в Сочи през 2014 г.

„Това е първият ни договор с олимпийски комитет – заяви Буриг на церемонията в столичния парк-хотел „София“. – Много сме горди да сме партньор на БОК. Олимпийският ви комитет и българските спортисти са правилния партньор за нас. Мисля, че сътрудничеството ни ще бъде от полза и за двете страни. Това е нова фаза в нашата работа. Искаме да изпълним стремежите ни със съдържание и затова ще ни помогнат българските спортисти.“

Представителят на германската фирма беше гаран от г-жа Костадинова с юбилейна сребърна монета на БОК, на която е изобразен скокът на височина на световната рекордьорка. „Още тази година ще получим от „Цинер“ 40 екипа с логото на БОК – заяви генералният секретар на централата ни Бенчо Горанов. – Те няма да са олимпийските, които ще бъдат изработени по-късно.

За първи път наша делегация беше снабдена с екипировка на толкова високо ниво по време на зимния младежки фестивал в Хака през тази зима и затова решихме да продължим сътрудничеството си. Бяхме изпратили апел за спонсорство до най-големите компании в света. Целяхме да са световна марка и да отговарят на всички изисквания за обличане на делегациите ни.“

Фирмата „Цинер“ вече 60 години се е специализирала в изработката на спортно облекло и ръкавици. Тя се ръководи от Франк Цинер, който е трето поколение на фамилията. Компанията е основана през 1947 г., когато в Оберамергау Франк Цинер-старши прави фабрика за ръкавици. През 1950 г. синът му Ернст и дъщеря му Герда поемат компанията, а две години по-късно, стимулирани от известния скиор от Гармиш-Партенкирхен Мирл Бухнер, започват производството на първите ски ръкавици. В момента фирмата е един от най-големите производители на зимни ръкавици в Европа. Тя прави продукцията си в Унгария и Далечния Изток, но и до днес моделите се изработват в Оберамергау.

През 1992 г. за първи път освен ръкавици компанията пуска в продажба и облекла за ски и сноуборд с марката „Цинер“. През 2005 г. „Цинер“ представя една напълно нова линия – ZNR by Ziener – екипировка за всички, които обичат сноуборда. В момента „Цинер“ осигурява екипировка и аксесоари за Австрийския ски съюз, Германския ски съюз, Съюза на ски учителите в Германия, Ски съюза на Бавария, за чешкия отбор по ски скок, Българската федерация по ски и на други национални отбори.

Наскоро БОК си осигури и други два нови спонсора. Това са компаниите „Литекс комерс“ и „Слънчев бряг АД“. Двете компании вече са включени в категорията „Партньори на олимпийския комитет“. Договорите с тях са за по три години. Така общият брой на спонсорите на БОК е шест. Другите са Първа инвестиционна банка, вносителите на автомобили „Мото-Пфое“, германският концерн за спортна екипировка „Пума“ и „Джет сет спортс“.

Организационният комитет на зимните олимпийски игри във Ванкувър през 2010 година избра австралийската компания David Atkins Enterprises (DAE) за продуцент на церемониите по откриването и закриването на игрите, както и за връчването на медалите

ЕКИПЪТ

Това няма да е ново за Дейвид Аткинс, който е работил по двете най-важни церемонии на игрите в Сидни през 2000 г. и за 15-ите Азиатски игри в Доха (Катар) миналата година. Във Ванкувър екипът ще използва световноизвестни специалисти като Жак Лемин, Ян Пуул и Катерин Уеби, които са работили за олимпийските игри в Калгари през 1988 г., Сидни през 2000 г. и Турин 2006 г., Игрите на Британската общност и други международни прояви.

За DAE работят още топимена от канадската музикална сцена като Сам Фелдман, Брус Алън и Дан Фрейзър, режисьорът и имиджмейкър Ерик Вилньов и артистичният режисьор на церемониите на Азиатските игри в Доха Игнатис Джонс. Марти Кулич, програмен режисьор на оргкомитета, церемониите и културното обслужване, оформя цялостния облик на тима.

ЕДНО СЪБИТИЕ, ТРИ ЦЕРЕМОНИИ

За първи път в историята на олимпийските игри откриването, закриването и награждаванията ще са на закрито на ВС стадион. Разположен в сърцето на центъра на Ванкувър, ВС стадион е най-голямото покрито спортно съоръжение в Северна Америка с 55 хиляди седалища места. XXI зимни олимпийски игри ще бъдат открити на 12 февруари 2010 г. на ВС стадион и ще бъдат закрити 17 дни по-късно – на 28 февруари.

Церемониите по награждаването на победителите, които ще се излъчат в региона на Ванкувър, също ще бъдат на основния олимпийски стадион. Шампионите от Уистлър – в повечето от дисциплините на алпийските ски, северните ски и пързаланията, ще бъдат награждавани на специално място с капацитет 8000 човека в самото едноименно селище.

Откриването на Паролимпийските игри също ще е на ВС стадион на 12 март 2010 г., а закриването на 21 март в Уистлър.

ВС СТАДИОН ЩЕ Е ЕПИЦЕНТЪРЪТ

ОЛИМПЕЙСКО ПРИЗНАНИЕ ЗА ДРЕВНАТА ИГРА

Спортът в България вече е с олимпийски ранг, чака одобрение от Общото събрание на БОК

Стефан СЕРГИЕВ, Президент на БФСШ

Шахматът е един от най-древните спортове, с многовековна история. Възникнал през VI-VII век в Индия, той бързо се разпространява почти по всички краища на света. В нашата страна шахматната игра е била известна още от времето на Първото българско царство. През България минава един от пътищата за неговото проникване в Европа. За това има безспорни доказателства:

– Намерените костни фигурки при археологическите разкопки край Плиска и Велики Преслав, които археолозите определят като шахматни фигури и ги датират към IX-X век;

– Сведенията, съдържащи се в „Българска апокрифна летопис“, за времето на кан Крум, когато се готви да превзема Цариград;

– Данни за широкото разпространение на играта, съдържащи се в „Шестогнев“ на Йоан Екзарх;

– През средните векове в България са били широко разпространени две разновидности на шахматната игра – Буляр и Боляр шах.

Широкото разпространение на играта и най-важното – проникването ѝ в бита на хората, довежда до необходимостта да се организират и провеждат състезания, да се създадат организации, които да ги ръководят. По време на олимпийските игри в Париж

през 1924 г. се създава Международната федерация по шахмат

и се провежда индивидуален шахматен турнир от аматьори – шахматисти. В следващите години шахмат-

ният живот в света бързо се активизира и достига много широка популярност. От 1927 г. Международната шахматна федерация (ФИДЕ) започва сама да организира и провежда шахматни олимпиади. Още тогава се обсъжда идеята спортът да бъде включен в програмата на олимпийските игри. Основна пречка се оказва невъзможността да бъде установена границата между аматьорския и професионалния шахмат. Затова в първите шахматни олимпиади участват любители шахматисти. Днес в тях играят отбори от над 160 страни в света с повече от 2000 мъже и жени. Шахматът е един от най-популярните, масови и полезни спортове, за чието практикуване няма никакви ограничения. Провеждат се най-различни състезания – индивидуални и отборни, континентални и световни, за деца, юноши и девойки, за мъже и жени, за хора с увреждания, за ветерани и др.

На 109-ата сесия на МОК, проведена в Сеул на 17-18 март 1999 г., Международният олимпийски комитет взема решение за признаване на шахмата за спорт и Международната федерация по шахмат (ФИДЕ) е включена в Асоциацията на признатите от МОК международни спортни федерации (ARISF). Подписано е предварително споразумение между Хуан Антонио Самаранч – президент на МОК, и Кирсан Илюмжинов – президент на ФИДЕ, за включването на шахмата в олимпийските игри. В резултат на това през 2000 г. по време на олимпийските игри

в Сидни се играе демонстративен мач

от две партии между В. Ананд (Индия) и А. Широв (Испания), който предизвиква много голям интерес.

Въз основа на решението на МОК Международната федерация по шахмат предприема широкомащабна дейност за признаване на шахмата за олимпийски спорт от Националните олимпийски комитети в отделните страни. Досега той е признат за спорт в повече от 80 страни и е включен в Националните олимпийски комитети на 65 страни, като 23 са от Европа, сред които – Армения (олимпийски шампион за мъже от Турин 2006 г.), Русия, Грузия, Азербайджан, Беларус, Хърватия, Чехия, Холандия, Полша, Македония, Испания, Швейцария, Португалия, Турция и др. По обхват на всички организационни структури и изградена квалификационна система за световно първенство ФИДЕ отстъпва само на футболната – ФИФА. Ползата от системни занимания с шахмат е безспорна и това е доказано отдавна. Затова в много държави развитието и популяризирането на шахмата е държавна политика и за него се отделят изключителни грижи. Той е включен в учебните програми на училищата, на него се гледа като на важна част от възпитанието на погростащите – САЩ, Русия, Китай, Индия, Канада, Холандия, Германия, Франция, Испания, Турция, Беларус, Унгария, Чехия, Гърция, Аржентина, Венецуела и др. За съжаление нашата страна все още не е сред тях. На шахматните олимпиади

българските шахматисти дебютират през 1939 г.

в Аржентина. И докато 6-о място през 1956 г. в Москва се приема като сензация, вече 50 години българските отбори са сред най-добрите:

– през 1968 г. – националният отбор, мъже (Милко Бобоцов, Георги Трингов, Никола Пъдевски, Атанас Коларов, Иван Радулов, Пейчо Пеев, треньор Павел Иванов) печели бронзовите медали, а Г. Трингов става индивидуален победител на II дъска;

– през 1974 г. националният отбор, жени (Татяна Лемачко, Антонина Георгиева-Драгашевич и г-р Венка Асенова, треньор Александър Цвѐтков) прави пробив и на женските олимпиади, като в Меделин (Колумбия) се класира на 3-то място и завоюва бронзовите медали;

– през 1984 г. националният отбор, жени (Маргарита Войска, Румяна Гочева, Павлина Чилингорова и Стефка Савова, треньор Румен Ангелов) е втори. Това е връхът в историята на българския шахмат;

– през 1994 г. мъжкия национален отбор заема 4-то място на олимпиадата в Москва, като успя да победи безспорно най-силния отбор в света – Русия. Днешният национален отбор на България има в актива си 3 победи над руснаците на шахматните олимпиади, нещо, което не е било по силите на нито една страна в досегашната 80-годишна история.

Представителите на България през 2005 г. станаха носители на 4 индивидуални световни титли: Веселин Топалов – за мъже; Антоанета Стефанова – за жени, Любчо Спасов – за ветерани, и Веселин Георгиев – за хора с увреден слух, но нито един от тях

не получи необходимото държавно признание.

Ако тези успехи бяха постигнати в друга страна, шахматът щеше да се ползва с необходимото признание и уважение. Щеше да бъде издигнат в държавна политика. Защото наред с всичко той е и изключително полезен спорт, който способства за възпитанието на личността, развива абстрактното мислене, бързата и правилната оценка на всяка ситуация и вземането на най-точното решение за реалност. Може да звучи парадоксално, но често чуваме оправдания за подценяването на шахмата и шахматистите в България, че на него не се обръща сериозно внимание, защото не е олимпийски спорт.

Идеята шахматът в България да бъде признат за олимпийски спорт не е нова. Това е мечта на поколения български шахматисти. Досега са правени редица опити – кои по-плахи, кои по-гръзки. Уверение, че шахматът има място в олимпийското семейство изказва още генерал Владимир Стойчев през 1959 г., когато посреща студентите шахматисти, завоювали световната титла от първенството в Будапеща. В края на 1997 г. Българският олимпийски комитет най-сетне признава Българската федерация по шахмат, а след като през 1999 г. Международният олимпийски комитет призна шахмата за спорт, вече няма пречки шахматът на стане равноправен олимпийски спорт.

Според правилата на МОК, за да бъде даден спорт включен в програмата на Олимпийските игри, той

трябва да отговаря на определени критерии.

Спортовете, практикувани от мъже, да се играят поне в 75 държави на 4 континента, а тези от жени – в 40 държави на 3 континента. За да бъде включен в програмата на зимните олимпийски игри, един спорт трябва да се практикува широко в поне 25 страни на 3 континента. Спортовете се включват в олимпийската програма най-малко 7 години преди следващите олимпийски игри, след като не се допускат никакви промени. Шахматът отговаря на всички условия. Затова ФИДЕ вече години наред работи упорито за признаването му за олимпийски спорт. Българската федерация по шахмат и българските шахматисти не можеха повече да стоят настрана и да бъдат пасивни. На заседанието на Управителния съвет на Българската фе-

дерация по шахмат на 21 юли 2007 г. беше взето решение да се отпрати нова молба за признаване от страна на БОК на шахмата в страната за олимпийски спорт.

За нас признаването на шахмата за олимпийски спорт и включването му в олимпийското семейство на спортовете означава:

– Признание за всеотдайността и големия труд на стоиците дейтели, треньори и състезатели през годините, за постигнатите резултати в популяризирането на шахмата и превръщането му във всенародна игра;

– Признание за големите успехи на българските шахматисти, доказали, че са едни от най-силните в света;

– Авторитет и самочувствие в предстоящите срещи на международното поле за защита честта на българския шахмат и българския спорт;

– Допълнителен стимул за погростащите, занимаващи се с шахмат, тръгнали по трудния път на усъвършенстване спортното майсторство;

– Допълнително финансиране и оценяване по достойнство труда на треньори, състезатели и шахматни клубове;

– Принос към усилията на Международната федерация по шахмат (ФИДЕ) и Европейския шахматен съюз (ECU) шахматът да стане част от олимпийската програма.

За подкрепа решението на УС на БФ Шахмат беше организирана и подписка сред шахматистите, членовете на шахматните клубове и любителите на шахмата в страната.

В нея се включиха много видни общественици

начело с омбудсмана на Република България Гиньо Ганев, патриарха на съвременната българска литература академик Антон Дончев, проф. Андрей Пантев, проф. Александър Воденичаров, проф. Огнян Герджиков, проф. Стефан Данаилов – министър на културата, много художници, поети и писатели, артисти, дейци на науката и изкуството, педагози, лекари, инженери, бизнесмени и мениджъри, ученици и пенсионери, експерти и работници – представители на 64 професии. За по-малко от един час, 38 народни представители от всички политически сили подкрепиха подписката. В подписката се включиха 33 шахматни клуба: ШК „Г. Даскалов“ (Вн) – 510 подписа; ШК „Феникс“ (Сф) – 420; ШК „Н. Войнов“ (Вг) – 373; ШК „Виктори“ (Бл) – 362; ШК „А. Алехин“ (Кз) – 314; ШК „Енергия 21“ (Дч) – 252; ШК „Казанлък“ (Кз) – 200; ШК „Шумен 2005“ (Шм) – 193; ШК „Традекс“ (Дз) – 150; ШК „Осогово“ (Кн) – 133; ШК „Темп“ (Сл) – 128; ШК „Свиленград 2004“ (Сг) – 116; ШК „Дебют“ (Ор) – 104; ШК „Ю. Бендерев“ (Пк) – 104; ШК „Локомотив“ (Мз) – 100 и др.

В подкрепа на молбата на Българската федерация по шахмат в страната гостува президентът на Европейския шахматен съюз Борис Кутин, който участва в състава на делегацията, която връчи подписката, съдържаща 4762 подписа, на председателя на Българския олимпийски комитет Стефка Костадинова. Копие от нея беше връчена и на председателя на Комисията по въпросите на децата, младежта и спорта в Народното събрание Светослав Спасов.

На заседанието на Изпълнителното бюро на Българския олимпийски комитет на 17 октомври 2007 г. молбата на Българската федерация по шахмат беше уговорено с пълно мнозинство. Шахматът в България вече е равноправен на олимпийските спортове. Не се съмняваме, че това решение ще бъде потвърдено и от предстоящото общо събрание на Българския олимпийски комитет.

МНОГОЛИКИЯТ АЗИАТСКИ ГИГАНТ

Столицата на Китай по пътя към Игрите
на XXIX Олимпиада

Боряна ТОНЧЕВА, БНТ, Пекин – София

На 8 август 2007 г. Пекин увери света, че вече е готов да посрещне XXIX Олимпийски игри. С пищен спектакъл на историческия площад „Тянанмън“ домакините доказаха, че са царе на масовките и направиха заявка за не по-малко зрелищни церемонии по откриване и закриване на игрите след една година. Какво обаче се крие зад тази шумно рекламирана готовност? Струва ми се, че лъскавата опаковка се оказва малко „пясък в очите“ на световната общност. Останах с това впечатление след няколкодневната работна среща с представители на телевизиите, закупили права за излъчване на олимпийските игри. Домакините организираха кратка обиколка до някои от обектите – предимно в Олимпийския парк. От петте точки в тази екскурзия, единственият завършен обект беше гребният канал, открит през август със световното юношеско първенство по гребане. Строителството на останалите четири съоръжения

ЗАКЪСНЯВА

в различна степен, като най-тревожно изглежда положението със залата за спортна гимнастика. Там в края на ноември трябва да се състои тестово състезание. Повечето от строителните работи се извършват на ръка, човешкият фактор е основен. Евтината работна ръка не може да се замени с никаква техника. Странно, но гледката събужда аналогия с ранния социализъм у нас. Само дето то няма бригадирския ентузиазъм. Китайските работници се трудят кротко, зорко охранявани, те или ние, това е друг въпрос, от негодата физически развити момченца в униформи.

За работата на телевизиите от цял свят, особено за големите, които се нуждаят от дълъг подготвителен период, не по-малко притеснителен е фактът, че международният телевизионен център трябваше да бъде предаден до края на септември. Никои не се нае да прогнозира категорично кога евентуално ще се случи това.

Работата на журналистите по време на игрите е регламентирана в специална книга. В нея са описани условията за заснемане на исторически обекти, получаване на визи, изискванията за сигурност, специални временни разрешителни за шофьорите и всякакви подробности. Сякаш ни казват: „Постарахме се да облекчим вашата работа с ясни правила, но все пак внимавайте!“

Иначе един от най-сериозните проблеми пред организаторите на игрите е

СМОГЪТ

в китайската столица. Пекин ни посреща с топло и възрастност доста приятно време, отровено обаче от тежкия въздух. Домакините говорят за специална програма, свързана с ограничаване на вредните емисии. Започнали са я в края на 90-те години, когато решават да се кандидатира за домакин на олимпийски игри. Надяват се през август догодина слънцето да пробие мръсната мъгла над 11-милионния гигант и да зарадва участници и гости.

Градът е причудлива смесица от древни традиции, впечатляващи исторически забележителности, масивно и дори смазващо социалистическо строителство, гарнирано с лек западен повеи. Сладко-кисела миризма на китайска кухня се носи във въздуха. Върви в странна симбиоза с вида на любителните, на моменти направо досадни, местни жители. Общуването с тях е интригуващо, но не е лесно.

Някои, особено в търговските комплекси, са понаучили по няколко английски и руски думи. Шансът да се разбереш с повечето обаче е, ако си имал късмета някой да ти напише къде трябва да отидеш. Ако искаш да хванеш такси из града, трябва да се въоръжиш с

ТЪРПЕНИЕ

В редките случаи, когато попаднеш на спряло такси, те очаква дълъг пазарлък за цената. Тук имаме опит от ситуацията преди време на нашето летище и Централна гара. Възможно е максимално, както и повечето услуги и продукти са доста евтини.

МОК отнесе доста критики за избора на Пекин за домакин на олимпийски игри. Упреки са най-вече от страна на защитниците на човешки права. Едва ли краткият ми престой в китайската столица може да даде категоричен отговор на въпроса доколко изборът е бил удачен.

Със сигурност приятният спомен от посещението ми ще останат прекрасните цветни композиции на площада пред Забранения град. Физурките на различни спортисти, разположени сред умалени копия на най-прочутите исторически обекти, подготвяха Пекин за предстоящата щафета с олимпийския огън и бяха единственият знак за приближаващата олимпиада. Цялостното ми усещане от сравнението между нашия свят и това, което видях, е облекчение, че дъщеря ми е родена именно в България. И все пак напуснах Пекин с очакването да се върна тук след година. За да науча още нещо от тази пъстрота, да усетя отново на живо, за пети път, магията на олимпийските игри.

Градини пред входа в Забранения град

Храмът на плодородието в Забранения град

Олимпийското селище – проект

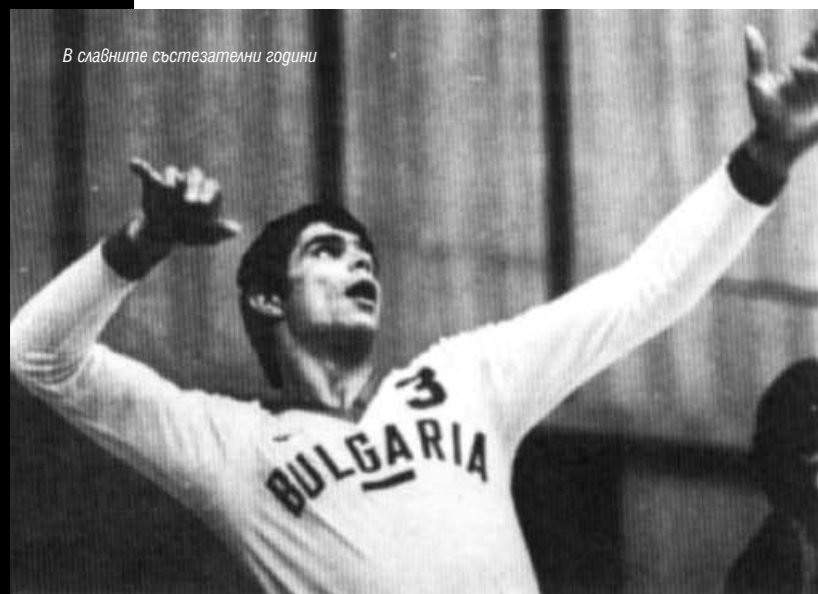
„Гнездото“ е почти готово

Най-коментираните и грандиозни решения на XXIX Олимпийски игри – комплексът за водни спортове „Водният куб“ и стадионът „Гнездото“ (като архитектурни проекти)

ДИМИТЪР ЗЛАТАНОВ В ЗАЛАТА НА СЛАВАТА

Златен пръстен, свитък и плакет получи най-добрият български волейболист на XX век в Холиоуки

В славните състезателни години

Най-добрият български волейболист за всички времена Димитър Златанов получи плакет, златен пръстен със символите на волейбола и свитък с първите правила на играта на церемония за това, че вече е приет за член на Залата на славата по волейбол в САЩ. Залата се намира в колежа на град Холиоуки, щата Масачузетс, там където е създаден волейболът. Точно там Уилям Морган е измислил играта през 1895 г. и е първият със свой кът. Залата съществува от 1985 г. Отворена е за посещения на 6 юни 1986 г. и до сега има 76 члена. Тази година бяха приети шест човека – нашият Димитър Златанов, Андреа Гардини (Италия), Карлос Нюзман (Бразилия), Боб Четвъртлик (САЩ), треньорът Юан Веймин (Китай) и плажната волейболистка Кери Потарс (Австралия). Българинът е избран за член на Залата със 70 процента от гласовете на избиращите.

Българинът беше в САЩ със съпругата си Мария, на която дължи постигнатото. „Тя отгаде сърцето и душата си на семейството, за да можем аз и синът ни Христо да се развиваме“, казва той.

Бащата на състезаващия се в „Копра“ (Пиаченца) Христо Златанов е първият българин, който е удостоен с тази чест. Церемонията беше на 11 октомври в родното място на играта. Обявеният за най-добър наш волейболист за всички времена попада случайно от баскетбола във волейбола, за да стане той негов живот и съдба. Нападателят има 8 шампионски титли на България с ЦСКА и 3 участия на олимпийски игри. През 1980 г. на олимпиадата в Москва българите печелят сребърните медали, а през 1972 г. са четвърти в Мюнхен. На световното първенство през 1970 г. в София са втори. Изгрял е в Меката на волейбола – Италия, в Япония, бил е треньор на ЦСКА, помощник-треньор на Васил Симов в националния отбор.

Златанов е единственият наш играч, който попадна сред 25-те най-добри волейболисти в света на XX век.

„Чувството да съм първият българин, избран за Волейболната зала на славата е особено, защото това е лично признание за работата, която съм свършил през годините като състезател. През това време имаше няколко кардинални промени в правилника на играта на волейбола. Това, което съм дал и на българския, и на световния волейбол, е признанието, което хората ми връщат и оценяват като полезно нещо, допринесло за играта в света. Това, естествено, е не само мое лично признание – да бъда там, където е създаден волейболът, то е и за българската школа. През 70-те и 80-те години нашият отбор беше винаги в челните редици на първенствата. Имахме солидно присъствие на световните форуми.“

Като най-впечатляващи в спортната си кариера Димитър Златанов определя два момента. На първо място това е световното първенство в София през 1970 г., където отборът ни играе на финала и губи злощастно от ГДР. „Тогав бях на 22 години и на такъв форум участвах за първи път. Беше и пред наша публика, всички очакваха да спечелим световната титла и ние наистина бяхме на крачка от нея. За съжаление не станахме първи, но след това ме обявиха за най-добър нападател в света.“

След 10 години на олимпийските игри в Москва националният тим, в които неизменно е и Златанов, отново играе на финал. Губим с 1:3 от руснаците, но в паметта му е останала силната игра на нашия отбор и това, че са

изненадали госта специалисти с достигането до битката за златото. Очаквало се на финала да изгрят Русия и Полша.

Болката на запаленците на волейбола е, че наши специалисти научиха повече от половината свят да играе тази игра, а сега на нас все нещо малко не ни достига за голяма победа. „Ще изляза от рамките на спорта, защото и в другите области все нещо не ни достига. В развитието на обществото се изграждат някакви личности и те придобиват знания, умения, реализират се в живота и могат да бъдат полезни за подобряване развитието на това общество. Това сме го доказали ние, спортистите, с резултатите си, оперните певци – с изявите по сцени, имаме инженери и архитекти, които също са добре известни, но отиват и работят в чужбина, за да се докажат. Защо нещо малко не ни достига? Защото ние, българите, не знаем да ценим и да уважаваме собствените си чедра и кадри. Те са създадени от България и след това, вместо да допринесат за развитието и за доброто на нашата страна, ние ги пренебрегваме и не им създаваме условия за развитие. Те си остават със знанията и с уменията забравени някъде си.“

Това е и една от причините Златанов повече от 17 години да живее и работи в Италия. Потърсил реализация навън, защото неговите виждания и разбирания не намерили почва за развитие тук. Сега го казва съвсем съзнателно и съвсем откровенно. Казва, че вече е на такава възраст, че може да си го каже с ръка на сърцето.

Димитър Златанов е живата легенда на българския волейбол

Димитър Златанов и другите новоприети членове позират с плакетите си

„През 1988 г. реших – майната му на всичко, ставам и отивам. След 20 години трудов стаж разбрах, че мястото ми не е тук, защото ще се боря срещу нещо, което не мога да преодоляя“, разказва Джими Златанов. Жал му е, че след като е работил в италианската волейболна действителност и е натрупал опит, каквото единици хора в България имат, никои у нас не го търси, за да направи нещо.

Дори парадоксално е, че за приемането му във Волейболната зала на славата той не е научил от нашата федерация, а му се обади запален фен, за да го поздравя. Когато става дума за най-добрия български волейболист на XX век, неизменно се стига и до неговия син – Христо Златанов. Не съжалева ли бащата, че синът му не играе с националния екип на България. „Аз го доведох на крака през 1996 г. от Италия тук. Председател на федерацията беше Валентин Заяков, а треньор Богдан Кючуков. Заяков на три пъти ми определяше срещи и не идваше. Кючуков не ни обърна внимание. Взехме самолета и се върнахме в Милано. Христо игра 7 години като национал на Италия, има 130 мача. Сега се очаква пак да го поканят. Доволен съм, че синът ми достигна нива, които и аз съм достигнал“, казва първият българин, член на Залата на славата по волейбол.

Като допълнение на добрата новина за избора на Димитър Златанов в Залата дойде и още една. „Ще ставам дядо за втори път“, казва с незабравимата си усмивка бившият волейболист.

БОК И ПИБ НАГРАДИХА „ОЛИМПЕЙСКОТО БЪДЕЩЕ НА БЪЛГАРИЯ“

Дебитни карти и почетни значки на наши млади таланти

Носителите на медали от Олимпийския младежки фестивал в Белград през юли от турнира по джудо Ивелина Илиева (злато, кат. 57 kg) и Димитър Христов (бронз, кат. 55 kg), и на бронз в джудото от фестивала през 2005 г. в Лияно (Италия) Ваня Иванова бяха наградени със златни значки на Българския олимпийски комитет и дебитни карти с парични награди от генералния спонсор на олимпийската централа Първа инвестиционна банка (ПИБ). Инициативата премина под мотото: „Олимпийското бъдеще на България“.

Същите отличия получиха и световните шампиони при юношите Александър Александров (гребана) и Александър Костадинов (класическа борба), както и носителят на сребърен медал от шампионата на планетата в свободния стил на борбата Исмаил Реџеб.

Със сребърни значки на БОК и за „Достоинство представяне“ на Олимпийския младежки фестивал в Белград през лятото бяха наградени Габриела Лалева (лека атлетика), Александрина Климентина (лека атлетика), Андреас Нейков (тенис) и Йовчо Йовчев (колоездене). Всичките 53-ма участници на форума в сръбската столица получиха и грамоти от БОК.

По време на награждаването в един от офисите на Първа инвестиционна банка председателката на БОК Стефка Костадинова връчи грамоти от МОК на Лора Василева и Надежда Павлова, спечелили първите места в конкурса на МОК „Спорт и фотография“. Всички отличени получиха и мобилни телефони от „Глобул“.

„Българският спорт отдавна е влязъл в Европейския съюз и затова бъдете горди, че сте български спортисти“ - заяви Костадинова.

14 златни и сребърни значки на Българския олимпийски комитет получиха българските призвори от световните игри „Спешъл Олимпикс“ в Шанхай. Отличията им бяха връчени от председателката Стефка Костадинова на церемония в хотел „България“. Отличията са изработени по поръчка на олимпийската ни централа в Италия от фирма „Бертони“.

На игрите в Шанхай делегацията ни спечели общо 12 медала, от които 6 златни, 5 сребърни и един бронзов. Храбър Натов (плуване) взе злато на 25 и на 50 м бруст, Юмю Халил (бадминтон) е със злато на индивидуално и сребро на смесени двойки, Анна Кръстева (лека атлетика) – със злато на скок дължина, Михаил Георгиев (лека атлетика) – със злато на дълъг скок и с бронз на 100 м, Бурхан Сали (лека атлетика) – със злато на 100 м и със сребро на скок дължина, Александър Кенанов (бадминтон) – със сребро на индивидуално и на смесени двойки, Борис Русалов (тенис на маса) – със сребро на смесени двойки с Цветелина Викторова, Десислава Янева (лека атлетика) – със сребро на дълъг скок. От спортистите бяха наградени още Тоня Кръстева, Николай Панайотов, Паулина Оргарска и Борис Русалов, както и треньорите Александър Александров, Даниела Димитрова, Стоян Денев, Боряна Туманова, Емил Иванов и Яна Колева.

На срещата присъстваха и спечелилите медали от предишните игри - Явор Митев (златен и бронзов медалист в алпийските ски от Нагано 2005) и Момчил Янчев (бронзов медалист на боче от Рим 2006). Получавайки сребърната значка на БОК, Момчил Янчев не сдържа вълнението си и каза „Обичам те“ на Стефка Костадинова пред всички присъстващи в зала „Десислава“. Малките олимпийци се сними със световната рекордьорка в скока на височина и непрекъснато я презръщаха и повтаряха: „Обичаме те!“.

Стефка Костадинова и генералният секретар Белчо Горанов раздадоха фланелки, шапки и други сувенири на децата.

Двамата се включиха и във фен клуба на атлетите от „Спешъл Олимпикс“ България и раздадоха много автографи.

Ръкувайки се с всеки един от присъстващите, Костадинова се обръщаше към тях и поздравяваше с думите „Приятели и шампиони“. Председателката на БОК сподели: „Имате повече медали от мен. Аз имам само един златен от олимпиада, а вие по дѣла. Наистина постигнахте изключително голям успех за България, това е бум в световния спорт, голямо постижение. Дано и участниците ни в Игрите в Пекин догодина завоюват толкова отличия, вие да сте им на кадем. Изключително се радвам, че направихме тази среща – шампион между шампиони. Чест е за нас да ви наградим. Благодаря и на всички ваши треньори, ръководители, родители. Вратите на БОК са отворени винаги за вас.“

Special Olympics

ЗНАЧКИ НА БОК ЗА „СПЕШЪЛ ОЛИМПИКС“

Трябва държавата и всички ние много сериозно да се замислим и да помагаме на тези родни спортисти.

Не може да се виждаме само един път в годината, когато са постигнали успех. Трябва да се срещаме, изслушваме, чуваме и решаваме проблемите всеки месец.“

Националният директор на „Спешъл Олимпикс“ – България Христо Христовозов благодари на Стефка Костадинова за вниманието и подкрепата, като разкри, че само три са Националните олимпийски комитети в Европа, които подкрепят местни подобни организации – тези на България, Албания и Хърватия.

Веднага след церемонията световната рекордьорка в скока на височина пожела да си направи обща снимка с всички атлети, треньори и ръководители, дошли от всички краища на родината. Всеки един искаше да се презърне с притежателката на заветните 209 см.

SAMSUNG

ЕДНОГОДИШНИ СТИПЕНДИИ ЗА ВУЗ ОТ “САМСУНГ” ЗА СИРАЦИ

11 малчугани получиха ваучъри
от корейския гигант

Сингапур е единият от двамата кандидати за домакин на първите Младежки олимпийски игри

На 11 деца, лишени от родителски грижи, корейският гигант „Самсунг“ пое едногодишната издръжка за следване във висше учебно заведение. Всеки месец сираците ще получават по 300 лв. От благотворителната кампания под мотото „Представи си да създадеш усмивка“ са събрани близо 50 000 лв.

Инициативата на Българския олимпийски комитет и „Самсунг“ стартира на 22 май и беше организирана от Българската федерация за деца, лишени от родителски грижи. Председателката на БОК Стефка Костадинова е лице на федерацията и патрон на кампанията.

През обявения период от всеки закупен продукт с марката на корейския гигант във веригата магазини „Техномаркет“ в страната бяха отделени по 3 лева. Продуктите от кампанията бяха маркирани със специален стикер.

Церемонията беше в столичната зала „Христо Ботев“. Тогава председателката на БОК Стефка Костадинова награди и най-добрите на демонстративния турнир в скока на височина, с който беше отбелязана 20-годишнината от световния ѝ рекорд от 209 см. В надпреварата се включиха млади таланти от ЦСКА и „Левски“.

Празникът започна със състезания по баскетбол, багминтон и тенис на маса с главни действащи лица - деца от над 16 дома за деца, лишени от родителски грижи, у нас. Надпреварата беше под мотото:

„Всяко дете има своя връх“

Лекоатлетката на „Левски“ Веселина Христова спечели демонстративната надпревара в скока на височина. Състезателката на „синия“ клуб единствена преодоля 138 см от първи опит. После летбата беше вдигната на 209 см, колкото е върховото постижение на Костадинова от 30 август в Рим през 1987 г. Олимпийската шампионка застана пред рекордната височина и веднага беше заобиколена от куп деца, искащи снимки и автографи.

Всички призьори бяха наградени от председателя на БОК с екипировка „Пума“. Генерален спонсор беше мобилния оператор „Глобул“.

„Този миг е изключително вълнуващ за мен – каза развълнувана Костадинова. - Празникът е благодарение на тези деца, които подеха инициативата за организацията му. Рекордът е уникален, защото е единствен, поставен на световно първенство. Има много лекоатлетки, които все по-често посягат към него. Най-близо е хърватката Бланка Влашич и ще се радвам, ако скоро тя го подобри.“

Костадинова получи поздравления и букети от треньор №1 на XX век Димитър Пенев, именития лекоатлет Атанас Търев, водещия Ники Кънчев, както и от своя треньор, извел я до върха – Николай Петров.

„В този вълнуващ миг искам да благодаря на много хора – продължи рекордьорката. – На първо място свалям шапка на моя треньор Николай Петров, без когото нямаше да постигна тези успехи. На Атанас Търев, който в най-тежките моменти е бил до мен. Благодаря и на всички хора от леката атлетика и мои почитатели.“

Младежки олимпийски игри реши да организира МОК на Сесията си в Гватемала. Те ще започнат с лятно издание през 2010 г. и ще се провеждат на всеки четири години. В тях ще могат да участват спортисти на възраст от 14 до 18 години. Председателят на МОК Жак Рог предложи броят на състезателите да е 3200, срокът на летните игри ще е 12 дни, а на зимните – 9 дни. Целта на новата инициатива е да се популяризира спортът сред младежта, за да им се изгради стойностна система на ценности и здравословен начин на живот. Участниците ще бъдат запознани с историята, принципите, постиженията и тенденциите в олимпийското движение.

„Това няма да са мини игри, а истински олимпийски игри за новите поколения“, заяви г-р Рог. Ще се заимстват положителните идеи от Младежките олимпийски фестивали на Европа и Австралия.

През февруари 2008 г. ще се реши кой град ще бъде домакин на първите олимпийски игри за младежи и девойки, а за зимните, които ще дебютират през 2012 г. с участието на 1000 спортисти, ще се решава през януари 2009 г.

Москва и Сингапур ще спорят за одобрението на МОК за домакин на първите Младежки олимпийски игри през 2010 г. Двамата града бяха определени от централата в Лозана след доклад на комисията, която оцени кандидатурите на петте претенденти. За правото да са първи в историята на младежките игри се бориха още Атина (Гърция), Торино (Италия) и Банкок (Тайланд).

„Русия е велика спортна нация, а Москва е безспорен лидер в спорта в света – заяви кметът на руската столица Юрий Лужков. – Разполагаме с всичко необходимо, за да приемем младежките игри.“ Мотото на кандидатурата им е „Бъдещето започва оттук“. Москва беше домакин на олимпийските игри през 1980 г. През 1998 г. организира и първите Световни младежки игри.

Сингапурските деца се надяват да участват в първите Младежки олимпийски игри като домакини

СТАРТИРАТ МЛАДЕЖКИ ОЛИМПИСКИ ИГРИ

Москва и Сингапур в спор
за първото домакинство

БРОЙ 11

ВИСОКА ОЦЕНКА ОТ МОК ЗА РАБОТАТА НИ

БОК ПОДПИСА МЕМОРАНДУМ С КАТАР

НАГРАДА ОТ МОК ЗА
ПРОФ. ЛЪЧЕЗАР ДИМИТРОВ

ШЕФЪТ НА СВЕТОВНИТЕ СКИ: „НАПРАВЕТЕ
ОТ ВИТОША ЗИМЕН РАЙ ЗА ДЕЦАТА“

С БЛАГОДАРНОСТ КЪМ ПИОНЕРИТЕ

БЕЗ НАШИТЕ МОМИЧЕТА В ПЕКИН

ИЛИАНА РАЕВА: „ЩЕ СИ ВЪРНЕМ
ПОЗИЦИИТЕ ДО ЛОНДОН 2012“

ДРАКОНОВИ МЕРКИ СРЕЩУ ДОПИНГ

ДА СЕ ПОРАДВАМЕ —
ИМАМЕ ОТБОР НА ОЛИМПИАДА

ПРЕЛЕСТТА НА КИТАЙСКИТЕ ЙЕРОГЛИФИ

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

ВИСОКА ОЦЕНКА ОТ МОК ЗА РАБОТАТА НИ

Стефка Костадинова покани Жак Роз
в България за 85 години БОК

Светла СТОЙКОВА

Стефка Костадинова
и Жак Роз имаха
десетминутен разговор
на четири очи в Лозана

Висока оценка за работата на Българския олимпийски комитет през последните две години даде президентът на МОК Жак Роз при посещението на нашите ръководители в Лозана в края на ноември.

Срещата беше по покана на белгиеца. Висшият олимпиец прие Стефка Костадинова, председател на БОК, Белчо Горанов, генерален секретар, и Румяна Динева, завеждащ международния отдел. Визитата в работния кабинет на г-н Роз продължи почти час. На нея присъства и Пере Миро, директор на програмата Олимпийска солидарност и връзките с Националните олимпийски комитети.

От БОК предварително бяха изпратили отчета за свършената работа през последните две години, откакто екипът начело със Стефка Костадинова ръководи организацията. „Новата визия и активната работа на БОК вече са осезаеми“, отбеляза белгиецът. Освен това в Лозана са много доволни от работата между техните и нашите отдели. На няколко пъти г-н Роз подчерта, че БОК е излязъл от кризата, в която беше изпаднал преди няколко години. Той отбеляза, че това е в резултат на работата на Стефка Костадинова, екипа ѝ, Изпълнителното бюро и всички, свързани с олимпизма у нас.

Председателката на БОК Стефка Костадинова отправи покана към Жак Роз да посети страната ни. „След олимпийските игри в Пекин ще се опитам да намеря време, за да дойда“, отговори шефът. Тогава е 85-годишнината на БОК, което може да е поводът за висшата визита.

Белчо Горанов и Румяна Динева имаха среща в отдела по маркетинг на МОК. Там ги посрещна Елизабет Аламан, която оглавява дирекция „Телевизия и реклама“ и отговаря за връзките с Националните олимпийски комитети. Тя беше на посещение у нас през юни, а контактите на хората от БОК с нея са отпреди това. Шефовете на олимпизма са харесали новото лого на централата ни. Българите са били запознати с новата инструкция за използване на олимпийските символи.

Председателката на Българския олимпийски комитет Стефка Костадинова подписа меморандум за сътрудничество в областта на спорта с Катар. Това стана при посещението на Костадинова, генералния секретар на БОК Белчо Горанов и шефката на международния отдел Румяна Динева в страната от Персийския залив като част от официалната делегация на президента Георги Първанов.

Идеята е да се прави обмен на кадри, да се организират съвместни лагери за спортисти, които ще се договарят с федерациите по различните спортове. Проблемът с бича на спорта на XXI век – допинга, не остана незасегнат и е част от контракта за сътрудничество.

Официалният договор беше подписан в Доха между г-жа Костадинова и вицепрезидента на Катарската олимпийска централа Сауд бин Али-Тани. „Контрактът е за четири години с опция за продължаване“, обясни генералният секретар на БОК Белчо Горанов.

Катарския олимпийски комитет е най-високият и луксозен в света. Той е част от „Аспазия Доум“ – гигантска закрита площ, където могат да се провеждат състезания в десет спорта едновременно. Освен това има учебни зали за обучение на кадри, огромна библиотека, лаборатории – оборудвани по последна дума на техниката, обществения. На комплекса е присъдена втора награда за най-добър закрит спортен обект в света за миналата година от Международната асоциация по спортна архитектура и съоръжения. Там е и Спортната академия на страната. На същото място са офисите на всички спортни федерации.

Стефка Костадинова имаше и среща с принц Тамим бин Хамад ал Танин, който е и председател на олимпийската централа на страната от Персийския залив. Шейхът не пропусна възможността да отбележи желанието си за по-тясно сътрудничество с България и приноса на страната ни в развитието на олимпийското движение.

„Катар високо цени успехите на българските специалисти, работещи в нашата страна“, заяви той. Ал Танин поздравя Костадинова за избирането ѝ за първи вицепрезидент на Световната асоциация на спортистите олимпийци.

Обсъдена беше възможността за създаване на Национална асоциация на спортистите олимпийци в Катар.

Председателката на БОК покани принца на посещение у нас. Той е член на управляващата династия Тани, която ръководи Катар от век и половина, а в последните десет години е много популярна с отварянето си към модерния свят.

БОК ПОДПИСА МЕМОРАНДУМ С КАТАР

Костадинова покани принц от управляващата
династия на посещение у нас

Подписването на меморандума

НАГРАДА ОТ МОК ЗА ПРОФ. ЛЪЧЕЗАР ДИМИТРОВ

НСА с медал от БОК за 65-ата годишнина

Стефка Костадинова връчва статуетката от МОК на Лъчезар Димитров

Ректорът на Националната спортна академия „Васил Левски“ (НСА) проф. Лъчезар Димитров получи признание за работата си за популяризирането на олимпийското движение. Той беше награден с приза на Международния олимпийски комитет „Спорт и разпространение на олимпизма“. Отличieto – бронзова статуетка, му беше връчено от председателката на олимпийската ни централа Стефка Костадинова на церемония в зала „Максима“ на спортния институт. Събитието беше уважено от много ръководители, деятели, студенти и олимпийци.

Наградата ежегодно се присъжда от комисията „Култура и олимпийско образование“ на МОК. Тази година висшите олимпийци са оценили високо работата у нас. Всеки национален олимпийски комитет решава на кого да бъде присъдена наградата. С решение на Изпълнителното бюро на БОК това е проф. Димитров, който е и заместник-председател на БОК.

„Благодаря за оказаната чест, но най-големият олимпиец е нашата Alma Mater“, каза ректорът и изброи част от имената на спортисти и треньори от семейството на НСА със заслуги към олимпизма и спечелили медали на олимпийски игри.

Преди церемонията беше представен приносът на НСА в олимпийското движение с доклад на доц. Лозан Митев. (поместваме го със значителни съкращения – б.р.)

„Развитието на олимпийското движение в България има една особеност, отличаваща ни от редица страни в Европа и света. Тя се състои в изграждането на активни взаимоотношения и сътрудничество между Българския олимпийски комитет и Националната спортна академия като водещ образователен, научен и спортно-технически център. Един от малко известните факти се състои в това, че част от основателите на Академията са значими деятели на Българския олимпийски комитет и участници в Олимпийските игри още от края на 20-те години на XX век.

Особени заслуги Академията има в процеса на възстановяване на Българския олимпийски комитет и свързаното с това завръщане на българските спортисти на олимпийски игри в периода 1948–1960 г. Академията се превръща в национален център за олимпийски спорт, където се изграждат първите олимпийски победители, големи спортни педагози и деятели на олимпийското движение.

Именно от ВИФ започва победният ход на българския спорт в световен мащаб, където се обучаваха и подготвяха големите имена на спорта ни от преподаватели, които прилагат педагогическия и научен подход в тренировъчния процес като Райко Петров, Ангел Акрабов, Пабел Добрев, Филип Генов, Веселин Темков, Костадин Жалов, Михаил Бъчваров и др.

В процеса на развитие на образователно-научните инициативи се утвърждава и ролята на катедра „История и управление на спорта“ като средище на олимпийско образование и наука.

Естествено продължение на образователната политика на НСА по отношение на олимпизма настъпи от края на 80-те години, когато олимпийското образование в Академията придоби статут на факултативен предмет, а от 2004 г. като специализирана магистърска програма „Олимпизъм и олимпийско движение“, ръководена от проф. Райна Бърдарева.

За авторитета на тези програми Академията привлече като преподаватели изтъкнати олимпийски деятели и

специалисти като г-жа Надежда Лекарска, олимпийската шампионка и известна журналистка Здравка Йорданова, Белчо Иванов, Белчо Горанов и др.

НСА даде форум на изтъкнати олимпийски деятели като Сергей Бубка, Патрик Хики, Самаранч, Сеп Блатер, Рубен Акоста, Тамаш Аян и др. да представят в научна светлина виджанията си за бъдещето и развитието на олимпизма.

Тясното сътрудничество между БОК и НСА намира най-ярко изражение в създаването и развитието на Националната олимпийска академия на БОК.

Един своеобразен студентски принос в олимпийското движение е учредяването на Олимпийско факелно бягане на 23 юни – Международния олимпийски ден, в различни градове на страната.

Това, с което НСА най-много се гордее заслужено и може да се каже, че най-ярко отразява значението и приноса на Академията в олимпийското движение, са студентите и преподавателите, които са записали името на България със златни букви в съвременното олимпийско движение. Едва ли има много висши учебни заведения в света, които да имат толкова много герои на олимпийските игри, както е Националната спортна академия. В съзнанието на цялото общество се пазят имената на нашите възпитаници и преподаватели като: Никола Станчев, Борис

Георгиев – Моката, Димитър Добрев, Петър Киров, Антон Николов, Янко Русев, Йордан Биков, Иван Лебанов, Христо Марков, Екатерина Дафювска, Мария Гроздева, Таню Киряков, Йордан Йовчев, Румяна Нейкова, Евгения Раганова и други, чиито подвизи са най-яркото доказателство за величината на олимпийските ценности и идеали в нашето общество.

„Вълнувам се, защото честваме мой приятел от детинство – каза вицепрезидентът на Българския футболен съюз Стефан Орманджиев. – Единственото, което мога да сравня с чувствата, които изпитвам сега, е моментът, в който вдигнах над главата си купата за 30-ата титла на ЦСКА.“

Г-жа Костадинова връчи на ректора на Спортната академия и почетен медал „За олимпийска заслуга“ по повод 65-годишнината на учебното заведение.

Препълнената зала „Максима“

ШЕФЪТ НА СВЕТОВНИТЕ СКИ: „НАПРАВЕТЕ ОТ ВИТОША ЗИМЕН РАЙ ЗА ДЕЦАТА“

Джанфранко Каспер войде по покана
на БОК и БФСки

Г-н Каспер на визита
при столичния кмет Бойко Борисов

Президентът Георги Първанов и кметът на София генерал Бойко Борисов приеха последователно само в рамките на няколко часа боса на световните ски и член на МОК Джанфранко Каспер. Важният гост започна деня си с визита при държавния глава точно в 9 сутринта. С него бяха шефът на нашата федерация Цеко Минев, председателите на ДАМС Весела Лечева и президентът на БОК Стефка Костадинова. Каспер подари на Първанов книга за историята на световните ски.

„Направете така, че да върнете децата и родителите им в планината, за да спортуват“, призова Каспер държавните мъже. Двата му обещаха максимална подкрепа за по-бързото модернизиране на Витоша и превръщането ѝ в съвременен ски център, където да спортуват младите. Босът благодари за помощта, която оказва държавата за провеждането на Световната купа по сноуборд в София на 22 декември. „Това състезание ще е коледната картичка, която България и София ще изпратят на целия свят“, заяви шефът на световните ски. В знак на благодарност от БФСки Цеко Минев подари на кмета кристален плакет.

Между визитите при президента и столичния управник Каспер посети НСА „Васил Левски“. Там босът на скиите бе удостоен със званието „Доктор хонорис кауза“ и изнесе лекция в препълнената зала. По-късно през деня Каспер откри и семинара на ФИС в Банско. Почетният гост откри и сезона в курорта заедно със звездите Яница Костелич, Кийтил Андре Аамод и Марк Жирардели.

Минути след като бе удостоен със званието доктор „хонорис кауза“ в НСА, босът на ФИС Джанфранко Каспер гаде пресконференция.

– Г-н Каспер, разкажете малко повече за програмата на ФИС за популяризирането на скиите.

– Програмата е насочена основно към децата. Искаме да се върнат на снега. Да израят за удоволствие и да се забавляват. Разбира се, от всяка една обикновена игра може да се направи и добро състезание, но това не е основната ни цел. Ако едно дете още от ранна възраст ходи в планината и свикне с нея, това няма да се промени и когато порасне. Ще стане добър турист. Надяваме се и родителите да се включат в инициативите.

– На каква помощ може да разчита България по тази програма?

– Твърде е рано да се говори за това, тъй като идеята се роди едва преди две седмици. Търпя ще търсим агенция, спонсори и институции, които да ни подкрепят. Президентът на МОК Жак Рог обеща да ни помогне. Надявам се да съберем 80-100 млн. долара, с които да стартираме.

– Все повече спортисти посягат към допинга. Какво мислите за този проблем?

– В действителност в скиите няма толкова много положителни проби, колкото в колоезденето например. ФИС е против употребата на допинг и в тази връзка даваме по един милион долара годишно за борба с този проблем.

– Според вас има ли България шанс да спечели домакинство на Олимпийски игри?

– Преди време загубихте от Лилехамер с много малко. В дългосрочен план може би отново трябва да издигнете кандидатура. Имате добри курорти. Аз обаче съм против да се хвърлят безумно много пари за кандидатури, които не печелят.

Турнирът по прескачане на препятствия на конно-спортната база „Хан Аспарух“ в столицата е едно от най-престижните състезания в България. От дълги години той е валиден и за световната купа при отборите в този красив спорт. По традиция в него участват най-добрите състезатели от Източна Европа и Балканите, а вече към него проявяват интерес и от по-далечни страни.

От две години насам Българският олимпийски комитет е партньор на организаторите и дава специален приз. В първото издание на приза на БОК през 2006 г. първото място беше спечелено от турски състезател.

За съжаление и тази година чужд състезател отнесе олимпийската награда. Това е румънският жокей Букур Йонел с кон „Патима“. Подгласници на Йонел станаха Норберт Шуман (Румъния) с кон „Леонардо“ и българският ездач Петър Марчев с „Есперо“. И тримата минаха паркура чисто с височина на препятствията 130 см, но класирането беше извършено по време. Победителят взе 300 евро от наградния фонд.

В състезанията взеха участие 40 ездачи от осем страни – Унгария, Румъния, Гърция, Турция, Испания, Тайван, Швейцария и домакините. Освен за приза на БОК, нагнпревари по прескачания на препятствия имаше за Големия индивидуален приз „Ягуар“ с награден фонд 8000 евро, както и за отборния трофей ЦУМ с награден фонд 10 000 евро, който носи точки за световната ранглиста и беше квалификация за европейското първенство.

Конният спорт е свързан исторически с България, като той е дал и огромен тласък при развитието на нашето участие на олимпийските игри. Пионерите са ген. Владимир Стойчев, един от легендарните председатели на БОК и Крум Лекарски. Връх в участията ни на игрите под петте преплетени кръга е шестото място отборно в Москва през 1980 г.

С БЛАГОДАРНОСТ КЪМ ПИОНЕРИТЕ

Стефка Костадинова награждава румънския жокей Букур Йонел, който спечели приза на БОК на турнира от световната купа по скачане на препятствия в София

БЕЗ НАШИТЕ МОМИЧЕТА В ПЕКИН

Отборът има бъдеще, резултатите
ще са налице до три години

Инес ПАВЛОВА, Дарик радио

Момичетата
изградиха отличен дух и
играят с желание

Българският женски национален отбор по волейбол не успя да продължи в борбата за квота за олимпийските игри в Пекин догодина. Момичетата на Драган Нешич останаха на второ място в олимпийската преквалификация, на която Габрово беше домакин от 7 до 11 ноември. Румъния спечели турнира и правото да се бори за едната виза в решителната напревара в Хале (Германия) през януари 2008 г. Любка Дебърлиева и компания постигнаха три победи и една загуба, колкото имаха и румънките, но по-лошият геймов коефициент остави нашите на второто място.

При отлична организация и условия в Габрово България, Румъния, Словакия, Беларус и Белгия се изправиха от двете страни на мрежата по пътя към олимпийския турнир по волейбол за жени през 2008 г. Допуснатата загуба от Словакия във втория ден на турнира се оказа решаваща за българките. Селекционерът Драган Нешич върна в състава след няколко години отсъствие Радостина Рангелова-Цитигои, заложи на най-добрите ни волейболистки, играещи в чужбина – Любка Дебърлиева, Ева Янева, Елена Колева, Радосвета Тенева-Миличевич, Цветелина Заркова, Страшмира Филипова, Деница Карауанова, Мария Филипова, Диана Ненова, а и взе младите таланти Елица Василева и Мартина Георгиева. Успехи в зала „Орловец“ волейболистките ни записаха срещу Беларус 3:0, Румъния – 3:2, и Белгия – 3:0, а загубиха от Словакия с 1:3. С добра игра, настроение и амбиция, но

грешки в част от решителните моменти

националките ни изпуснаха шанса си да продължат борбата за участие в най-големия волейболен форум на планетата. С играта си обаче загатнаха, че след две-три години ще бъдат на най-високо ниво и ще радват феновете на този красив спорт. Лично президентът на БФ Волейбол инж. Данчо Лазаров изгледа мачовете на момичетата ни от представителния отбор и остана доволен от видяното: „Срещата ни срещу Румъния беше много добра и заслужено победихме с 3:2. Това е най-добрият мач за нас в последно време, без значение от класирането. Ставаме втори в една твърде силна група. За съжаление загубихме от Словакия, което е нашата грешка. Беше много класен волейбол. Трябва да бъдем доволни от представянето си. Тези момичета доказаха, че имат бъдеще.“

Треньорът на България Драган Нешич обобща: „В Габрово показахме колективен дух и че сме отбор. Това обаче не беше достатъчно за класиране в Хале. Не мога да кажа абсолютно нищо лошо за играта на момичетата. Това е отбор! Единствено съжалявам, че не трябваше да позволяваме да загубим от Словакия. България има голямо бъдеще. Не трябва да позволим нито едно момиче да напусне отбора, а да привлечем нови състезателки. Не правим трагедия от това, че отпаднаме от турнира, защото виждаме, че вървим в правилната посока. Състезателките показаха, че растат. Видяхте Рангелова, Колева и Филипова, която се обръщаше към публиката и се опитваше да повдигне атмосферата. Това е нещо, което ние трябва да почувстваме. Това е нещо, което отборът нямаше, когато аз дойдох на 28-и май“.

Сръбският специалист, съпруг на Нели Маринова – Драган Нешич, демонстрира

новаторски подход при подготовката,

залагайки не само на традиционните упражнения, а и на нежности за сплотяване, психологическа настройка и мобилизация – на няколко пъти накара момичетата да се приближат една до друга по двойки и да се презърнат възможно най-силно.

Догодина на женския ни национален отбор предстоят важни и трудни състезания. Волейболистките ни ще участват в квалификациите за европейско първенство в Хърватия от 30 май до 1 юни с Хърватия и с победителя от двойката Естония – Норвегия, а тимът на Драган Нешич ще е домакин на втория турнир отново в Габрово от 6 до 8 юни.

Румънките бяха с най-добрите си и опитни състезателки с треньор Флорин Грапа. Местната федерация беше направила всичко възможно и приела поставените условия, за да върне в състава звездите и лидерки на тима – Кармен Маринела Турля, Кармен Аида Маркович, Лулиана Роксана Нуку, Даниела Минка и Елена Бутнару и тъмнокожата Нека Обиамака Ониеуекве. Белгия беше с изцяло подмладения си отбор, воден от Ян де Бранд. Българките обаче за утеха взеха реванши за загубата си от тях на европейското първенство, като в последната среща ги победиха с чистото 3:0 (17, 22, 14).

Словакия, водена от Мирослав Чага, загатна за силата си още в първата си среща – победи България, при успеха над Белгия, но след това беше надиграна от Румъния и Беларус.

Беларус завърши с актив от две победи и две загуби на четвъртото място. Волейболистките на Владимир Козлов показаха руски стил на игра, наложен от легендата на женския волейбол в световен мащаб Владимир Карпол, който е консултант на тима.

Средно по 1500 зрители бяха в зала „Орловец“. Феновете не бяха само от Габрово, а от София, Варна, Пловдив и други градове на страната. Имаше и журналисти от чужбина. Въпреки гласуването огромно доверие за организацията на подобен турнир, Българската федерация изпълни на 100% изискванията.

Треньорът Драган Нешич
е доволен от показаното
от отбора въпреки неуспеха
на момичетата му

Тимът ще е готов за големите
предизвикателства до три години

Президентът на Европейската волейболна конфедерация (CEV) Андре Майер поздравя централата ни. Със специален факс, адресиран до президента на БФВ инж. Данчо Лазаров, подписан лично от Майер и изпълнителния директор Оливие Мотие, CEV

хваля България за отличната организация

на Олимпийския преквалификационен турнир в Габрово. Шефовете са останали изключително доволни от условията, предложени от домакините, и благодарят на всички хора, които са били ангажирани. От ръководството на европейския волейбол са доволни от факта, че за пореден път, след като са поверили едно толкова тежко и важно събитие да се организира у нас, родната централа се е справила.

„От името на Административния борд на CEV бихме искали да поздравим националната ви федерация за отличната организация на преквалификационния турнир в Габрово. Събитието беше проведено при отлична и сериозна организация и протече успешно както от логистична гледна точка (организация, програма, зрителски интерес), така и що се отнася до изявиите на отборите. Затова благодарим на всички ангажирани хора за положените усилия и отдаденост“, се казва в писмото.

ИЛИАНА РАЕВА: „ЩЕ СИ ВЪРНЕМ ПОЗИЦИИТЕ ДО ЛОНДОН 2012“

Новата национална треньорка иска да се докаже като добра ученичка на Нешка Робева

Илиана Раева ще гради концепция за създаването на ново златно поколение в гимнастиката ни

За първи път след ерата на Нешка Робева и златните момичета националните отбори по художествена гимнастика имат главен треньор. Илиана Раева ще ръководи грациите до олимпийските игри през 2012 г. Тя трябва да изгради стратегия за пет години напред, която да върне световните позиции на спорта, който е изпаднал в незавидна позиция на догонвач, и да отвори нова златна страница за грациите ни.

– Илиана, защо се съгласихте да станете треньор и на националните отбори по художествена гимнастика?

– В интерес на истината много трудно взех това решение. Не съм преставала да се занимавам с гимнастика и да се грижа за клуба си. След няколко разговора с Мария Гизова, с Мария Петрова, с членове на Управителния съвет на федерацията, с българки, които работят в чужбина, след неуспешното представяне на европейското първенство имаше голяма опасност да зазубим и квота за олимпиадата и разбрах, че трябва да помогна. На двете състезания, на които присъствах като треньорка на Елизабет Паусиева – в Любляна и на световното първенство в Патра, се затвърди убеждението ми, че имам дълг към този спорт, който ме е създал, оформил като личност и ми е дал страшно много щастливи мигове. Много трудно понесох състоянието на българския национален отбор и мястото, което в момента заема в световната гимнастика. Тогава категорично взех решението.

– Кога ви поканиха?

– Разговорите започнаха в края на юни, началото на юли, когато влязох в залата, за да помогна на Елизабет. Трябваша ми четири месеца.

– Голямото ви предизвикателство е да победим руските ли?

– През всичките тези години не съм преставала да казвам, че това са страшно силни състезателки. Аз съм състезателка, треньорът и ръководителят, който има голямо уважение към работата им. Особено към треньорката им Ирина Винер, която е изключителен ръководител, жена и личност. Много ги харесвах, дори ги обичах, като състезателка. Бях много голяма приятелка с тях. По същия начин мога да се изкажа и за украинките. Те също са фантастични. Не мога да се примиря и вътрешно се бунтувам от мястото, което заемат българските гимнастички в момента. То никак не е завидно при индивидуалните състезателки. Ансамбълът ни е малко по-добър, защото е в призовата тройка. Смятам да дам всичко от себе си, за да бъде полезна и да помогна. Смятам, че мога да го направя.

– Потърсихте ли Нешка Робева за някакъв съвет?

– Не. Виждам се с нея непрекъснато, но разговорям на други теми. Ако тя е била добър педагог, а аз – добра ученичка, би трябвало това, което е трябвало да науча, да го знам. Не е необходимо сега да се срещам с нея за каквито и да било съвети, въпреки че съм готова да приема съвети и ще приложа много от наученото от нея. Нешка Робева е най-успешният треньор в историята на българската художествена гимнастика. Тя ме е научила изцяло на това, което знам, заедно с първата ми треньорка Златка Бончева, защото ще ми трябват познания и за работата с малките. Уважението към това, което са постигнали Нешка Робева и всички треньори и състезателки, не ми дава покой. Преди дни казах много остри думи на Стела Султанова, в смисъл,

че е дължна да се бори за традициите на спорта, в които много хора са дали всичко от себе си. Тя върви по един отпъкан път и няма право да му позволи да буреняса. Не трябва да използваме художествената гимнастика за приятно място за съществуване. Примиренството и доброто живуркане свърши. Това е спорт с традиции и тези, които са в националния отбор, трябва да носят своята отговорност и да са последователи на тези големи имена и огромни успехи. Това трябва да се припомни.

– Минали сте през всички тежки режими на Нешка – къртковски труг, глад, стоици забрани в името на спорта. Сега има ли място за това?

– Не по този начин, но има. Вече сме почти 2008 година, живеем в друг век. Момичетата са коренно различни. Начинът, по който трябва да им се поднася всичко, трябва да е много прецизиран, за да стигне до мозъчната и сърцата им и да ги убедиш, че си заслужава да стоиш в залата, да тренираш по 10 часа, да гладуваш. Това е проблемът на целия ни спорт.

– Знаете ли как да ги мотивирате за тези неща?

– Трябва да знам и мисля, че знам...

– Художествената гимнастика стана нарицателна с разправите ви.

– Сами си създадохме това име. Мисля, че и тук мога да помогна. Просто няма да си позволя да се занимавам с подобно нещо, защото няма да имам време да обръщам внимание кой какво казал, на кого го казал и подобни неща. В процеса на работа ще обяснявам на треньори и на състезатели, че ние имаме една-единствена цел – мястото на художествената ни гимнастика в света. Всички заставаме зад това. Всичко най-добро като треньори и състезатели трябва да е тук. Който реши да ми пречи по какъвто и да било начин, ще го елиминирам веднага. Без да обяснявам и да водя битки. Просто няма да имам време. Дойдох с голям оптимизъм, но се уплаших от видяното. Ситуацията е много страшна. Трябва коренно да се променят десетки неща.

– Как ще оправите отношението на съдиите към гимнастиката ни?

– Мои приятелки, които са в чужбина, непрекъснато ме питат кога ще се събуди българската гимнастика. Ще оправим отношението, като покажем една страшно силна гимнастика. Каквото и да си говорим, руските са страшно силни. Италианките са по-силни от нас. Орландо (Канада) беше по-силна от нашите индивидуални състезателки. Австрийката и испанката бяха по-добре подготвени от Елизабет. Това са фактите. Бях в публичката и видях, че зрителите станаха на три съчетания – на Бесонова, на Сесина и на италианския ансамбъл.

– Май сте привърженичка на централизираната подготовка?

– Да. В по-голяма степен трябва да бъде централизирана. Навсякъде трябва да се спазва методиката и изискванията, които аз ще поставя за работа в залата. Основният проблем в спорта като цяло е финансирането, базите и треньорските кадри. Има сриване на кадрите на всички нива. Къораво и сакаето е решило, че може да управлява. На нито едно наше съчетание публи-

ката не реагира. Едно време побърквахме света, а сега конкуренцията е много силна. Искам от треньорите да станат максималисти и да искат повече и от себе си, и от състезателките. В интерес на истината имаме много хубави и талантливи деца. Трябва да се промени самият процес на работа. Ще настоявам всичко най-кадрно и добро да влезе в националната база и да се даде шанс на всички. При съдиите ни трябва много, много силен човек.

– Концепцията ви за напредъка?

– Силна гимнастика и композиции, много добър подбор на музиката. До олимпийските игри в Пекин има осем месеца. За това време аз не мога да направя чудеса, но ще направя максимума. Подменяме композициите, сериозно повишаваме техническата трудност и стойността на момичетата. Реалните резултати ще се видят на игрите в Лондон през 2012 г.

Ансамбълът ни е потенциален претендент за медал от всяко голямо първенство, смята новата национална треньорка

ДРАКОНОВИ МЕРКИ СРЕЩУ ЗАБРАНЕНИТЕ ПРЕПАРАТИ

Наказанието при първо провинение вече е четири години

Новият антидопингов кодекс е факт след последния ген от конференцията на Световната антидопингова агенция (ВАДА) в Мадрид в средата на ноември. Специалистите го определят като фундамент в борбата както срещу допинга, така и срещу методите за манипулация с цел прикриване употребата на забранените вещества и подобряване на постиженията. Най-голям беше интересът към двоятното увеличение – от 2 на 4 години спиране на състезателни права при тежко първо допинг престъпление за анаболи и изкуствен кръвен допинг – ЕПО, гъвкави възможности за налагане на наказание в отделните случаи и обогатяване на правилото за свидетелите. Конкретизирана беше и

санкцията за „пропуснати тестове“.

Ако в рамките на 18 месеца даден състезател не изпълни три пъти задължението да се яви на допинг тест или не оповести къде се намира, за да му бъде направена проба, ще отнесе наказание до две години. Новост е, че наказание вече ще може да се налага още след първия анализ – „А“ допинг пробата, като няма да се чака контролният анализ – „Б“ допинг пробата. Международната конвенция за борба с допинга в спорта вече одобри преработения списък на ВАДА. На конференцията с 1500 участници в Мадрид имаше и българска делегация начело със заместник-председателя на ДАМС Иван Леков.

Австралиеца Джон Феи беше избран за нов президент на ВАДА. 62-годишният бивш финансов министър наследява поста канадеца Ричард Паунд, чийто осемгодишен мандат изтича на 31 декември. Феи е роден на 10 януари 1945 г. в Нова Зеландия, а от 1973 г. е гражданин на Австралия. Бивш премиер е на Нов Южен Уелс. Между 1996 и 2001 г. беше финансов министър, но напуска поста по здравословни причини. Няма опит в спортния мениджмънт, но

помогна на Сидни да спечели домакинството

на олимпийските игри през 2000 г.

При избора на конференцията в Мадрид Феи получи 32 от общо 36-те гласа на членовете на борда – основател на ВАДА. Четирима от европейските представители се въздържаха в знак на протест заради желанието си за отлагане на вота с половин година и излъчването на кандидат от Стария континент. Конференцията беше открита от президента на Международния олимпийски комитет Жак Рог, който произнесе встъпителна реч. В нея белгиецът изрази убеждението си, че допинг тестовете работят. Д-р Рог допълни: „Не мисля, че сега има повече допинг в спорта в сравнение с преди. Затегнахме допинг контрола и броят на положителните случаи се увеличи. Това е доказателство, че работим по-добре и вече сме по-силни в борбата срещу допинга. Броят на положителните допинг проби зависи от броя на проверките. В Сидни 2000 имаше 12 положителни допинг проби, а в Атина 2004 те бяха 26. Но имаме 25 процента увеличение на броя на проверките. А за Пекин ще повишим броя им с 92 процента. Наистина има

забранени вещества, които засега не можем да хващаме

– като хормоните на растежа, но това ще се промени съвсем скоро, тъй като в тази насока отбелязваме сериозен напредък“.

Според ВАДА 2983 теста на урина и 270 кръвни проби са направени извън състезания през 2006 г. Световната антидопингова агенция няма правомощията да увеличи техния брой, а само може да посъветва правителствата в отделните страни за по-строг контрол върху националните антидопингови агенции.

Преди конференцията в Мадрид беше публикуван доклад на спортния експерт Алесандро Донати с шокиращи данни за употребата на забранени стимуланти. „Незаконното разпространение на допинг в света в бъдеще ще се съсредоточи и контролира от Индия и Китай. Сега общото число на употребяващите допинг в света е 15 500 000 души. 15 процента от тази шокираща цифра са професионалните спортисти. Обемът на оборота на анаболи стероиди е 700 тона, на тестостерон – 70 тона (или 1 500 000 души) и еритропоетин – 34 милиона ампули (или 2 000 000 души)“, обобщава в доклада си Донати.

Ето най-важните промени в новия антидопингов кодекс, който ще влезе в сила от 1 януари 2009 г.:

– при тежки първи случаи като систематична употреба на допинг (към тях спадат и случаите с анаболи и изкуствен кръвен допинг ЕПО) или възпрепятстване на

откриване на провинението ще се налага наказание четири години.

– налагане на гъвкави наказания в отделни случаи, като се вземат под внимание особени обстоятелства. Например санкцията на даден спортист ще бъде намалена при положение, че се докаже, че той няма вина за попадане на забраненото вещество в неговия организъм. Към наложените наказания – лишаване от състезателни права,

ще се добавят и глоби.

– три пропуснати допинг теста за 18 месеца ще водят до санкция от 1 до 3 години.

– правило за свидетеля: ако даден състезател даде детайлни показания за употребените от него забранени

вещества или разкрие за наличие на допинг мрежи или за употреба на допинг от други спортисти, ще получи до 75 процента опрощаване на наказанието си.

– в случай, че спортист си признае за употреба на забранени вещества преди допинг пробата му да бъде обявена за положителна, то наказанието му ще бъде намалено наполовина.

– наказание ще се налага веднага след излизане на положителен резултат от „А“ допинг пробата. Втората – „Б“ допинг проба, трябва да бъде анализирана не по-късно от седмица след първата.

– световни първенства ще се дават само на страни, подписали антидопинговата конвенция на ЮНЕСКО. Държави, които не са приели този документ, няма да заемат и водещи позиции в ВАДА.

Световната футболна централа (ФИФА)

разкрива остро приетия нов антидопингов кодекс,

предвиждащ по-строги санкции към спортистите. ФИФА, ФИБА (баскетбол) и ИХФ (хокей) заявиха остро, че протестира срещу някои от промените.

Президентът на медицинския щаб на ФИФА Иржи Дворжак отсече, че не е нормално уличеният в допинг спортист да не може дори да тренира с отбора си. Протести има и към правилото всяка държава, чието правителство не е ратифицирало антидопинговото споразумение на ЮНЕСКО, да няма право на провеждане на никакви световни първенства след 2010 г. „Спортът в една държава не трябва да бъде наказван за бездействието на правителството ѝ“, обявиха федерациите. Баскетболната и хокейната централа пък подкрепиха на 100% реакцията на колегите си от футбола.

„Подходът с използването на един кодекс за всички спортове няма да проработи“, заяви Мъри Костело, член на съвета на ИХФ.

ДА СЕ ПОРАДВАМЕ – ИМАМЕ ОТБОР НА ОЛИМПИАДА

Българите показаха нов морал
на професионалисти

Антони ЙОРДАНОВ, в. „Дневен Труг“

Всичко е добре, когато свършва добре. Тази максима, както е известно, важи навсякъде и за всички. И в спорта е така, а поредният турнир за националния мъжки отбор по волейбол завърши меко казано добре – с бронзов медал и олимпийска виза за игрите в Пекин.

Късметът идва при можешите и големите, е друга максима от живота. На Световната купа в Япония шансът наистина често влизаше като играч в полето на българите. Значи имаме голям отбор.

Но този тим е голям не заради максимата, а заради показаните резултати. Този тим спечели за една година два бронзови медала, нещо, което преди се правеше веднъж за 20 години. На световното първенство през 2006 г. и сега в щастливата за нашите волейболисти Япония. Нека си спомним

колко български отбора са
участвали на олимпийски игри.

За последно бяха пак волейболистите преди 12 години в Атланта (САЩ), където станаха седми. А преди това на онази, съспенана от бойкота на Запада олимпиада в Москва през 1980 година. И пак волейболът.

Така че нека се порадваме и забравим лошото. Като например, че този, почти същият отбор остана осми на европейското, не взе медал във финала на световната лига... Нека до олимпиадата забравим, че често треньорът Мартин Стоев е недолюбван от фенове и журналисти, че е темерут. Да, може и така да се каже. Но той просто си такъв и тепърва няма да се промени. Важно е да си върши работата, защото му се плаща този отбор да има добри резултати.

И капитанът на тима Пламен Константинов е като бомба – малко му трябва да се възламени на терена. Но и той си върши работата почти винаги перфектно. Повиканите отново в отбора Владимир Николов и Христо Цветанов не се обичат със Стоев, но

не са в националния тим
по приятелска линия.

И двамата горяха на японските игрища. Константинов и Николов не общуват извън спорта, но на мач се държат като истински професионалисти.

Не е тайна, че състезателите извън терена са разделени на двойки и така преминава голяма част от времето им, когато са на лагер и извън България. Но в същото време показват нов морал – този на професионалиста, който преследва целта – за отбора, за себе си...

Дори и зрителите виждат и чуват как се псуват на игрището по време на мач, когато стане напечено. Но намерат сили после да останат заедно в един отбор. Нека до олимпиадата спестим рузаенето, отрицанието, завистта. Защото същият този отбор може да ни зарадва и с нещо по-голямо. Отдавна Пеневата чета във футбола не е чета и не изкарва триумфиращи хора на улицата. Волейболистите едва ли ще направят подобно нещо, но кой знае...

А ако станат олимпийски шампиони? Народът със сигурност ще ги срещне като герои, без митинги по заповед. Така че нека запазим сегашната радост на народа – волейболния тим. Поне до олимпиадата.

Един от основните елементи на всеки олимпийски игри са пиктограмите – графичните обозначения на отделните спортове. Те се използват навсякъде като олимпийска система за ориентация, за реклама и за комуникация, като елементи за оформяне на околната среда и парковете, при телевизионните излъчвания и за украса на сувенирите. Пиктограмите имат съществена роля при разпознаването на олимпийските спортове, както и при маркетинга под петте преплетени кръга.

Точно две години преди началото на XXIX олимпийски игри – на 8 август 2006 г., домакините от Пекин представиха своите пиктограми. Те, според авторите си, изобразяват динамиката на съвременния спорт и са повлияни от ранната китайска писменост.

Наречени „прелестта на китайските йероглифи“ и с красотата на плавния замах на техните първоизточници, символите за олимпийските игри в Пекин през 2008 г. носят чара на пиктограмите, вдъхновени от надписи върху кожа и бронзови артефакти от древен Китай. Те са опростени с похватите на модерната графика, което

ги прави разпознаваеми, запомнящи се и лесни за използване. Умелото използване на контраста между черния и белия цвят е похват, който имат типично китайски майстори.

Олимпийските пиктограми за Пекин са 35 спортни икони, наречени на съответните спортове – лека атлетика, гребане, бадминтон, бейзбол, баскетбол, бокс, кану-каяк, кану-каяк в бързи води, колоездене, конен спорт, фехтовка, футбол, художествена гимнастика, спортна гимнастика, скокове на батут, вдигане на тежести, хандбал, хокей на трева, джудо, борба, плуване, синхронно плуване, скокове във вода, водна топка, модерен петобой, софтбоул, таекуондо, тенис, тенис на маса, стрелба, стрелба с лък, триатлон, ветроходство, волейбол и плажен волейбол.

Работна група от Китайската централна академия по изящни изкуства и от Академията по изкуство и дизайн е създала графичните изображения.

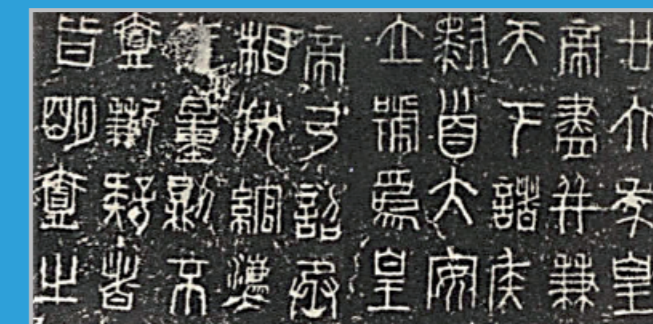
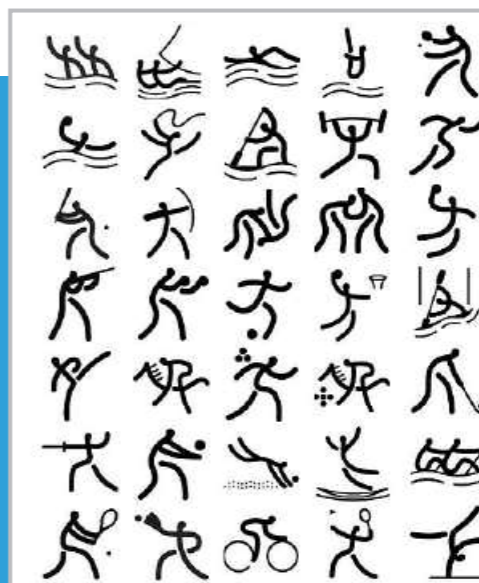
Още през декември 2005 г. Организацияният комитет на игрите в Пекин представи пиктограмите на 28 Международни спортни федерации за одобрение. Нито една от тях не даде отрицателно становище за изображението на спорта си.

Пиктограмите за Пекин 2008 обединяват пиктографския чар на надписи върху кожа и бронзов съд от древен Китай с опростеността на модерната графика. Те са разпознаваеми, запомнящи се и лесни за употреба.

ПРЕЛЕСТТА НА КИТАЙСКИТЕ ЙЕРОГЛИФИ

Пиктограмите за игрите са повлияни
от ранна китайска писменост

БРОЙ 12

СПОРТНИТЕ ИКАРИ РАЗПЕРИХА КРИЛЕ

ВСЕКИ С КВОТА ОТИВА В ПЕКИН

10 ХИЛЯДИ ГЛЕДАТ „БИГ ЕЪР“ В СОФИЯ

ТЕРЕЗА МАРИНОВА Е СРЕД 31 НОМИНИРАНИ

ИСКАМЕ МЛАДЕЖКИ ОЛИМПИСКИ ИГРИ?

16 ПОЛОЖИТЕЛНИ ПРОБИ, НО БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ

МАГИЯТА НА БАНСКО ПЛЕНИ И ЕЛИТА
НА СВЕТОВНИТЕ СКИ

КУАТЧИ, МИГА И СУМИ НАПРАВИХА ДЕБЮТА СИ

СУВЕНИРИ: ОТ РЪКАВЕЛИ ДО КУЧЕШКА КАИШКА

БЪЛГАРСКИ ОЛИМПИСКИ КОМИТЕТ

СПОРТНИТЕ ИКАРИ РАЗПЕРИХА КРИЛЕ

Перла в короната от класации и награди в края на годината отново беше раздаването на наградите „Спортен Икар“ на фондация „Български спорт“ и Българския олимпийски комитет, който е партньор на събитието за втора поредна година.

Моралните оценки на тези признания са си извоювали авторитета на най-точните за изминалите 16 години. Тежестта им идва от общественото признание и от това, че няма подминат заслужил спортист, няма недооценено постижение.

Героинята за 2007 г. стана Станка Златева. Миловидното момиче е единствената наша състезателка през изтеклите 12 месеца със световна и европейска титла. Това ѝ донесе приза „Спортен Икар“ за постижение на годината. Голямата изненада за първи път беше от чешката фирма „Даймънд Интернешънъл Корпорейшън“ – пръстен от бяло злато с диаманти за златната шампионка, която пристигна в Градската художествена галерия направо от лагер на високотланинската база в Белмекен.

Уникалните пластмаски „Икар“ и тази година са изваяни от ръцете на художника Христо Христов.

Председателката на БОК изненада председателя на ДАМС Весела Лечева с ордена „Спортът за един мирен свят“.

Със същата чест бяха удостоени шефът на Българската федерация по волейбол инж. Данчо Лазаров и волейболната легенда Димитър Златанов. Това е най-ценното отличие, което родният комитет присъжда. Златни значки на организацията, популяризираща идеите на петте преплетени кръга, получиха световните и европейските шампиони през годината и заслужили ветерани.

Почетни медали за „Олимпийска заслуга“ зарадваха скиора Иван Лебанов и биатлонистката Ирина Никълчина. С почетен знак на БОК за изключителен принос към олимпийското движение бяха удостоени акад. Емил Жечев, Йорданка Благоева, Стоян Славков и Стоян Хранов.

Един голям български спортист направи подобаващ жест към фондация „Български спорт“. Носителката на три олимпийски медала по шорттрек Евгения Раданова поде благотворителна кампания за подпомагане на спортисти в нужда.

Четирима получиха почетен знак на БОК за заслуги, Евгения Раданова поде благотворителна кампания

Светла СТОЙКОВА

Наградените шампиони

Ветеранът Стоян Славков не сдържа сълзите в очите си, докато благодареше за почетния знак на БОК за принос към олимпийското движение

Наградената „За достойно представяне“ през годината спортистка първа направи дарение, но в присъщия ѝ скромен стил не обяви сумата. „Не искам показност – заяви тя. – Имаме много състезатели, които тънат в мизерия или са болни. Ние – спортистите, знаем какъв път са извървели те, за да станат шампиони. И ми се ще те да не съжеляват, че са изминали този път.“

Олимпийската централа отличи и спонсорите си – Първа инвестиционна банка, Мото-Пфое и Макс спорт.

Стефка Костадинова (вляво) изненада Весела Лечева с орден „Спортът за един мирен свят“

Мая Георгиева от Първа инвестиционна банка също се включи в раздаването на наградите

Стоян Хранов, дългогодишен член на БОК, председател на спортен клуб „Левски“, бе удостоен с почетния знак на БОК

Постижение на годината

- Станка Златева – световна и европейска шампионка по борба

За достойно представяне

- Евгения Раданова – европейска шампионка по шорттрек
- Йордан Йовчев – европейски шампион и носител на бронзов медал от световното първенство по спортна гимнастика
- Румяна Нейкова – европейска шампионка и световна и цешампионка по гребане
- Таню Киряков – европейски шампион по стрелба
- Ивелина Златанова – световна шампионка на юле за атлети с увреждания

За пробив в световния спорт

- Явор Янакиев – световен шампион по класическа борба
- Иван Стоицов – световен шампион по вдигане на тежести

За проспериращ млад спортист

- Александър Александров – световен шампион по гребане за юноши и носител на бронзов медал от европейското първенство за мъже
- Александър Костадинов – световен шампион по борба за юноши
- Инна Ефимова – носителка на сребърен и на бронзов медал от европейското първенство по лека атлетика

За шампионско дълголетие

- Албена Денкова и Максим Стависки – световни шампиони по фигурно пързалане и носители на бронзови медали от европейското първенство
- Николай Гергов – европейски шампион и носител на бронзов медал от световното първенство по класическа борба

Отбор на годината

- Мъжкият национален тим по волейбол – спечели бронзовите медали на Световната купа и олимпийска квота за Пекин 2008

Специални награди

- Петър Стойчев – седемкратен носител на Световната купа по плувен маратон и рекордьор по преплуване на Ламанша
- Григор Димитров – европейски шампион по тенис за юноши и втори на турнира „Ориндж боул“
- Розка Станчева и Мария Арнаудова – световни шампионки по лека атлетика за ветерани (на скок на дължина и на 100 м)
- Недялка Ковачева и Величка Минкова – със сребърни медали от Световните работнически игри, първо място на световното първенство по петанка и носителки на приза за „Честна игра“
- отбор по футбол за слепи „Витоша“ – носител на наградата за „Честна игра“

ВСЕКИ С КВОТА ОТИВА В ПЕКИН

„Пума“ вече е готова с проекта на екипите за олимпийците ни

На олимпийските игри в Пекин ще заминат всички български спортисти, които са извоювали квоти, реши еднотелно Изпълнителното бюро на Българския олимпийски комитет на заседанието си на 6 декември. Досега имаме спечелени

46 визи за 62-ма състезатели.

„В предишни години е имало случаи да се отказваме от взети квоти. Сега това няма да се случи“, заяви генералният секретар Белчо Горанов. Българските спортисти имат реални шансове за още олимпийски визи в борбата, бокса, гребането, кану-каяка, леката атлетика. Участието на българската делегация в Пекин вече е напълно обезпечено. Председателката на ДАМС Весела Лечева потвърди, че държавата ще отпусне 900 хиляди лева за покриване на нуждите.

Германският концерн за екипировка „Пума“ е предоставил на БОК проектите на спортната екипировка на българските участници в игрите. Те са решени в цветовете на националния трибагренник. Горнището на анжуа е в бяло и червено, а долнището – в зелено. Официалната им презентация ще е през април. Тогава тук ще дойдат и техническите дизайнери на фирмата за последни уточнения.

С екипи с марка „Пума“

на олимпийските игри в Пекин ще са общо седем делегации. За официалните грехи все още не е одобрена фирма. БОК води преговори с няколко големи авиокомпани за превоза на олимпийците ни до столицата на Китай. За началото на 2008 г. е договорено съвместно заседание между ръководствата на БОК и на ДАМС за разрешаване на тези въпроси.

Изпълнителното бюро на комитета ни утвърди броя на съдиите в Българския спортен арбитраж (БСА). Те ще са 20 човека. Много внимателно ще бъде огледано кои имена да влязат в листата, тъй като те трябва не само да са добри юристи, но и да разбират от спорт, разясни г-н Горанов. Съставът на БСА ще бъде обявен след следващата сбирка на Изпълнителното бюро.

Утвърдено беше и ново име на Българския олимпийски пул. Търговското дружество вече ще се нарича

„БГ Спорт Пул“.

„При разговорите ни в Лозана преди седмица от маркетинговия отдел на МОК ни препоръчаха в името на дружеството да няма „олимпийски“, а то да е само в наименованието на Националния олимпийски комитет“, обясни Горанов. Една от целите на Пула е договорите, които БОК сключва със спонсорите си, да минават през него и да може свободно да им се прави реклама.

Коледната картичка на София към света стана третият старт от Световната купа по сноуборд „Биг Еър“, който се проведе на 22 декември в центъра на столицата. Определението даде не кой да е, а Жан-Франко Каспер, президент на Международната федерация по ски (ФИС).

Повече от 10 хиляди зрители пренебрегнаха студентското време, искрено се забавляваха с изпълненията на площад „Княз Александър Първи“ и се възхищаваха на майсторите на сноуборда. Шампионът Шефан Гимпл (Австрия) спечели първото място и отнесе чек за 11 250 швейцарски франка от наградния фонд, който беше общо 25 000 швейцарски франка. Призориите получи кристални купи и цветя лично от кмета на София ген. Бойко Борисов, председателката на ДАМС Весела Лечева, шефката на БОК Стефка Костадинова и президента на БФСки Цеко Минев.

Няколко милиона зрители по света гледаха старта в София. Шоуто беше транслирано директно от Канал 1 на БНТ и от Евроспорт. Официалната медия на Международната федерация по ски – „Смарагд Медия“, показа репортаж в 27 големи държави в Европа.

Зрелищното състезание освен в нашата столица през този сезон гостува само в Ротердам, Стокхолм, Грац, Москва и италианския град Валмаленко. За домакинство на уникалното шоу повече от 7-8 години чакат градове и курорти, които отдавна са намерили своето място на картата на световните ски дисциплини.

Супершоу със светлина и звук оцвети центъра на София, давайки среща на най-добрите в света. С тях премериха сили и четирима българи. Най-опитният от тях – състезаваният се треньор на националния ни отбор Марио Беню, завърши на престижното 19-о място. 27-годишният софинец събра 20,9 точки от втория си скок в квалификацията. За директните елиминации се класираха първите 16.

Младите хора пред рампата призоваха столицата да вземе старт от световната купа и през 2008 г.

„Благодарим ви, че направихте в София състезание от Световната купа. Шоуто беше невероятно“, твърдяха екзалтираните фенове на сноуборда. За подготовката на състезанието работиха над 300 човека, които монтираха рампата с размери на половин футболно игрище.

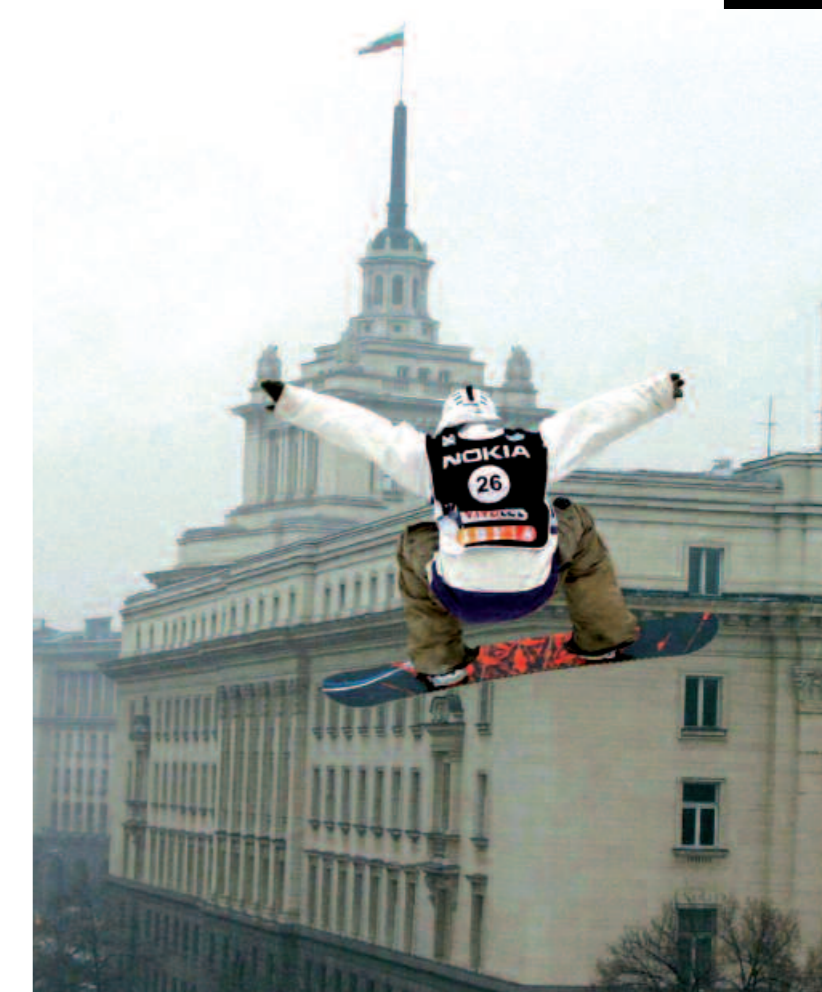
Целият организационен комитет начело с кмета и с шефа на федерацията по ски получи персонални похвали за направата на състезанието. Беше изградена рампа с височина над 30 метра. Конструкцията беше докарана с четиринадесет камиона (скели, плоскости, съдийска кула, асансьор, помощни помещения) от Швейцария. За покриването ѝ със сняг бяха доставени 300 тона, извозени от Витоша с четиридесет големи самосвала.

Впечатлен от направеното и видяното беше и Марсел Лоозе, директор на Световната купа по сноуборд към ФИС. „За всяко нещо си има първи път. За първата целувка, за първата любов, за първия бял косъм. Българската федерация по ски и Общината в София също за първи път организират старт от Световната купа по сноуборд, но независимо от това са се справили перфектно – заяви пред медиите Лоозе. – Да се организира едно такова мащабно състезание, и то в центъра на столицата на България, е голямо предизвикателство. С ръка на сърцето мога да заявя, че сте свършили уникална работа и всичко е направено така, както се прави в развитите страни. С това състезание София ще влезе на картата на водещите държави, които са организирани старт за Световната купа. Може да сте сигурни, че ви е за първи път, но няма да е за последен.“

10 ХИЛЯДИ ГЛЕДАТ „БИГ ЕЪР“ В СОФИЯ

Площад „Батенберг“ се нареде до Червения площад в Москва и Токио

ТЕРЕЗА МАРИНОВА Е СРЕД 31 НОМИНИРАНИ

Олимпийската шампионка в тройния скок ще се бори за едно от четирите места в Комисията на спортистите

Тереза Маринова е една от 31 спортисти, одобрени от Международния олимпийски комитет (МОК) за избора за влизане в Комисията на спортистите. Вотът ще е по време на олимпийските игри в Пекин през 2008 г. Ще се спори за четири места, които ще се освободят от Сергей Бубка, Роберт Четвъртлик, Барбара Кенгъл и Александър Попов. Последните двамата обаче пак са сред кандидатите.

Днес на атлетите е отредена важна роля в света на спорта. Повече от всякога те искат да изкажат своето мнение и да се чува гласът им в олимпийското движение. Някои от най-известните имена в спорта (изброени са в карето под текста) са готови да встъпят в тази роля, ако бъдат избрани през следващия август. Изборът ще бъде направен от участниците в олимпиадата в Пекин догодина. Задължително условие за номинирания е да участва на игрите, когато се провежда избора, или да е стартирал на предишните игри през 2004 г. в Атина.

„Щастлива съм от гласуването ми доверие – бяха първите думи на развълнуваната Тереза Маринова, която на 5 септември посреща 30-ти рожден ден и беше избрана от Комисията на спортистите към БОК с председател Евгения Раданова. – Аз самата никога няма да забравя първото си участие в подобен избор. Това беше на олимпиадата в Сидни, която ще запомня освен със спечелената титла и с това, че дадох гласа си в избора на членове на Комисията на спортистите за Стефка Костадинова. В момента единствената ми мисъл е участието в Пекин. Всичко останало е на втори план“, каза още чаровната плевенчанка. Тя пропусна изминалия сезон заради възстановяване след операция на ахилесовото сухожилие.

Всички участници в игрите в Пекин имат право на глас. Те могат да гласуват за четирима от кандидатите, но те трябва да са от различни спортове. Места за гласуване ще има и в трите олимпийски села – в Пекин, Кингдао и Хонконг, както и на четирите места, където ще са състезанията по футбол. След приемане на Сесия на МОК четиримата избрани спортисти стават членове на МОК за период от осем години.

Комисията на спортистите към МОК е създадена през 1981 г. и тя е връзката на атлетите олимпийци и МОК. От 1996 г. по-голяма част от членовете на Комисията (12 от 19) се избират от самите спортисти по време на олимпийски игри.

КАНДИДАТИТЕ

Име	Фамилия	НОК	Спорт
Лусиана	Еймар	Аржентина	хокей
Клаудия	Бокел	Германия	фехтовка
Изгор	Бораска	Хърватия	гребане
Изток	Коп	Словения	гребане
Кишигбат	Ергенет-Ог	Монголия	гжуго
Сусана	Фейтор	Португалия	атлетика
Джули	Фуги	САЩ	футбол
Грант	Хакет	Австралия	плуване
Жустин	Енен	Белгия	тенис
Крис	Хої	Англия	колхозене
Чих-Хсуинг	Хуанг	Тайпе	таекуондо
Салим	Елис	Алжир	плуване
Отилия	Джезейшак	Полша	плуване
Барбара	Кенгъл	Нова Зеландия	ветроходство
Уилсън	Кипкемер	Дания	атлетика
Чинг	Ли	Хонконг	тенис на маса
Ксианг	Лиу	Китай	атлетика
Тереза	Маринова	България	атлетика
Амели	Моресмо	Франция	тенис
Дае Сунг	Моон	Корея	таекуондо
Мартина	Моравкова	Словакия	плуване
Коджи	Мурофуши	Япония	атлетика
Александър	Попов	Русия	плуване
Камелия Алина	Потек	Румъния	плуване
Джумилка	Руис Луакес	Куба	волейбол
Аранча	Санчес-Викарио	Испания	тенис
Гана	Сорокина	Украйна	плуване
Никола	Стоич	Сърбия	гребане
Артур	Таймазов	Узбекистан	борба
Пол	Тергат	Кения	атлетика
Педро	Йанг	Гватемала	багминтон

ИСКАМЕ МЛАДЕЖКИ ОЛИМПИСКИ ИГРИ?

Вторият Колежен медиен семинар на БОК беше на тема "Пекин – очаквания и реалности"

Тодор ШАБАНСКИ, Ринг ТВ

Работен момент от Колежния семинар на „Копитото“

БОК ще сондира с правителствени и обществени организации възможността да кандидатстваме за първите Младежки олимпийски игри. Това стана ясно в началото на втория Колежен медиен семинар на олимпийската ни централа, състоял се на 13 декември 2007 г. на Витоша. Срещите с медиите в края годината се превърнаха в необходимост след идването на новото ръководство. Както е известно, преди два месеца МОК взе решение след 2010 г. да поеме под своя егида въпросните младежки летни и зимни игри, които със сигурност в близките години ще дадат съвсем друга насока в развитието на олимпийското движение. Тъй като не се изискват огромни разходи по организацията и съоръженията, въпросните форуми се явяват отлична възможност страни като нашата да направят

добър тест в стремежа си за олимпийски домакинства.

Първите разговори по този нов проект се състояха ден по-късно по време на посещението на президента на Международната федерация по ски Джанфранко Каспер в България, който принципно е одобрил идеята и е дал ценни съвети. На семинара Стефка Костадинова запозна представителите на медиите с подготовката на централата за олимпийските игри в Пекин през август 2008 година. БОК потвърди твърдото си намерение да подкрепи изпращането на Игрите в Пекин на всеки българин, покрил олимпийските нормативи. Първите ни представители ще се появят в олимпийското село два дни след откриването му на 27 юли. Делегацията ни ще бъде екипирана от световноизвестния концерн за спортна екипировка „Пума“, като уточненият предварително договор предстои да бъде сключен през пролетта. В началото на януари ще бъде определена чрез конкурс и фирмата превозвач. Не се планира транспорт с чартър, тъй като всяка федерация предвижда различен подход към игрите – част от спортистите ще пътуват не от България, а от други държави до Китай, а и много от състезателите предпочитат да проведат по-голяма аклиматизация в региона. Все още федерациите не са обявили в подробности плановете за подготовка и транспорт на отделните ни олимпийци. Председателят на БОК припомни, че България има в момента 62 спечелени квоти в 14 спорта.

Очаква се на квалификационни турнири през пролетта да бъдат завоювани още 5–10 визи. Надеждите са държавата да осигури както подobaва родната делегация и българските спортисти за представянето им в Пекин.

Генералният секретар на БОК Белчо Горанов запозна журналистите с впечатлението си от визитата из олимпийските обекти и с предварителните планове за настаняването на нашите представители. Засега вариантът е ползване на две от олимпийските села: едното – основното, а другото е на около 100 км от китайската столица – непосредствено до гребния канал, което е предпочетено от нашите представители в този спорт.

Тези дни БОК уточнява с българското посолство в Пекин къде точно да бъде устроена „Българската къща“ по време на олимпиадата. Има вариант тя да бъде във или в непосредствена близост до Българското училище в Пекин, което не е далеч от олимпийските обекти и е само на 10 минути от идеалния център на града. По искане на българските журналисти в тази къща ще бъде обособено малко помещение за спокойна работа на представителите на медиите. На Игрите в Пекин определена чрез гласуване у нас атлетка Тереза Маринова ще кандидатства за член на МОК от квотата на спортистите. Стефка Костадинова призова българските журналисти да лобират със своите контакти за избора на Тереза.

Ръководството на БОК изслуша всички предложения на журналистите, готвещи се да отразяват Игрите в Пекин. В откровена дискусия се засегнаха темите, които възбудят представителите на медиите при контактите им с олимпийската ни централа.

В края на срещата бе съобщено, че генералният секретар на БОК Белчо Горанов е избран за председател на Апелативната комисия към Международната федерация по борба. Горанов е един от малкото специалисти в областта на изключително актуалното напоследък спортно право. Непосредствено след Игрите в Пекин – през октомври БОК ще чества своя 85-годишен юбилей. Шефовете на родната централа имат принципно съгласие на президента на МОК Жак Рог да бъде специален гост на тържествата в София.

16 положителни проби бяха обявени от Международната федерация по вдигане на тежести след световното първенство през септември в Чанг Май (Тайланд). За България обаче разместванията не донесоха нищо, а на всичкото отгоре ни стана госта по-зле, след като Канада ще има три състезателки в Пекин, а България – само две. След провала на жените ни в Чанг Май това обаче е напълно нормално. Оказа се, че просто

нямаме достатъчно ресурси и сили

да си върнем позициите в този спорт, в който сме сред пионерите.

От цялото разместване единствено Георги Марков стана пети в категорията си, което не е малко, като се има предвид контузията, с която се състезаваше в Тайланд. Милка Манева пък е най-добре класираната ни състезателка, като стана 12-а.

Новите сметки можеха да донесат нещо добро, ако в категорията на Марков нямаше китаец. Така може би отборната титла щеше да гоиде в България. Но за нещастие положителната проба на Валериу Каланча, олимпийски шампион, издърпа напред и следващия го азиатец.

В същото време от Руската федерация обявиха, че най-добрите им състезатели са вече готови да се върнат за европейското първенство догодина в Италия и олимпиадата в Пекин. Над 10 шансисти, включително и олимпийския първенец Дмитрий Берестов и легендата Попова, бяха хванати с допинг, но сега санкциите им изтичат. С тях

руският тим придобива съвсем друга сила

и ще е интересно как ще се развият нещата през следващата година.

Това обаче само трябва да амбицира нашите тежкоатлети за още по-сериозно отношение към тренировките. Задачата на треньора Пламен Аспарухов обаче ще е госта сложна, защото максималната квота е от 6 състезатели и няма как да пусне да участват повече.

Българската федерация по вдигане на тежести отбеляза своята 60-а годишнина с пищно тържество в спортен комплекс „Диана“.

Световният шампион Иван Стоицов отнесе наградата за щандист номер 1 на 2007 г., а неговият наставник Лъчезар Кишкилов взе приза за най-добър треньор.

Селекционерът на националния тим Пламен Аспарухов получи специална награда за възвръщане на престижа на българските щанди.

Наставникът на националите Пламен Аспарухов стана трети в анкетата на в. „Дневен Труж“ за Треньор на годината

16 ПОЛОЖИТЕЛНИ ПРОБИ, НО БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ

Русия се завръща преди олимпиадата с най-доброто

Георги БАНОВ, в. „24 часа“

МАГИЯТА НА БАНСКО ПЛЕНИ И ЕЛИТА НА СВЕТОВНИТЕ СКИ

Цената на картите за ски зоната остава непроменена, но вече ще се кара по 70 км писти

Пламен ВЪЛКОВ, в. „Стандарт“

Тримата велики скиори току-що са се спуснали по писта „Алберто Томба“ с плаката на Банско

Босът на световните ски Джанфранко Каспер и най-именитите алпийци на планетата Яница Костелич и Киетил Андре Аамод от средата на декември вече са запленили от магията на зимния ни топкурорт Банско. Тримата гледаха с очарование откриването на зимния сезон. Костелич и Аамод се качиха на ски още рано сутринта. Каспер дойде за официалното откриване, но не се качи да кара. „Наскоро със скиите се надцених и разтегнах коленни връзки и сега умирам от яд, че не мога да се спусна по тези перфектни писти“, заяви Каспер, който ще се подложи на операция през януари. За първи път от няколко години стартът на

новия сезон съвпадна и с обилен снеговалеж.

Още от предния ден над Банско заваля пухкав сняг. Независимо от това концесионерите на ски зоната от „ЮЛЕН“ АД се бяха погрижили пистите да са в перфектно състояние. Над 2000 туристи се качиха на Бъндеришка поляна да видят мезашоуто. Бялата приказка започна с появата на писта „Алберто Томба“ на гениалното трио Костелич, Аамод и „банскалията“ Жирардели. В същото време шефът на Международната федерация по ски (ФИС) доволно гледаше от финала на най-популярното трасе как полека-лека се събира публика, достатъчна и за старт от световната купа. „Имате прекрасни условия в Банско – заяви Каспер. – Ще се върна тук отново през следващия сезон, когато ще проведете и старт за световната купа.“

Точно по обед Костелич и Аамод показаха на феновете как се карат ски от световна класа. Двамата и Жирардели обораха обащите на хилядите зрители. Секунди след като се спускаха с плакат за откриването на сезона, започна и заря на пистата. След това с усмивка на лице фамозните скиори дадоха стотици автографи и не отказаха да позират на нито един фен. Сред публиката за поредна година бяха много политици, депутати, водещи бизнесмени и генералният секретар на Българския олимпийски комитет Белчо Горанов. „Заради вас отново почвам да карам ски. И ако получите старт за световната купа, в което не се съмнявам, с

Яница ще дойдем да се състезаваме.

Единственото ни условие е Марк Жирардели да ни е треньор“ – заяви сериозно отказалият се от състезания през април Аамод. Жирардели с усмивка на уста каза, че с удоволствие ще ги тренира, само да се разберат за заплатата. „За много кратко време сте направили курорт от световна класа – допълни Аамод. – Удоволствие е за мен, че съм тук и участвам в това уникално шоу. Дори в Сен Морис и Колорадо няма такава откриване на сезона“, каза още норвежецът. Хърватката, която е единствената жена в света с четири олимпийски титли от зимни игри, показа отлична форма на пистата, като на моменти караше и на един крак. След това тя не отказа нито едно интервю, като усмивката ѝ не слизаше от лицето. В Банско тя беше дошла с приятеля си, от когото се

отдели само в момента, когато се спускаше като фурия по пистите на Банско. „Курортът ви е страхотен. Когато тръгнах към България, не вярвах, че в тази част на Европа може да има зимен център, който да е конкурентен на най-добрите в света.

В Банско се уверих, че това, което Жирардели и Томба ми бяха казвали за ски зоната ви, е истина“, допълни Костелич. Кметът на Банско Александър Краваров беше редом до звездите при откриването на сезона:

„Ние сме не само туристически, а и спортен център,

доказателство за моите думи е присъствието в момента на Костелич, Жирардели и Аамод. Виждате какви велики спортисти идват в Банско и какви значими състезания се провеждат тук. Това е бъдещето на нашия курорт. Вярвам, че още през следващия сезон ще постигнем мечтата си – да организираме старт от световната купа в алпийските ски. Наличието на този прекрасен ски център е локомотив за целия пирински край“, завърши кметът.

Кметът Краваров връчи почетния знак на Банско на Костелич, Аамод и Жирардели по време на пищното нощно шоу пред хотел „Кемпински Гранд Арена“. След като звездите бяха почетени подобаващо, започна и концерт на „Ънсурт“, „Каризма“, Лора Караджова и балет „Дива“. Водещ на шоуто беше Део. 15-минутна заря озари Банско и накрая малко и голямо да се радва на атракцията.

Финалът на бялата приказка беше в бар „Хели енг“, където елитът беше забавляван от дует Soul Bros. VIP гостите заедно с президента на БФСки Цeko Минев разрязаха огромна торта, която беше с формата на коледна картичка на курорта. Всички бизнесмени, политици, журналисти и гости на тържеството си купиха билети за томболата, като средствата от нея ще отидат за

купуване на екипировка за центъра за работа с деца

в курорта.

По време на откриването стана ясно, че и през този сезон цените на картите за лифтовете няма да бъдат покачени и остават като миналогодешните. Новост за туристите са възстановените писти Чалин валог, на които има и нов четириседаков лифт, детски влек и осветление за нощно каране. С тях общата дължина на трасетата за ски в курорта вече е 70 км. За отличното им поддържане се грижи персонала на „ЮЛЕН“ АД, а високото качество на снега е гарантирано от рекордните за България и региона 160 оръдия за изкуствен сняг.

Гостите обещаха отново да дойдат в Банско

ООН ОЦЕНИ ЗАПАЗВАНЕТО НА ПРИРОДАТА

„Нямам думи да изразя възхищението си от изграждането на ски зоната в Банско – заяви Ервин Лаудербрау, експерт на ООН и Международната федерация по ски в областта на екологията. Той беше основен лектор в семинара на ФИС, който се проведе в петзвездния „Кемпински гранд Арена“ в Банско. – Дори и при построяването на лифтовете просеките са по-тесни, което е спасило много дървета за разлика от големите ски курорти в света.“ По време на откриването на семинара кметът на Банско Александър Краваров и президентът на Българската федерация по ски Цeko Минев наградиха шефа на ФИС Джанфранко Каспер за помощта, която оказва на българските ски и туризъм. Всичките 40 участника в семинара получиха по едно дръвче в саксия, което да отнесат в страните си по цял свят.

Експертът на ООН и ФИС по екология Ервин Лаудербрау (вдясно) не пестеше похвалите си за пиринското градче и ски зоната

Марк Жирардели, Цeko Минев, Яница Костелич и Киетил Андре Аамод разрязват тортата за началото на новия сезон в заведението „Хели енг“ в Банско

КУАТЧИ, МИГА И СУМИ НАПРАВИХА ДЕБЮТА СИ

Талисманите на зимните игри през 2010 г. са митични същества

Три обичливи и уникални същества от Канада направиха международния си дебют на 29 ноември и станяха последните звезди в огромната галактика на талисманите на олимпийските игри. Имената им са Куатчи, Мига и Суми и те вече са в официалната листа на олимпийските талисмани, която води началото си от игрите в Мюнхен през 1972 г.

Дакелът Валди е първият официален талисман на олимпийски игри в Мюнхен през 1972 г.

ЕДИН ОТБОР

Трите талисмана за Ванкувър 2010 са необикновени и специални. Във всеки от тях дизайнерът Вики Вонг е съчетал по две същества. Куатчи е голяма, мила и плаха получовек-полу-маймауна. Тя идва от потайните канадски планини. Обича най-много хокея, както и да открива нови места и приятели. Мига е нещо средно между малка и закачлива ко-сатка, която плува край бреговете на Тофино, Британска Колумбия, и бяла мечка, която броди из долините край Тихия океан. Суми е горски дух – животно пазител, родено за водач, със страст за опазване на природата и е кръстоска между кит и птица. Може да лети, да плува и бързо да тича. И трите същества са митични създания от местния фолклор и география. Куатчи и Мига ще олицетворяват олимпийските игри, а Суми ще представлява параолимпиадата, но ще работят непрекъснато заедно в един отбор.

БЪДЕЩЕ В МРЕЖАТА

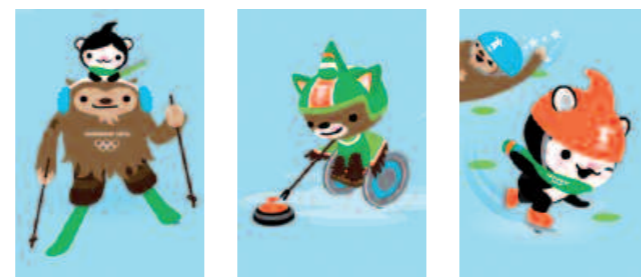
Организационният комитет на игрите във Ванкувър през 2010 г. представи талисманите в Съри (Британска Колумбия, Канада). Видя ги целият свят чрез специално техническо излъчване и на интернет страницата www.vancouver2010.com, която е специално изградена така, че да е достъпна за всички деца и фенове на игрите. Там има представени пълни биографии на талисманите, техни видеозаписи, интерактивни и-карти, цветни страници и игри. До започването на игрите през февруари 2010 сайтът ще бъде непрекъснато обновяван и допълван.

ЧЕСТНА ИГРА И УЧАСТИЕ

От първия талисман на игрите в Мюнхен – дългестият дакел, до въобразяемите същества за Ванкувър, олимпийските и параолимпийските талисмани внасят хумор и забава в най-големия спортен форум на планетата. Те посрещат атлетите и гостите от целия свят, внасят оживление, смях и стават приятели на деца и зрители. Талисманите помагат да се разкаже някаква уникална история за всяка от олимпийските игри и възбуждат идеалите на олимпийското и параолимпийското движение. Те забинаги остават носители на духа на приятелство, честна игра и участие, емблема на съответния форум под петте преплетени кръга.

ВАНКУВЪР 2010

Ванкувър и Уистлър ще са домакини на XXI зимни олимпийски игри от 12 до 28 февруари 2010 г. и на параолимпийските зимни игри от 12 до 21 март 2010 г. Седемте зимни спорта, които ще бъдат представени след близо две години, са: шейни, ски, пързаляне, хокей на лед, биатлон и кърлинг.

Предстоящите два олимпийски форума – летните и зимните олимпийски игри, влязоха в заочна битка как да привлечат хората с артикулите, които вече предлагат. Не само по интернет мнозина направиха първите покупки на олимпийски стоки. Факт е, че продуктите с логото

на Пекин са с пъти по-евтини от тези за Ванкувър.

Доста по-атрактивни пък са идеите за нестандартни олимпийски подаръци на белите игри. Петте талисмана Бей Беи, Жинг Жинг, Хуан Хуан, Юнг Юнг и Ни Ни се усмихват от стандартни артикули като ключодържатели, тениски, раницы и чанти. С наглас „Пекин те приветства“ може да се сдобие по традиция върху шапки и хавлици. Цените са приемливи за българските стандарти.

10 500 спортисти от 28 вида спорт, както и зрителите на олимпийския форум през август 2008 г. могат да извадят минимум по 25 лв. за тениска, за детски анцунг – 30 лв., мъжка риза е 55, бейзболна шапка – 15, раница – 32 лв. Не само в 273 общини в столицата на Китайската народна република, но и по цял свят има щастливци, избрали си портмоне за по 10, спортен сак за 30 или визитник за 35 лв.

Логото на града, където почина Мао Дзедун, го има дори на вратовръзки за по 65 лв. По местна традиция най-добрият подарък би бил ветрило (само 7 лв.), пръчици за ядене от 5 до 40, медальон от нефрит за 70 лв. Специална термо-чаша за кафе, с която да обикаляте територията от 16 808 кв. км на Пекин, върви по 44 лв. Чадър се тързува от 15 лв. нагоре, но хартиеното декоративно чадърче е 7. Пощенска марка или маркер с мотиви на лятната олимпиада са 200 стотинки, а писалка – 35 лв.

Тъй като Пекин е поборимен с немския Кьолн, там вече се откриват драми с копринено фишу от по 60 лв. Петте площени талисмана в комплект се купуват срещу 70, златна монета с диаметър 2 см – 30 лв., а от сребро – 10 лв. Модерните в последните години рамки за снимки са по 18 лв. в цветовете на петте олимпийски кръга. Този фрагмент присъства и на хавлия за 30 лв. Аксесоар за GSM е само за 5 родни левчета, а грибна с емблема е 10. По-нестандартните сувенири за Пекин 2008 са късметлийско чайниче (70 лв.), каничка и чаша от порцелан със специфична форма (30 лв.) и мини порцеланова чинийка (5 лв.).

Ванкувър отсега популяризира снежните емоции,

които ни очакват през 2010 г. в провинция Британска Колумбия. Канадците са проявили креативност при измислянето и създаването на олимпийските сувенири. Прави впечатление, че всичко е в „канадско“ олимпийско синьо. 550 000 души имаха възможност преди всички да си купят шал от 100 процента вълна за по 67 лв., яке – 140, шапка – 24, но по-интересни са шапките зиг-заг (36 лв.) и шапките камикадзе (30). Бебетата ги обличат с блузки по 20 лв. Интересното е, че всички чаши са с една цена – 25 лв., значките по 13, ключодържателите – 10 и монети по 20 лв. В града, кръстен на британския морски капитан Джордж Ванкувър, където ще се проведат състезанията по хокей на лед, шорттрек, фигурно пързаляне и кърлинг, вярват в щастливата монета – един канадски долар. Специален долар за Ванкувър 2010 беше изсечен и се продава и по интернет срещу 20 лв. Талисманите Мига, Куатчи и Суми, сега под формата на плюшени играчки, са срещу 40 лв., а на специалния концерт на 12 февруари се очаква те да бъдат размахани от Диана Крол, Сара Маклаклан и Рог Стюърт.

СУВЕНИРИ: ОТ РЪКАВЕЛИ ДО КУЧЕШКА КАИШКА

Цените са по джоба дори и на българина

Най-атрактивни обаче са кучешките кайшки (30 лв.), кучешко наметало (60), отварачка за бутилки (15) и миниатюрни звънчета за по 12 български левчета. Момиченцата се радват на огледалце от 20, портмоне от 30 и значка от по 13 лв. Калъф за паспорти за посетителите на 21-вите зимни олимпийски игри през 2010 г. ще излезе 50, а красива сребърна грибна със сърце – 250 лв. Билетите за нагребарите във Ванкувър пък са средно по 135 лв.

СЪДЪРЖАНИЕ

БРОЙ 1-2	
ФОТО КОНКУРС:	
СПОРТЪТ ПРЕЗ ОБЕКТИВА НА ЛЮБИТЕЛИТЕ.....	1

БРОЙ 3	
ГРАНДИОЗЕН ФИНАЛЕН АКОРД ЗА БЪЛГАРИЯ.....	7
СПУСКАНЕ ЗА СВЕТОВНАТА КУПА У НАС	
ЩЕ ИМА ПРЕЗ 2009 ГОДИНА.....	9
ГОЛЯМАТА СЪГПКА КЪМ ЗАВРЪЩАНЕТО	11
БИВШАТА СВЕТОВНА РЕКОРДЪОРКА	
ОБМИСАЯ ТУРНИР НА ЗВЕЗДИ В СОФИЯ	13
65 ГОДИНИ БОЯН РАДЕВ	15
ЗА „ЦАРИЦАТА“ С ПРИЗНАНИЕ И ЛЮБОВ ОТ ГРИШАТА.....	17
ЙОРДАН ЙОВЧЕВ ЗАВЪРТЯ „ЗВЕЗДНА ОРБИТА“.....	19

БРОЙ 4	
НОВ ОБЛИК НА БИБЛИОТЕКАТА И АРХИВА НА БОК.....	25
ПАТРИК ХИКИ: „ПОЛОЖИТЕЛНИЯТ ВИ	
ИМИДЖ Е ВЪЗСТАНОВЕН“	27
ОРДЕН „СТАРА ПЛАНИНА“ ЗА АЛБЕНА И МАКСИМ	29

БРОЙ 5	
БОК И „САМСУНГ“ ПРАЩАТ СИРАЦИ ВЪВ ВУЗ	35
ЛАПТОП ЗА ШАМПИОНА ПО СНОУБОРД.....	36
17 МАЙ: ДЕН НА СПОРТА	37
ВЕСЕЛА ЛЕЧЕВА: „ИГРИТЕ В ПЕКИН ЩЕ СА УНИКАЛНИ“.....	39
ОБЯВИХА ПЪТЯ НА ОЛИМПИЙСКИЯ ОГЪН	41
ОЛИМПИЙСКАТА ШАМПИОНКА	
ЕКАТЕРИНА ДАФОВСКА КАЗА „СБОГОМ“	43

БРОЙ 6	
НАД 20 ГРАДА ОТБЕЛЯЗАХА ОЛИМПИЙСКИЯ ДЕН.....	47
ОТ АТИНА ДО ПЕКИН	49
СОЧИ Е ДОМАКИН НА ЗИМНИТЕ	
ОЛИМПИЙСКИ ИГРИ ПРЕЗ 2014 Г.....	51
ВИСОКО ПРИЗНАНИЕ ЗА СТАНКА ЗЛАТЕВА	52
ПЕКИН ЕКСПЛОАТИРА ДЕЦА ЗА НАПРАВАТА	
НА ОЛИМПИЙСКИ СУВЕНИРИ	53
БУНТ СРЕЩУ ОЛИМПИЙСКОТО ЛОГО.....	54
МЕЦИ ВЕСЕЛИНОВ: „МЕДАЛЪТ ОТ МЕКСИКО	
Е НАЙ-ЦЕННОТО, КОЕТО СЪМ ПОСТИГНАЛ“	55
ОЛИМПИЙСКА ПЪРВА ТОПКА.....	56

БРОЙ 7-8	
БЪЛГАРИЯ СПЕЧЕЛИ ДВА МЕДАЛА В БЕЛГРАД.....	59
ПРЕДЛАГАМЕ ТЕРЕЗА МАРИНОВА ЗА МОК.....	61
ЙОРДАН ЙОВЧЕВ СЕ ЗАВЪРНА	62
СТОЙНОСТИТЕ НА СТЕФКИНИТЕ 209 СМ.....	63
ИРИНА НИКУЛЧИНА ХВЪРЛИ ПУШКАТА	65
ОСТАВАТ ПЕТ ГОДИНИ	66
50 ГОДИНИ ОТ ПЪРВАТА СЕСИЯ	
НА МОК У НАС И 50 ГОДИНИ	
ОЛИМПИЙСКИ ВОЛЕЙБОЛ	67
ЕДНА ГОДИНА ДО ИГРИТЕ	69

БРОЙ 9	
БОК СЪЗДАВА ТЪРГОВСКИ ПУЛ	73
ЙОРДАН ЙОВЧЕВ Е ГОТОВ ДА ПОЕМЕ ГИМНАСТИКАТА.....	75
БОРЦИТЕ СЕ СТИГАТ ЗА ГОЛЯМ УДАР В ПЕКИН.....	76
ЗАВРЪЩАНЕТО НА ШАНГИСТИТЕ.....	77
ЗЛАТНА ЗНАЧКА НА БОК ЗА СЛАВИ БИНЕВ	78
ОСМИ В ЕВРОПА? ЗАБРАВЕТЕ — ИДВА ОЛИМПИАДА.....	79
И БЕЗ МЕДАЛ ЗАСЛУЖИХМЕ УВАЖЕНИЕ	81
ВЪПРЕКИ КОНТУЗИИ ВЗЕХМЕ ТРИ КВОТИ ЗА ПЕКИН.....	83
БЕЗ ПРАХ НА ЗАБРАВАТА ЗА ГОЛЕМИТЕ В СПОРТА.....	84
ПЕТЪР КИРОВ ВЛЕЗЕ В ЗАЛАТА НА СЛАВАТА ПО БОРБА.....	85
75 ГОДИНИ ТЕНИС НА МАСА В БЪЛГАРИЯ	87

БРОЙ 10	
СТЕФКА КОСТАДИНОВА Е ИЗБРАНА	
ЗА ВИЦЕПРЕЗИДЕНТ НА СВЕТОВНАТА	
АСОЦИАЦИЯ НА СПОРТИСТИТЕ ОЛИМПИЙЦИ	91
„ЦИНЕР“ Е НАЙ-НОВИЯТ ПАРТНЬОР НА БОК.....	93
ВС СТАДИОН ЩЕ Е ЕПИЦЕНТЪРЪТ	94
ОЛИМПИЙСКО ПРИЗНАНИЕ ЗА ДРЕВНАТА ИГРА.....	95
МНОГОЛИКИЯТ АЗИАТСКИ ГИГАНТ.....	97
ДИМИТЪР ЗЛАТАНОВ В ЗАЛАТА НА СЛАВАТА	99
БОК И ПИБ НАГРАДИХА	
„ОЛИМПИЙСКОТО БЪДЕЩЕ НА БЪЛГАРИЯ“	101
ЗНАЧКИ НА БОК ЗА „СПЕШЪЛ ОЛИМПИКС“	102
ЕДНОГОДИШНИ СТИПЕНДИИ	
ЗА ВУЗ ОТ „САМСУНГ“ ЗА СИРАЦИ	103
СТАРТИРАТ МЛАДЕЖКИ ОЛИМПИЙСКИ ИГРИ	104

БРОЙ 11	
ВИСОКА ОЦЕНКА ОТ МОК ЗА РАБОТАТА НИ	107
БОК ПОДПИСА МЕМОРАНДУМ С КАТАР.....	108
НАГРАДА ОТ МОК ЗА ПРОФ. ЛЪЧЕЗАР ДИМИТРОВ.....	109
ШЕФЪТ НА СВЕТОВНИТЕ СКИ:	
„НАПРАВЕТЕ ОТ ВИТОША ЗИМЕН РАЙ ЗА ДЕЦАТА“	111
С БЛАГОДАРНОСТ КЪМ ПИОНЕРИТЕ.....	112
БЕЗ НАШИТЕ МОМИЧЕТА В ПЕКИН.....	113
ИЛИАНА РАЕВА:	
„ЩЕ СИ ВЪРНЕМ ПОЗИЦИИТЕ ДО ЛОНДОН 2012“	115
ДРАКОНОВИ МЕРКИ СРЕЩУ ДОПИНГ	117
ДА СЕ ПОРАДВАМЕ — ИМАМЕ ОТБОР НА ОЛИМПИАДА.....	119
ПРЕЛЕСТТА НА КИТАЙСКИТЕ ЙЕРОГЛИФИ.....	120

БРОЙ 12	
СПОРТНИТЕ ИКАРИ РАЗПЕРИХА КРИЛЕ	123
ВСЕКИ С КВОТА ОТИВА В ПЕКИН	125
10 ХИЛЯДИ ГЛЕДАТ „БИГ ЕЪР“ В СОФИЯ	126
ТЕРЕЗА МАРИНОВА Е СРЕД 31 НОМИНИРАНИ	127
ИСКАМЕ МЛАДЕЖКИ ОЛИМПИЙСКИ ИГРИ?	129
16 ПОЛОЖИТЕЛНИ ПРОБИ, НО БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ	130
МАГИЯТА НА БАНСКО ПЛЕНИ И ЕЛИТА НА СВЕТОВНИТЕ СКИ.....	131
КВАТЧИ, МИГА И СУМИ НАПРАВИХА ДЕБЮТА СИ.....	133
СУВЕНИРИ: ОТ РЪКАВЕЛИ ДО КУЧЕШКА КАИШКА.....	134

БОК 2008 ©